

Heres quibus ex causis in criminalibus teneatur. nu. 299. par. 5.
Heredi offensi quando non licet vindicare iniuriam defuncti 295. p. 5.
Heres pro defuncto quando, & quibus ex causis teneatur, pro causa criminali nu. 259 p. 5. vbi quid de pœna, quid de damno, quid de conditione furtiua, & quid de iuramento in litem.
Heresis, & hæreticus, qui propriè dicatur. num. 68. parte 1.
Heresia qualiter probetur. nu. 69 p. 1.
Hæreticus manifestus qui ibid.
Hæreticus vbi forum sortitur. supra **Delinquens si forum.**
Heresim manifestam, quando sortilegium sapit. nu. 84. lit B p. 1.
Homicidium quando confunditur cum resistentia. nu. 62. par. 2.
Homicidium, vi. sup. in ver. occisor.
Homicida omnes censentur quando non apparet, ex quo vulnere ille mortuus fuerit, n. 184. p. 4. **Abb: in cap. significasti nu. 13. de homic.**
Honor in quibus dicitur cessare. nu. 123. p. 3. & num. 47. par. 2.
Horologium puluerinum est necessarium ante oculos habere in inferenda tortura nu. 60. p. 3.
Humeri proprietates, sup. Genarum.
Hypothecam fiscus habet a die condemnationis in pœnis pecuniarijs. nu. 215. in 2. par. add.
Hypotheca quando competat fisco. num. 139 p. 4. vbi quomodo statutum dans hypothecam sit intelligendum.

I

Iactantia, & vociferatio inaitium faciunt. n. 101 p. 3. & in reperto in eo. ver. prae de test.
Iamensium ingens pietas erga pauperes, & ordo mirabilis in alendis miserabilibus personis. num. 302. parte 2.
Ictus sclopi est lathalis. nu. 188. p. 4.
Ignorantia non cadit, vel cadere non debet in personis literatis. nu. 194 p. 5.
Ignorantia iudicis vel odium latens calamitas innocentis. nu. 1. p. 3.
Ignorantia an sit causa sufficiens reuocandæ confessionis. nu. 214. & in quibus cadat ibi & in quibus non cadat sup p. 3.
Ignorantia non excusat à delicto iure naturali, vel gentium prohibito. nu. 40. p. 4.
Ignorantia in facto proprio, vel in facto alieno. nu. 42. p. 4.
Ignoti non admittuntur ad querelandum officialem in syndicato. nu. 222. p. 5.
Illustres personæ quæ dicantur, & an iuratoria cautione relaxanda. nu. 171. p. 2.
Illustres an cogantur fideiussores dare. num. 171. & 195 par. 2.
Immunitas concessa generi an comprehendat famulas. nu. 452. p. 4.
Immunitas Ecclesiastica sup. in verb. Bulla, et in uersicu. Ecclesia.
Immunitas concessa incolis, etiam intelligitur concessa iudeis. nu. 43. p. 1.
Immunitate Ecclesiastica qui gaudeant, remissiuè. n. 87 par. 1.
Immunitas Ecclesiastica quot modis leditur, et quibus modis repellantur statuentes contra illam. nu. 104. p. 1. Lapp. alleg. 92.
Immunitatis Ecclesiasticæ casus, quibus ea personæ non gaudent. numero 90. & 92. parte 1.

Imagines Dei & Sanctorum deturpantes sunt excommunicati, vid. Concil. Trid.
Impedimenta ex quibus iudices excusantur, si causa iura terminum non expediatur. num. 74. & 217. p. 5. & statuer assertioni iudicis quo ad impedimentum. Signor. cons. 253. vi. p. 5. nu. 225.
Imperium paruum sonat in iurisd. Et one. num. 2. p. 2.
Imperatoris felicitas in qua consistat. p. 1. sub n. 124.
Impeditus iudex factio alterius, nouum officium gere. quid iuris. in 5. p. sub nu. 278. vsq; ad fin. & v. t. ex. in l. iniuriarum. § si quis de honoribus, quem allegat in propos. Ital. de malef. ti. de iniur. n. 34.
Impedimentum allegans probare debet, sub nu. 225. per secundus casus. p. 5.
Impeditus attingere scopum. p. 5 sub nu. 278. col. 2. post med.
Imperij meri, & mixti, plenissimi, plenioris, & pleni differentia. nu. 148 p. 1.
Imperium merum, & mixtum, an etiam circa causas ciuiles verjetur. nu. 148 p. 1. omnino Bar. in rubri. & in l. dies cautioni § si iura ff. de dam. inf.
Imperitia quid sit. nu. 59 p. 5.
Imperitus excusatur à malo consilio sui assessoris. nu. 195 p. 5.
Impositura quid sit, sub nu. 80. p. 5. vi. Strac. de decoretor par. 7. nu. 10.
Imputatus de aliquo delicto, & confessus, aut conuictus, & punitus, si demum detegatur quod ille non commisit tale delictum, sed alter qui venit in fortiam iustitiæ, nunquid is condemnari debeat, dic quod sic.
Impunitate promissa, & non seruata, an reus excusetur delinquendo contra iudicem. nu. 149. p. 3.
Impunitatis promissio ambigua non est obligatoria. nu. 152. p. 3.
Impunitas promissa furi non est seruanda. num. 154. parte 3.
Impunitas promissa, parum à suggestionem distat. nu. 151. p. 3.
Incapax pœnæ ordinariæ quando condemnari debeat in aliam pœnam. nu. 121 p. 4. vbi exempla n. 122.
In alternatiuis alterum de duobus sufficit adimplere. nu. 272 p. 3.
Incidens, emergens, annexum, & huiusmodi. quæ sint numero 112 parte 1. & in reperto. pract. de testamen.
In casu incertitudinis contumaces omnes puniendi. nu. 163. p. 4. incertitudo.
Inclusio vnius est exclusio alterius. nu. 170. p. 4.
Incantationes quibus rei in tortura vti solent. num. 155. de iudicij incantationum, & maleficiorum. nu. 157. p. 3.
Incompetens iudex potest cognoscere super exceptione incompetentiæ. nu. 321 p. 3.
Inconstantia, trepidatio, paucor, contrarietas, variatio, & huiusmodi, quodnam iudicium faciant. numero 106 par. 3.
Inconuenientia, quæ propter compositiones pœnarum nascuntur. nu. 198. 235. 238 & 239 p. 4.
Incertitudo vitiat actum, & iudicium, ac iudicium. numero 163. p. 3.
Alia est etiam, quid in iuramento, vi. Dec. de delict. to. 2. tit. de excus. periur. c. 11. nu. 27. lib. 6. vbi plura dicit sup. in casu incertitudinis.
Incertitudinis causa multa in practica, & ad diuersos effectus. nu. 163 p. 4. & sub nu. 224 p. 5.
Incertitudinis causa si duo ad inuicem factis contentant, & rixâ faciant, quid seruandum. sub n. 163. p. 4. in Stat. Mediol. quotidie ventilatur propter illius Excel. Senatus nouas ordinationes.

I N D E X.

- Incantationes quibus utuntur rei utuntur, & remedia contra eas, ut fateantur torti. n. 156. 157 p. 3.
- Incorrigibilis. p. 1. car. 15. in add. in fi.
- In dubio contra fiscum iudicandum est. nu. 321. p. 4. & m. 6 par. nu. 557.
- Inducta ad unum finem, non debent contrariam esse etiam operari nu. 36 p. 1 & nu. 32 p. 2.
- In delictis mixti fori, qualiter procedatur, num. 242. parte 4.
- In delictis atrocissimis qualiter procedendum sit. nu. 56 par. 1.
- In delictis attenditur quod principaliter fit. num. 96. 124. 148 & 150. p. 4.
- In delictis leuibus rigor statuti non attenditur. num. 196. p. 2.
- Industria personae quando censetur electa. num. 269. p. 1. nu. 263. p. 2. & an alteri committi possit. num. 73. p. 5. & circa hoc vi. etiam Menoc. de pres. lib. 6. pres. 92. & vi. p. 2. nu. 263. p. 5. nu. 73. & 79. & in Frag. 24 p. 6 car. 165.
- Indicia quae ad torturam sunt sufficientia. num. 6. 73. & 136. p. 3.
- Indemnitati subditorum, aliud est providere, aliud est iudicantes molestare. nu. 8. p. 5.
- Indemnitatem iudici promittens pro obtinenda iustitia sententia, non dicitur corrumpere iudicem. numero 145. par. 5.
- Inditorum ad torturam multae species, & qualitates. nu. 78. p. 3.
- Indicia plura, & diuersa, quando coniunguntur. nu. 71. par. 4.
- Indicia proxima, remota, & necessaria. numero 309. parte 3.
- Inditium credible, seu verisimile. nu. 110. p. 3.
- Inditio differt a praesumptione. nu. 111. ea.
- Inditorum materiam supple in reper. pract. de test.
- Indicia ad capturam leuissima sufficiunt, sup in vers. ad capturam & inf in verb. suspicio.
- Inditia ex brutis & rebus insensatis. nu. 112. p. 3.
- In dubio quando, & contra quos est sumenda sinistra praesumptio nu. 195 p. 3.
- In dubio semper recurritur ad coniecturas, et praesumptiones nu. 175 ea.
- In dubio praesumitur quemlibet poenituisse de malo. nu. 378. p. 4.
- Industria personae vi. ver. anteced.
- Indigno indulgere est prouocare ad malum. alios nu. 198 par. 4.
- Indignum & incapacem esse differunt. sub nu. 119. lit. F. p. 4.
- Inhabilitas vnus testis domestici sustinetur per concursum aliorum inhabilium non domesticorum, in pract. de test. in ver. dictum vnus testis.
- Infamis contra infamem, culposus contra culposum, bannitus contra bannitum, dolosus contra dolosum, an audiantur. sub n. 379 li. F. p. 4. & in verb. Carceratio, & in verb. Dolus cum dolo.
- Infamis ab accusando repellitur nu. 227. p. 5. sup. dolus cum dolo. & vid. in alio reper. pract. de test. in ver. eo.
- Informationes secretae contra officialem, qualiter sumende. nu. 96. p. 5.
- Informationes super facto sumende sunt etiam contra captum in fragranti. nu. 206. nu. 217. p. 1.
- Infans mulieris carcerat, a quo, & vbi alendus. nu. 299. p. 2.
- Inferior non debet diffidere de eo, de quo superior confidit, & si aliquid preter animi intentionem superioris accidit, inferior poenam non patitur nu. 270. & 292. p. 2.
- Ingenens se vbi non debet dicitur in culpa. nu. 101. ex punitur. nu. 104. p. 2.
- Inimicitia inditium facit. numero 95. parte 3. infra, odium, supra in reper. pract. de testam.
- Iniustitia facit vacillare subditos. 142. p. 5.
- In maiori summa inest minor. nu. 263. p. 1.
- Iniuria cum iniuria compensatur, in vers. reconuentiono. in fi. vi. sub nu. 379. p. 4.
- Iniuriam verbalem an armis repellere licet qualitate iniuriae iniuriati. nu. 15. cum seq. 261. 262. per tot. p. 2.
- Iniuria verbalis, an rumpit cautionem de non offendendo nu. 259. p. 2.
- Iniuria quot modis fiat n. 46. p. 2. & quando efficiat. 207. p. 5. ibidem & per Dec. tit. de inimic. cau. lib. 3. fol. 99. 10. 1.
- Iniuria facta officiali quomodo purganda. nu. 60. per tot. nu. 207. p. 5. an praesumatur facta uti officiali, vel uti priuatae personae. nu. 55. p. 2. vers. ceterum, & an ipse cognoscere possit. & sub nu. 60. ver. modo par. 5.
- Iniuria facta coram Prioribus vel metipsis qualiter coercenda. nu. 418. p. 4.
- Iniuria eadem diuersimode consideratur, respectu vnus dicitur atrox, & respectu, alterius non sit. nu. 5. par. 4.
- Iniuria a iudice illata vendicari an possit nu. 55. p. 2. infra, iudices supremi.
- Iniuria taxatio pro satisfactione iniuriati qualiter fienda. nu. 226. p. 4.
- Iniuria, qua fit scriptura comprehendatur ne sub illa qua fit verbis tantum, quod vtile est scire pro statutis. sub nu. 261. p. 5.
- Iniuria non tollitur protestatione, infra in vers. tu mentiris. in fi. nu. 207. p. 5.
- Iniuriam propulsare quando liceat. nu. 261. litera E. parte 2.
- Iniuriatus an propulsando iniuriam contrahere dicitur cautionem de non offendendo, vel de bene viuendo. sup. cautio.
- Iniuria quae fit pictura obscena. sub nu. 84. lit. A. p. 1. & inf. in ver. libelli famosi.
- Iniuriarum actio quanto tempore praescribatur. nu. 84. ver. & pro p. 1. & nu. 98. in add. p. 4.
- Iniuriam legibus facit, qui vult meliorem legibus videri. nu. 276. p. 3.
- Iniuria facta colono, an dicatur facta Domino, quid si est facta vni Doctori de collegio, an afficiat totum collegium nu. 212. p. 4.
- Iniuria verbalis quaedam personae sunt incapaces actionis, secus passivae. numero 211. par. 4. & num. 46. et 47. par. 2.
- Iniquum ius, inf. ius iniquum.
- Iniuriarum actione, accusator conueniri potest. num. 379. lit. H. p. 4.
- Iniuria facta officiali acrius punitur. num. 208. par. 5. quid si est facta tempore, quo est electus, sed officium adhuc non sumit.
- In notorijs ordo est ordinem non seruare. num. 206. parte 1.
- In notorio delinquente an sit opus accusatore, et alijs prout in notorijs delinquentibus. eod.
- Inobedientia populorum ex quibus causetur. nu. 60. vsq; ad num. 70. p. 5.
- In poenis arbitrandis quis ordo seruetur. numero 35. parte 4.
- In poenis capitalibus electio non est rei. numero 114. parte 4.
- In poenalis quando non est recedendum a proprietate verborum. nu. 50. p. 4.

I N D E X.

- Inquisitio scrupulosa contra officialem, non est sienda in syndicato. nu. 78. & 169. p. 5.*
- Inquisitio generalis contra officialem tempore syndicati, qualiter fiat. num. 166. p. 5.*
- Inquisitio generalis infert ad specialem. num. 167. par. 5.*
- Inquisitiones secretae contra officialem. numero 168. par. 5.*
- Inquisitiones tutius formantur cum narratione facti. num. 36. p. 4.*
- Inquisitio de vno delicto, si probetur de alio delicto, non potest condemnari iuxta inquisitionem. num. 104. p. 5.*
- Inquisitio quando ex praesumptionibus & coniecturis condemnari possit. num. 270. p. 3.*
- Insuperbia, vid. sub nu. 225. ver. secundus casus. cir. fin. p. 5. infra eo. ver.*
- instantia syndicati brevis esse debet, & quot dierum numero 9. & 251. par. 5. vbi quando dicitur perempta.*
- instantia non reguntur causa coram supremis Magistratibus. ibi. & num. 11. p. 1.*
- instantia non regulantur causa coram delegato Principis. nu. 182. p. 1. Statibus clericis de quibus sup. de clausulis, quibus Brachium Regium conceditur in 1. par.*
- instantiam regulariter quilibet causa habet. nu. 173. par. 5. in civilibus est triennij, & in criminalibus biennij. l. properandum. C. de iudic. A fin. pract. cap. 3.*
- instantia quando brevis est, iudex potest cumulare multos actus. num. 172. & quilibet causa habens contradictorem, regulatur cum aliqua instantia. num. 173. p. 5.*
- instantia causarum Civilium vel Criminalium quot dierum sit. ibidem.*
- instigator, aut sollicitator, non habens mandatum, an de calumnia teneatur. num. 281. p. 3.*
- instigator quando condemnari possit. numero 114. par. 5.*
- in iulius cum armis praesumitur animo occidendi a numero 167. usque ad num. 189. vbi late. p. 4. l. 1. §. Diuus, de sicar. tamen ex circumstantijs potest esse sine animo occidendi. Put. de syndicat. in ver. Poena, c. 11. num. 2.*
- insultatus an debeat expectare, antequam se defendat, ut percutiatur. 186. p. 4. sup. in ver. defensio, est material. l. C. vud. vi. & l. vt vim. de iust. & iur. in ver. Agressio.*
- insistentia est contraria desistentiae, nam qui instat dicitur facere partem in iudicio, secus qui desistit. sup. desistentia, & desistens.*
- intentionem fundatam habere dicitur, qui habet regulam statutum aut legem pro se. numero 267. par. 1.*
- in iure Reip. publicum praeserri priuato. num. 35. par. 2. & neminem spoliari. nu. 142. lit. E. p. 4.*
- interrogatoria fiunt in genere, & in specie, qualiter & quando. num. 38. par. 3. & in alio Repertor. prac. de test. eod. ver. & quantum prodest facere interrogatoria primodialia. vi. in hoc. sub nu. 62. usque ad num. 73. d. p. 3.*
- interlineatura in scripturis quando sit prohibita. nu. 354. & 357. p. 4.*
- inter plures iudices si vnus est corruptus, sententia quo ad alios tenet. num. 174. p. 5. & an vno recusato ceteri censeantur recusati. num. 318. p. 3. vid. Dec. in c. cum inter, num. 4. de except.*
- inter plures iudices discordantes in causis criminalibus quid agendum.*
- interpretatio sumpta a practica, & ab obseruantia est melior quam quorumcuque legistarum logentium in scholis. num. 383. p. 4.*
- interpretes iuris civilis quando; decipiuntur in decidendo, practici autem praevalet, supra aliud de iure, aliud de facto obseruatur. num. 30. p. 1.*
- interpretatio quando fit in deteriorem partem, & contra quos. num. 401. p. 4.*
- interpellare an sufficiat semel in criminalibus. vt morre locus sit. num. 227. p. 2.*
- intromissio est in Aeturia inter rixantes prohibita, de qua nu. 256. p. 3. vbi declaratur quando locum habet, & quando non, & traduntur exempla.*
- intentio boni: ligat dancem detractoris. nu. 41. 42. 43. 44. 45. p. 5. & qui dicit habere bonam intentionem, alio non apparente, ei credendum non est. num. 9. par. 5.*
- inuidia, & emulationis natura. num. 142. p. 2.*
- inuidia est radix omnium malorum. ibid.*
- inuidia aduersatur viro probi, & probitas inuidiae. num. 357. p. 4.*
- Ira, & iracundia. num. 93. p. 2.*
- ira an sit causa legitima reuocanda confessionis. num. 218. p. 3.*
- iracundia non affectata excusat aliquantulum a poena, sub nu. 79. p. 4. post lit. G. quasi excusat a remeritate, non tamen excusat a dolo praesumpto. l. si aduiterium cum incestu. §. Imperatores, ff. de adul. & in cap. significasti, il secundo de homic.*
- iracundia calor quantum daret, statum arbitrio iudicis. in 4. p. num. 79. post lit. G. sed iudex debet se informare de natura, & qualitate personae, an facilis sit ad bilem, & considerare qualitatem causae ob quam ira ortum habuit; nam in homine pacifico factum potius iudicatur calore iracundiae, sed in persona iniqua dicitur dolo factum magis, quam ira. vid. sup. Habitus malus.*
- irregularis quis, & quando sit. nu. 196. p. 4. vbi tam laico, quam in clerico.*
- iteratio. vi. sup. Gemmatio.*
- itinerantes an ligentur statuto contra arma deferentes. num. 463. p. 4.*
- iracundiam excitans, dicitur offendere. num. 60. p. 5. ver. Modo. cir. med.*
- iudaeis nulla iurisdicatio competit, quia sunt serui, seu mancipia proprie Christianorum. num. 27. p. 1.*
- iudaeus etiam factus Christianus, non potest esse iudex, Doctor, Tutor, Curator, nec tabellio. ibi. f. lib. de quadam consuetudine. & an de delictis factis ante baptismum possit postea puniri.*
- iudaei non debent esse plus immunes, quam Christiani. ibidem.*
- iudaei res furtiuas emptas deberent restituere absque pretio. num. 44. p. 1. vi. in 4. p. num. 38. ver. sed hic incidenter. & quanta mala pariat hoc privilegium concessum iudaeis in damnum Christianorum, ibi. vide & considera.*
- iudaeorum conuersatio est prohibita, nisi sit in conuertendo. ibi. num. 44. p. 1.*
- iudaei qua de causa inter Christianos sint tollerandi. ibidem.*
- iudaei an secundum leges civiles Christianorum agere debeant, & eis tale ius sit reddendum. nu. 44. par. 1.*
- iudaei & haeretici cur viui comburendi. nu. 22. p. 4. & quando.*
- iudex liberi arbitrij cuncta diligenter examinare debet. num. 1. p. 4.*
- iudex vnus tribunalis debet subministrare alteri. in fra in verb. processus carens iurisdictione. & Pap. in*

I N D E X.

- in for. libell. in causa spol. poss. glo. 1. col. 3. cir. med. vers. Et quidam dicunt.
- Iudex est minister Dei.** num. 49. p. 2.
- Iudex timens Deum omnia recte agit.** num. 158. & ibi. p. 3.
- iudex in exequendo an sit iudex in cognoscendo.** num. 110. p. 1. & in ea. par. multa in propos. à nu. 105. cum mult. seq.
- iudex liberi arbitrii potest procedere ex officio.** nu. 33. par. 1. & equiparatur Praefecto Praetorio. vi. inf. ver. Praefectus Praetorio.
- iudex liberi arbitrii an possit cogere offensum ad accusandum.** num. 34. p. 1. vid. infr. iudex supremæ autoritatis.
- iudex secularis quibus casibus possit se ingerere impertinentibus ad Ecclesiasticum, quid è contra.** nu. 90. 91. p. 1. & p. 6. Frag. 13. car. 160.
- iudex laicus de delictis in Ecclesia commissis à laico est iudex competens.** num. 87. & 98. p. 1. item potest capi facere clericum suspectum de fuga, & in bonis exequi dummodo statim consignet. sup. Clericus. & num. 86. p. 1. Cavalca. in Reper. 1. p. de. cij. in verb. Iudex secularis. p. 6. Fragmenta 13. num. 92.
- iudex ecclesiasticus est competens contra laicum in Ecclesia, contra alium laicum delinquentem.** nu. 75. num. 98. & 99. p. 1.
- iudex talis esse debet in iudicando, qualis in procedendo contra.** num. 110. p. 1.
- iudex excedendo fines mandata iurisdictionis, facit tanquam priuatus, cui resisti potest.** num. 110. 111. 112. 113. & seq. p. 1.
- iudex ecclesiasticus contendens de iurisdictione cum alio iudice ecclesiastico vel seculari.** vide par. 1. num. 75.
- iudex an propter compositionem, vel impunitatem à Principe concessam, perdat salarium pendente processu.** & ibi multa in propos. num. 213. p. 4. Quid in Aduocato. num. 214. cad.
- iudex in dubio non presumitur quod exceßerit, fallit ut ibi.** num. 115. p. 1.
- iudex supremus non tenetur seruare instantiam.** sup. in verb. instantia.
- iudex inferior presente maiori magistratu, ius non dicit.** num. 154. & 240. p. 1.
- iudex quando dicitur subrogatus loco Principis.** num. 167. p. 1.
- iudex constituto de delicto potest procedere, quamuis erraret in nomine delinquentis, quid si errat in facto.** num. 198. p. 1.
- iudex an possit damnare illum delinquentem, qui ad aures ei secretum prop. lauit.** num. 137. p. 1.
- iudex supremæ autoritatis, qualiter secundum suam conscientiam iudicare possit.** num. 232. p. 1. intellige ut in verb. iudicare. & infr. Iudex iustus. vi. in Reper. 6. p.
- iudex inferior non potest se ingerere in causa, quam superior ad se auocauit.** num. 240. p. 1.
- iudex superior non potest coram Principe exercere glauy potestatem.** num. 241. p. 1.
- iudex ordinarius quando efficitur delegatus.** nu. 249. & 260. p. 1. in dubio tamen presumitur ordinarius. vi. Ant. de nullit. ex defec. iurisd. num. 26. 27. & seq. quid si est ordinarius, & inducet tanquam delegatus. num. 264. p. 1.
- Iudex secundum acta & probata iudicare debet, & hoc modo dicitur satis iudicare secundum conscientiam communem, & non priuata, & ita debuit allegari.** S. Thom. 2. 2. q. 64. de quo sit. mentio in p. 1. sub num. 144. ubi corrige pro ut hic. vid. sup.
- in verb. conscientia. & in Frag. 22. 6. p. car. 164. ubi de propria conscientia.
- iudex qui semel extra iudicium iudicauit, iterum extrajudicialiter iudicare poterit.** num. 252. p. 1.
- iudex suspectus non potest allegari in delictis notorijs.** nu. 258. p. 1. de suspicione iudicum. vi. inf. in 3. p. num. 342. usque ad fin.
- iudex qui tanquam ordinarius & tanquam delegatus sententiam tulit, in dubio presumitur tanquam ordinarius.** num. 264. p. 1. & quando iudex est ordinarius solum, & fert sententiam tanquam delegatus dicitur nulliter sententiare. ibidem.
- iudex excedendo facit litcm suam, sub num. 38. p. 4.**
- iudex supremæ autoritatis, permulta facere potest, quæ iudici ordinario non liceret facere.** num. 227. p. 1. & potest cogere vicinos ad propalandum furtum. Gand. de malef. in rubr. de aliq. q. var. numero 15.
- iudex ordinarius cui iniunctum fuit à Principe, ut auctoritate nostra procedat dicitur tantummodo ordinarius, ex quo excitata dicitur iurisdictione, & non delegata.** num. 259. 260. 261. p. 1.
- iudex supremæ autoritatis motu proprio à captura incipere potest.** num. 8. & 22. p. 2.
- iudex tenetur, & punitur concedens capturam ex abrupto contra innocentem, & tenetur actione iniuriarum.** num. 10. p. 2.
- iudex laicus capturam in Ecclesijs minime concedere debet.** num. 15. & 26. ubi fallit. p. 2. fuit omissum, sed recolletum. p. 6. Frag. 42.
- iudex iatuns dicitur si relaxat captum nulliter, dum captura potest iustificari debito termino.** num. 38. par. 2.
- iudex sequens illam opinionem quæ in sua conscientia melior sibi videtur excusatur apud Deum & homines.** sub num. 50. p. 3.
- iudex Brachij Regij non tenetur seruare regulas capturæ.** num. 39. p. 2.
- iudex nullo modo in capiendo se intromittere debet sub zelo iustitiæ, alioquin male sibi obuenire possit.** num. 45. p. 2.
- iudex gerens officium executoris, redditur infamis.** num. 45. & 46. p. 2.
- iudex Brachij Regij solum veritati nititur.** nu. 74. p. 2. & num. 32. p. 3.
- iudex supremæ autoritatis non tenetur propalare, nec conferre votum in curia, & cur concedatur captura, vel deueniatur ad torturam.** numero 90. par. 2.
- iudex carceratam, vel aliter sibi subditam ratione officij carnaliter cognoscens, punitur.** numero 153. par. 2.
- in ex Brachij Regij quando possit carceratos relaxare.** num. 156. & 169. p. 2.
- iudex successor an relatione præcessoris pãdente apud superiores, teneatur expectare, aut expedire.** infr. in ver. suspecti. sub num. 48.
- iudex non tenetur alere carceratos de proprio.** num. 291. 292. p. 2.
- iudex male iudicis quibus ex causis excusetur in iudicatu.** p. 5. num. 55. 56. & seq.
- iudex liberi arbitrii an teneatur de culpa.** vi. Put. in ver. Culpa officialis. num. 3. & ibi remissæ, & inf. in ver. negligentia.
- iudex erga pauperes carceratos pius esse debet in alimendo, etsi non teneatur.** nu. 299. p. 2.
- iudex qui potest procedere per præcepta pœnalia, quæ considerare debeat.** numero 304. parte 2. & numero 306.
- iudex Brachij Regij saluum conductum facere potest.**

I N D E X.

- et quando, et qua de causa, et per quantum tempus.* num. 3. 14. p. 2.
iudex quid considerare debeat antequam ad torturam deveniatur. nume. 11. 52. 160. 171. et seq. par. 3. etiam num. 130. et 141.
Iudex Brachij Regij quomodo terminos egredi possit. num. 28. p. 3.
Iudex dicitur fatuus, qui reum confessum, et conuictum, adhuc dubitativè interrogat. numero 41. par. 3.
Iudex potest interrogare reum confessum, et conuictum, quoad alios tantum. num. 42. p. 3.
Iudex in adhibenda tortura quid considerare debeat. num. 11. 52. 53. et 160. p. 3.
Iudex liberi arbitrij non potest sine iuramento recipere testes. num. 70. p. 3. supra in Repert. prac. de test. in ver. iuramentum, et in verb. testis non iuratus.
iudex Brachij Regij an sine sufficiētibus inditijs quandoque possit torquere. nume. 74. et dicitur magis obligatus suæ conscientia, quam Principi, cui servit. num. 74. p. 3.
iudex Brachij Regij potest credere non credenda secundum apices iuris civilis, et admittere non admittenda, ex causa. num. 75. p. 3.
Iudex Brachij Regij dum reum torquet, ad qua animaduertere debeat. numero 52. 130. et 141. par. 3.
Iudex Brachij Regij potest excedere modum et tempus in torquendo cum causa. num. 140. p. 3.
iudex cuiuscumque auctoritatis, qui excessit valde in torquendo, si in tortura reus moritur, puniendus est capitaliter. num. 146. p. 3.
iudex Delicti, originis, et Domicilij, qui sit preferendus infra Praesentio, et an quilibet eodem tempore cognoscere possit. num. 132. p. 4.
iudex ordinarius non potest impunitatem promittere. num. 150. p. 3.
iudex datus in iudicando, an etiam in cognoscendo. vi. sup. in ver. arbitrium.
iudex Brachij Regij potest impunitatem promittere. num. 150. p. 3. sup. impunitas.
iudex criminalis quando reum torquet, et suspicatur de aliqua incantatione, quid faciat. nu. 156. p. 3.
iudex iustus debet adaptare eius particularem conscientiam cum conscientia publica, et quomodo hoc intelligatur. num. 50. et 159. p. 3. sup. Iudex supremæ auctoritatis, et infr. Iudicare.
iudex ordinarius excedendo vires, excusatione dignus est quando agit rectitudine mentis, et conscientie. num. 160. p. 3.
iudex ordinarius, secundum acta et probata iudicare debet. num. 160. p. 3. vi. Franc. Vini. decis. 178. nume. 1. par. 1. vbi multos allegat in materia criminali. num. 64. p. 5.
iudex qui non vult videre veritatem, non videt Borg. et decis. 28. num. 54. ea. p. 1.
iudex qui non iudicat secundum veras decisiones est dignus reprehensione, et correctione, si ab imbecillitate sua errat, secus si à proterua iniquitate, quia debet etiam puniri. infr. in verb. Iudex per imperitiam, et in verb. Negligentia, et in vers. Iudex dolosus.
iudex contra com. opin. iudicans qualiter teneatur in syndicato. num. 56. 57. p. 5.
iudex debet veritatem querere, dum reum confessum in tortura renuentem perseuerare, iterum torquet, et non querere solummodo ut ratificet, vel perseueret, et in hoc multi iudices errant valde. num. 236. p. 3.
iudex caueat à torquendo ex abrupto sine aliquo inditio. num. 162. p. 3.
iudex debet stare in medio inter fateri, et negare, et amplecti quod verius est. num. 236. p. 3.
iudex quas qualitates habere debeat. num. 237. ead. p. 3. et alibi p. 4. et 5. et nu. 47. p. 1.
iudex nemo in propria causa. nu. 207. p. 5. et in Prac. de test. fallit, sub num. 350. p. 3.
iudex qui esse non possit. sub nume. 43. 47. et sequen. par. 1.
iudex caueat ab odio, amore, timore, et pretio. num. 240. p. 3.
iudex Deum timens rectè omnia agit. ibid.
iudex Brachij Regij ad evitanda scandala ius iniquum statuere potest. infr. Ius iniquum. num. 241. cum seq. p. 3.
iudex an per solam presumptionem iudicare possit. num. 252. ead. p. 3.
iudex liberi arbitrij potest instantiam prorogare. nu. 257. p. 3.
iudex in atrocioribus pronus ad condemnandum. nu. 4. par. 4.
Iudex liberum arbitrium habens, an possit torquere, aut omissa tortura, aliquam poenam infligere. nu. 270. p. 3.
iudex qui non vult torquere, ut supra, sed magis condemnare in poenam extraordinariam, quando, et quibus concurrentibus hoc facere possit. num. 271. par. 3.
iudex severus, sed non iniustus, an propter solam severitatem possit tanquam suspectus recusari. numero 273. parte 3. quid de iudice Brachij Regij. ibidem.
iudex allegatus suspectus qualiter se potest exonerare. num. 332. p. 3.
iudex ordinarius, an et quando suspectus allegari possit. num. 274. ea. et pendente suspitione, si procedat, vel iudicet, omnia acta sunt nulla ipso iure. Cavale. decis. 24. nu. 8. p. 1. Fely. in cap. ceterum, num. 11. de reser. pt.
iudex supremæ auctoritatis si allegetur suspectus, non stat in suspensio, donec cognoscatur de suspitione, sed adhuc exercet officium, secus in ordinario. nu. 275. et is dum votatur non debet votum dare, neque intervenire. num. 324. p. 3.
iudex habens liberum et absolutum arbitrium, quando leges servare debeat, et quando non teneatur. numero 276. ea. et statuta, qua sunt à Principe confirmata, non potest prætextu liberi arbitrij tollere, sed tenetur servare, nisi liberum arbitrium sit datum cum clausula, non obstantibus quibuscunque in contrarium, et c. nume. 276. in p. 1. vid. supra Auctoritatis Brachij Regij, et in verb. clausula, non obstantibus.
iudex supremus an teneatur exequi sententiam alterius. num. 255. p. 4.
iudex iurans servare statuta, ad qua tenetur. sub nu. 75. vers. Qua de re concludo. p. 1.
iudex laicus requisitus ab Ecclesiastico, an statim teneatur exequi. ibid. num. 260. p. 4.
iudex laicus in dubio debet exequi sententiam Episcopi, et quando debeat causa cognitionem adhibere, antequam exequatur. num. 261. p. 4.
iudex requisitus exequi, an possit allegari suspectus. num. 263. p. 4.
iudex liberi arbitrij an possit poenam extendere usque ad mortem naturalem. num. 64. et 67. p. 4.
iudex requisitus ab altero iudice, ambo sub eodem Principe exequi sententiam tenentur. nume. 269. par. 4. Quid modò si fiat resistentia, et executores

I N D E X.

- res capiant resistentem, an ad iudicem criminalem, vel ad eum, ad cuius requisitionem sit executio, spectet resistentia cognitio. vi. inf. in verb. resistentia causa.
- iudex requisitus ab alio iudice exequi, vel prestare auxilium, si nolit, an puniatur.** nu. 246. & 270. par. 4. sup. Auxilium Brachij. & ibi quando renuit remittere Reum.
- iudex laicus, quam iurisdictionem habeat in Ecclesiasticos in causa reconuentionis.** nume. 272. & 332. p. 4. sup. Clericus.
- iudex criminalis an incidet de causa civili, & econtra.** sub num. 51. in fi. vi. nu. 125. p. 2.
- iudex Brachij Regij potest corrigere, emendare, supplere, ac retractare suam sententiam: deslata vt num. 285. & 288. p. 4.**
- iudex ea facilitate, & eo ordine, & modo, quo non citata parte aliquid fecit, ita & reuocare poterit.** par. 2. sub nume. 45. nisi acquisitum sit ius parti, qua sit in possessione, quia facta tenent. ibid.
- iudex non tenetur pro verbis irritis in subditos, causa corrigendi prolatis.** num. 25. p. 5.
- iudex quando dicatur calumniari subditum.** nu. 24. & seq. p. 5.
- iudex debet esse tutela publica.** num. 29. p. 5.
- iudex per solam conscientiam quenquam damnare potest,** sub num. 74. p. 4.
- iudex loci delicti in paritate praesertur.** parte 4. numero 245.
- iudex per calumniam inquirens, ad qua teneatur.** num. 31. p. 5.
- iudex subditos opprimere non debet, & quot modis dicatur opprimere.** nume. 32. p. 5. & nume. 270. par. 1.
- iudex debet habere manus mundas, & lumbos praecinctos.** num. 35. p. 5.
- iudex quando dicitur iniuriare subditum in captura.** nu. 45. p. 2. & ibi de inconueniis multis.
- iudex quando de negligentia teneatur, qualiter illa probetur, an de omni negligentia, & si non sit interpellatus, an teneatur, & plura alia in hic propos. in 5. par. num. 72. 73. & 74.**
- iudex qualis in preteritis officijs probus ac rectus fuit, talis de praesenti esse praesumitur.** nume. 44. par. 5. Tiraquell. de pen. temper. aut remit. causa. 51. num. 3.
- iudex bona opinionis qualiter excusetur sequendo magis vnam, quam aliam opinionem.** numero 46. par. 5.
- iudex non tenetur si eius sententia sit reuocata, & potest defendere illam.** num. 58. 60. & alibi p. 5. intellige ad sui exonerationem. & vi. Bal. ad Spec. tit. de appellat. §. fin. col. 15. cir. med. p. 3.
- iudex qui dubia excitat, eximit se ab omni suspitione doli.** num. 55. p. 5.
- iudex ex quibus causis excusetur.** num. 57. p. 5.
- iudex errans ex rationabili causa excusatur.** nu. 57. & 248. p. 5.
- iudex in syndicato potest suam sententiam defendere.** num. 58. p. 5.
- iudex errans circa statuta, & leges, quando excusetur.** num. 243. p. 5.
- iudex dolosus quando sit.** num. 72. p. 5. & quando excusetur. num. 64. & 79. cum seq. p. 5.
- iudex non tenetur de gestis per eius antecessorem.** nu. 68. p. 5.
- iudex censetur a querela liberatus, quando superior nihil contra eum statuit post auditam partem.** in 5. p. sub num. 48. ver. At eam.
- iudex fugiens a syndicato, quando se reum faciat.** nu. 71. p. 5. & in ver. fuga. & adde quod si fugiat ob nimiam seuitiam syndicatoris, vel propter indebitam, & valde potentem persecutionem est excusatus, iux. illud Euang. Cum persecuti vos fuerint in vna ciuitate, fugite in aliam.
- Iudex criminalis quando de causa civili cognoscere possit,** nu. 51. p. 1. nu. 288. ver. quamuis, p. 4. num. 125. p. 2.
- Iudex de negligentia an, & quando teneatur.** nu. 72. cum seq. p. 5.
- Iudex omnibus satisfacere non potest,** nume. 78. in fi. par. 5.
- Iudex a dolo excusatur ex qualibet causa etiam leui, nisi mala eius qualitas aliter suadere videatur.** 79. p. 5.
- Iudex incompetens quando capturam concedere possit.** nu. 329. p. 4.
- Iudicis incompetencia, quando allegari potest, & debet.** nu. 333. p. 4.
- iudex in dubio semper rectius praesumitur,** nume. 64. par. 5.
- iudex in syndicato an torqueri possit,** nu. 140. p. 5.
- iudex quando remaneat excusatus.** vi. sup. & vi. Luc. de Pen. in l. per hanc. C. de curs. pub. lib. 12. & per tot. p. 5.
- iudex propter breuem instantiam an possit abbreviare, & cumulare terminos,** nu. 172. p. 5.
- iudex propter diuersitatem opinionum, non tenetur in syndicato,** nu. 179. p. 5.
- iudex durante officio an conueniri possit.** nu. 1. 2. 20. par. 5.
- iudex qualiter excusetur, si captura sine iudicij concesserit,** nu. 213. p. 5.
- iudex carens dolo, si iniustam sententiam tulit, non tenetur.** nu. 64. 66. 79. p. 5.
- iudex si iniuste aliquid iubet, praesumitur potius deceptus, vel circumuentus, quam dolose agere.** numero 215. p. 5.
- iudex qui dubia excitat, an suspectus allegari possit.** num. 330. p. 3.
- iudex ex causa audientiam denegare potest.** numero 216. p. 5.
- iudex inferior non potest se intrmittere, vbi superior manum apponi.** num. 258. p. 5.
- iudex errans circa statutum an teneatur, quid circa consuetudinem & quid in procedendo de similibus ad similia.** num. 243. p. 5.
- iudex non querelatur pro sententia pro quando admittit appellationem.** p. 5. nu. 53. vel quando grauen est reparabile, vel quando appellari potuit, & non fuit appellatum. nu. 54.
- iudex tenetur condemnare iuccumbentem in expensis, quando sunt petitae.** num. 263. p. 5.
- iudices omnes suspecti recusari possunt, inf. suspecti omnes.** num. 312. p. 3.
- iudices, & Praetores in statu Mediol. & Magni Ducis, qua auctoritate fungantur.** numero 23. par. 1. vid. Carpa. super statu. Mediol. cap. 19. lit. A. & B. volum. 2.
- iudici excedenti de facto, an aequè resisti possit.** num. 103. seq. p. 1.
- iudices ordinarij caueant a repentinis executionibus, quando carent libero arbitrio.** num. 213. p. 5.
- iudices supremi de quibus iudicare possunt.** num. 221. par. 1.
- iudices prohibentur ire cum equis curvulibus ad spectacula.** nume. 221. p. 1. sed Luc. de Pen. excusat eos in l. per hanc. C. de curs. publ. lib. 12. vbi videt. iudici asserenti habuisse aliquid in mandatis a Principe, an sit credendum. num. 266. p. 1.

I N D E X.

- Iudices pcedenci, quare sic appellantur. num. 3. p. 2.*
iudici in dubio non est resistendum, & quando resisti liceat. num. 49. p. 2.
iudici non admittenti appellationem, an resistendum. num. 50. 66. p. 2.
iudici iniuste condemnanti, quando iuste, resisti possit. num. 66. p. 2.
iudici Brachium Regium habenti nullum tempus limitatur. num. 11. p. 1. num. 129. p. 2.
iudices criminales, quo tempore debeant esse magis solliciti, & diligentiores. num. 167. p. 2.
iudices supremæ authoritatis possunt recedere à regulis iuris communis, alij verò non. numero 27. par. 3.
iudices, & notarij de communi consensu electi, non possunt allegari suspecti. num. 326. p. 3.
iudicium quorundam mens prava, & iniusta indignatio, in materia torturæ. num. 145. p. 3.
iudices criminales animadvertant fallacis & imposturis delinquentium, & aliorum, ac premeditatis sub dolis artibus. num. 190. p. 3.
iudices supremi possunt cognoscere, & bannire delinquentes in seipos, & eorum famulos, etiam quod ratione personæ, & non tanquam iudices fuerint offensi. num. 207. p. 5. iudices verò inferiores possunt si delictum est notorium. idem quando offenditur dignitas officij. secus quando persona tantum. vi. sup. iniuria illata officiali. & d. num. 207. p. 5. Rol. conf. 48. num. 3. vol. 2.
iudici soli non esse credendum. num. 74. p. 4.
iudices sunt positi in magna angustia, quando eis mandatur exequi sententiam iniustam. numero 309. par. 4.
iudicem habere propitium, bonum est. numero 78. par. 4.
iudicium regularia captura non esse incobandum. num. 324. cir. fi. p. 2. & sub num. 47. ver. equidem p. 3. nec ab executione, ut ibi fallit in causis camelralibus. p. 6. num. 99.
iudicium plurimum quando eodem tempore quilibet possit de per se in eadem causa procedere. num. 132. par. 4.
iudices de consuetudine non solent retinere reos, nisi habita fide quod deliquerint in iurisdictione sua. num. 247. p. 4.
iudices tenentur subditos defendere, & non calumniare. num. 24. p. 5.
iudices in syndicatu conveniuntur propter extorsiones, & angarias, & tenentur de ambitu. nu. 20. par. 5.
iudices in quibus casibus excusandi à syndicatu. circa sententias. sub num. 56. p. 5.
iudices de generali consuetudine non syndicantur, nisi de dolo, & barattaria. num. 61. p. 5.
iudices nedum debent abstinere à malo, sed omni suspicioni cavere debent. num. 29. ea. p. 5.
iudicis bona vox & fama mirabiliter prodest. nume. 100. p. 5.
iudicem corrumpens, causam perdit. numero 275. par. 5.
iudices qui verè idonei dici possunt. numero 191. & seq. par. 5.
iudices supremi possunt cogere partes ad concordiam, & pacem, antequam pnuant. nume. 200. p. 4. secus in alijs inferioribus. vid. sup. in verb. compositio pœnarum, ante finem.
iudices diversos patiuntur contemptus quando audacia subditorum nimium pollet. sub num. 60. versic. ceterum in fi. & ver. seq. ibi in super.
iudicem allegari incompetentem, vel non habere iurisdictionem, differt. vid. in 5. p. num. 186. lit. Y. in libell. prævento.
iudicare per incuriam quis, & quando dicatur. num. 247. p. 5.
iudicium vnum quando suspendit aliud. sub nu. 52. par. 1.
iudicium vnius medici an retractari possit. sub num. 152. lit. L. par. 4. quid de sententia Iudicis inf. sententia Iudicis.
iudicium ex quibus constare dicatur. sub nume. 74. par. 4.
iudicare super eodem delicto contra easdem personas, an eodem tempore possint separatim Iudex Delicti, Iudex originis, & Iudex domicilij. num. 132. par. 4.
iudicare secundum apparentiam extrinsecam tantum, non est tutum. inf. suspicans.
iudicare secundum conscientiam de proprio visu, uti Iudex, quando alie circumstantie concurrunt, est verum, & iustum iudicium facere, sed si Iudex non vidit, iudicando secundum acta, & probata legitime facta, etiam dicitur iudicare secundum eius conscientiam, & appellatur iudicium rectum, & iustum. sup. in ver. conscientia communis, facit Decia. de delict. tom. 1. cap. 14. tit. de conscien. veritate, numero 11. & per totum illum tit. & cap. 13. per tot.
iudicium secundum conscientiam est duplex, verum, & rectum, sicut duplici modo sumitur conscientia, secundum terminos legales propria, & communis. sup. in verb. Iudicare, & in verb. Conscientia, prius iudicium prævaleat. & si secundum non convenit cum primo, melius est abstinere à iudicando. sup. in verb. Cautela qua Iudex potest abstinere.
iudicium, & discretio pari passu ambulant. nu. 127. p. 2. & num. 120. p. 3.
iudicium quorundam impertinens indagatio in materia torturæ. num. 145. p. 3.
iura antiqua qua de causa corrigenda. numero 510. par. 4.
iura iuribus sunt concordanda, sup. Doctor. quilibet enim errare potest cum homo sit. infr. Princeps.
iura sicuti iuribus sunt concordanda, ita Doctorum opiniones, & eorum scripta, imò potius excusanda, quam taxanda, vid. sup. Error.
iura quibus ex causis, & à quibus transgredi possunt. numero 86. p. 3. vid. Decia. in cap. 1. nume. 45. de constitut.
iura transgredi licere ex causa. numero 86. parte 2. sed non omnibus iudicibus data est talis facultas. ibidem.
iuramentum servandum. p. 3. sub num. 149.
iurans cum Iuramento litis Decisivo an possit postea argui de falso à probante contrarium. nume. 250. car. 251. in princ. p. 5.
iuramentum servandi leges & statuta vsquequo servandum sit. sub num. 76. p. 4.
iuramento veritatis & calumnie quando standum est contra Iudices. nume. 256. p. 1. & quid de iuramento suppletorio. num. 111. & 112. p. 5.
iurare in iudicio de veritate dicenda tenentur tam rei, quam testes omnes. num. 69. p. 3. & in repert. prac. de test. vbi de diversa speciebus iusiurandi. & an reuens iurare habeatur pro confessio. ibi.
iuramentum super promissione impunitatis, an servandum sit. sub num. 149. p. 3.
iuramento domini de precio rei furtivæ. quando standum. sub num. 38. vers. sed hic incidenter, ibi. & de pretio, & valore. nu. 209. p. 4.
iuramentum obligat præcisè ad factum. nu. 60. p. 5.

I N D E X.

- debet præstari in principio officij.*
Iuramento suppletorio contra officialem, locus non est. nume. 111. p. 5. nec contra alios in causis criminalibus.
iuramentum veritatis, & calumniae. numero 110. par. 5.
iuramentum in litem debet peti post litem contestatam, ante conclusionem in causa. vi. quæ dixi sub num. 210. p. 4.
iuramento in litem, & de eius præc. infr. in verb. libellus in actione iniuriarum, & in ver. liquidatio per iuramentum. & in ver. Pater quando pro filio. & in ver. Hæres pro defuncto.
iuramento innocentia non statuitur in criminalibus. vi. inf. Purgatio Canonica.
iuramento litis decisivo præstitio non est locus querelæ falsi. numero 250. par. 5. & in præc. de test. p. 2. num. 160 & in Repert. in ver. iuramentum litis.
iuribus tertij quibus verbis à Principe dicatur derogatum, in ver. Statuta à Principe.
iurisdicção omnis à Principe fluit, & ad Principem refluit, sicut aqua ad mare. num. 249. p. 1. Marant. de ord. iud. in 4. p. dist. 5.
iurisdicção iusta, est tuenda verbis, & factis. nu. 94. par. 1.
iurisdicção non est tribuenda carentibus membris. numero 44. p. 1.
iurisdicçãoem limitatam qui habeant. numero 40. par. 1.
iurisdicçãoem habere dicens punitur. sub num. 267. p. 1. & inf. par. 4. nume. 324. cum seq. & cui incumbit probare. & ibi quod iurisdicção sit facti sub d. num. 267. p. 1.
iurisdicção alia ordinaria, alia Delegata, & an & quando prorogari valeat, & qualiter prorogetur. num. 130. p. 4.
iurisdicção in criminalibus an possit prorogari, infra Prorogatio. num. 130. p. 4.
iuris in qui plura exempla. numero 241. cum seq. par. 3.
iurisdicção duplici modo prorogatur, primò quando iudex alium potest substituere, secundò, quando quis assentit in Iudicem incompetentem. vi. inf. Prorogatio. & in 4. p. sub num. 130.
iurisdictionalium quædam singularia, in 1. p. vi. prorogatio.
iurisdicção qualiter prorogata censeatur. nume. 130. parte 4. vid. in verb. Statutum an liget subditos.
iurisdicção an turbetur ob præstationem auxiliij Brachij secularis. num. 256. 257. p. 4.
iuris iniquum qui potest statui. nu. 241. p. 3.
iusta causa excusat à pœna. num. 100. p. 2. num. 57. par. 5. l. 1. C. de plag. ubi an iusta ratio excuset. vi. in hoc propos. Put. de syndic. in ver. pœna. c. 8. col. 4. num. 4.
iustitia an exequi possit & liceat in carceribus. num. 317. cum seq. p. 4.
iustitia non est ubi iniquitas cadit. num. 50. p. 2.
iustitia humana distributiva qualiter pingi solet. numero 2. p. 4.
iustitia constans, quando, & qualiter, & à quibus sit inconstans. num. 7. p. 4.
iustitiam impedire via compositionis res est contra bonos mores. num. 198. p. 4.
iustitiatu qui factus fuit homicidium quod non fecit, & deinde in fortiam iustitia venit, qui verè tale homicidium fecit, an hic evitabit pœnam propter executionem iam factam in alium, qui non deliquit,

- licet factus sit.* num. 161. p. 4.
iustitiatu qualiter sepultura tradendi. numero 377. par. 4.
iustitia quænam sint contraria. num. 142. p. 5.
iustitia quando, & quomodo non dicatur denegata. nume. 171. p. 5. & cautelam pro Iudice vid. apud Put. de syndic. in ver. Negligentia. c. 1. nu. 20. ver. si impetretur. Nec potest dici quod iustitia fuerit denegata si Iudex procuratorem garrulum & impertinentem à limine suæ audientia expulsi quo casu non teneatur in syndicato secundum l. quisquis C. de postul. l. vlt. C. de offic. Assessor. Bertazoll. coss. 321. nume. 4. lib. 2. cum ibi per eum adduct. in Add. lit. A. ubi adducit Rebuff. in tract. de reprobat. test. glo. vnic. art. 7. num. 5. tom. 3.
iustus iniustus in iustitiis non vitur. numero 309. par. 3.
iustus auertens à iustitia quanta mala pati debet. num. 152. p. 3.
ius accrescendi in pœnalibus locum non habet, quid in contractibus in feudo & in emphyteosi. num. 535. par. 4.
ius acquisitum Fisco per sententiam, an retractari possit absque verbo Principis. num. 288. & 291. p. 4. vid. in 3. p. num. 304.
ius fisco acquisitum pactis priuatorum, an tolli possit. 284. cum seq. p. 4.
ius vnius an alteri concedi possit. num. 241. p. 3.
ius communes minus ledi debet, quam fieri possit. numero 144. p. 3. & vi. sub num. 119. car. 159. col. 2. par. 4.
*ius commune appellatur sal. d. num. 144. p. 3.
iuris iniquum statui an liceat Iudici liberum arbitrium habenti.* num. 241. p. 3.
iuris iniquum à dominis statui potest; & quale sit hoc ius iniquum. ibidem.
iuris iniqui plura exempla. numero 242. cum sequen. par. 3.
iuris iniquum quot modis sumatur. nu. 243. p. 3.
iuris contra quos præsumat. nume. 97. & alibi. par. 3.
iuris vnius an alteri concedi debeat. num. 255. par. 3.

L

- L** *Abiorum proprietates. sup. Dentes.*
Laicus delinquens in clericum, non gaudet eodè privilegio. num. 104. p. 1.
Laqueo fracto, & suspeso viuo cadente de furca, quid agendum. sub num. 313. p. 4.
Laudans amicum vt male agat, punitur. num. 439. par. 4.
Laudum contra laudum non tenet. sub numero 287. par. 4.
Laterum proprietates. sup. oculorum, & capillorum.
Latro famosus qui. num. 64. p. 1.
Latro viarum an gaudeat immunitate Ecclesiastica. num. 98. p. 1.
Legis correctio non inducitur per repetitiones, subauditones, aut tacitos intellectus. in 4. par. nu. 512. inf. in verb. statuta correctoria.
Legis virtus. num. 524. p. 4.
*Lex municipalis est qua fit à Magistratu supremo l. omnes. ff. de iust. iur. & an verba d. legis interpretationem, & extensionem eandem recipiant, ac si à lege, vel à statuto proferatur infr. Extensus. Gand. de malef. rubr. de aliqui. quæst. var. in malef. nu. 5. & 6. ubi omnino vide.
Lex nulla aut quævis dispositio non inuenitur qua nõ recipiat ampliationem, & restrictionem. sub numero 60. ver. Aduertendo. p. 5.*

Legitima

I N D I E X.

- Legitima filijs debetur, non obstat e confiscatione, de qua tamen pater damnatus ad mortem testari non potest. sub numero 315. parte 4. vide in hoc met. versic.*
- L. cons. ad Cornel. de fals. quando testi inobedienti pos sit eius pœna iudici. num. 308. p. 2.*
- L. Nihil tam naturale, de reg. iur. qualiter procedit. num. 172. p. 3.*
- Legis intellectum sufficit scire, sed cur lex facta sit non expedit quærere. num. 33. p. 4.*
- Leges principis dominantis sunt loco iuris commu nis. nume. 34. p. 4. & sunt seruandæ etiam in foro conscientia, ita dicit Gomez. var. resol. capit. 10. num. 3. ver. sed attende, tom. 2. vbi alleg. S. Thom. 2. 2. q. 96.*
- Leges seculares in matrimonialibus locum non ha bent. p. 1. sub lit. X. car. 47.*
- L. Ad personas egregias. de iureiuran. an sit. in vsu. v. in pract. de test. p. 5. num. 89.*
- L. Inferuorum de pœnis, & de quæst. hodie eius di spositio non seruatur. parte prima, numero 130. & par. 3.*
- L. Hodie. ff. de pœnis, an sit in viridi obseruantia. nu mero 68. p. 4.*
- L. Nihil. ff. de effractor. contra quos locum habeat. num. 48. p. 2.*
- L. Quoniam multa facinora. C. de vi publ. & priuat. declaratur. num. 164. p. 4.*
- L. Quoties relaxandi. C. de dignita. lib. 12. non serua tur. num. 171. p. 2.*
- L. Eos. C. de modo mult. non seruatur. nume. 308. par. 2.*
- L. 1. C. de famosis libellis quando locum habeat. inf. libelli famosi pena.*
- Legitima est debita iure natura, & an possit per sta tutum tolli. num. 294. p. 2.*
- Læse Maiestatis crimen. Supr. Crimen læse Maie stas.*
- Lex corrigens intelligitur secundum terminos legis correctæ. num. 516. p. 4.*
- Lex propter peccatum, & pœna propter delictum. num. 518. p. 4.*
- Legis virtus in quibus consistit. numero 524. par. 4.*
- Lex quare restrictionem patitur. num. 529. par. 4.*
- Lex, aut statutum puniens maleficium, & non re quirens, an dolo sit factum. tunc omnes tenentur illa pœna, siue mulieres, siue rustici, siue minores. Put. de syndic. in ver. pœna, capit. 8. ante nu. 5.*
- Latitudo publica est causa gratiandi delinquentis. sup. Gratia.*
- Latitudo publica turbatur, cum facinorosi non puniun tur. 127. par. 1.*
- Leno dicitur ille, qui quæstum facit adolescentulos nefandis vitijs alliciendo. numero 100. p. 4. mul tis modis leno dicitur, pœna horum est exilij: sed in Authent. de lenoni. est vltimi supplicij, & tam in feminis, quam in masculis lenocinatis ada ptatur.*
- Libelli famosi qualiter fiant remissiuè, & de pœna fa cientis libellos famosos. num. 84. p. 1.*
- Libelli famosi iniuria non tollitur protestatione, vel excusatione. ibidem lit. A. super iniuria. per l. Lu lianus, in princip. §. quid tamen. ff. de actio. em ptio. pulchrè Bertazzol. consil. 390. numero 15. volum. 2.*
- Libellum famosum re, & verbo qui facere dicitur. sub num. 261. p. 5.*
- Libellum famosum inueniens, & lacerans, an tenea tur. num. 84. lit. A. in fi. p. 1.*
- Libellum famosum inueniens, & canens, est ac si fe cisset, & presumitur in dolo. ibid. remissiuè.*
- Libelli famosi pœna est capitalis. num. 84. p. 1. num. 261. 262. p. 5.*
- Libelli famosi crimen qualiter probetur. Cauale. de cis. 35. p. 5.*
- Libelli infamatorij penam an euitet ille, qui ioco ca nit, vel illum facit. Cauale. d. dec. 35. p. 5.*
- Libelli famosi plura exempla, sub nume. 261. p. 5. vbi remissiuè.*
- Libellum infamatorium faciens, presumitur in dolo. ibidem.*
- Libelli infamatorij appellatione qualibet scriptura fa matoria continetur. ibidem.*
- Libellum æque infamatorium contra alterum faciès, an compensatio fiat. Cauale. d. dec. 35. p. 4.*
- Libelli famosi, vel aliæ scripturæ merè infamatoriæ à clerico compositi, de causis pœnam sanguinis irro gantibus exhibitæ in actis Curia, reddunt illum irregularem. nume. 84. p. 1. si vltra infamia fal sum per infamiam dicit, est puniendus pœna falsi. sup. in ver. Clericus.*
- Libellus in actione iniuriarum procedit, etiam quod iniuria sit extimata plusquam extimans habeat in bonis. num. 84. lit. A. in fi. p. 1. practicam esse, vt in libello iniuriatus dicat quod voluisset potius amittere centum, quam dictam pati iniuriam, & debet se offerre ita iuraturum, post lit. contest. & ante conclusionem in causa: Deinde facta taxatio ne super quantitate prædicta à Iudice habente con siderationem ad qualitatem personæ iniuriatæ, & ad iniuriam, tunc admittitur iniuriatus ad iuran dum super taxata Iudicis quantitate. & ita serua tur. & idem in quolibet iuramento affectionis, vel super liquidatione precij, vt sup. iuramento, & in fra precium liquidari potest. ibidem.*
- Libellum famosum contra Iudicem affigens, qua pœ na sit puniendus. num. 261. p. 5.*
- Libelli ineptitudo quadruplex est. p. 5.*
- Libelli præuentorij forma nouiter reperta, pro tol lendis varijs grauaminibus tempore syndicatus. num. 151. p. 5.*
- Libellus in actione iniuriarum. in 1. p. num. 79. lit. B. num. 84. lit. A. p. 1.*
- Libellus non attenditur in criminalibus. infr. senten tia criminalis. Bar. in l. quid ergo. §. pœna grauior, de infam. ideo sententia in criminalibus super inepto libello procedit in 4. par. num. 37.*
- Liberatus non dicitur qui potest adhuc molestari. nu mero 273. cum seq. p. 4.*
- Libertas est res inestimabilis. p. 1. car. 106. colum. 1. cir. med.*
- Licentia capiendi viuum, vel mortuum à quo conce denda, quando, & contra quem. num. 60. p. 2.*
- Licentia capturandi quando non est necessaria. num. 15. p. 2.*
- Litigantium audacia contra Iudices qualis, ac quanta sit. p. 5. num. 60. lit. A. & B. & num. 117.*
- Lis contestata in criminalibus. num. 140. p. 4.*
- Lis ciuilis supra causa ciuilis.*
- Licentia capturandi quanto tempore duret. ibidem & an transeat in successorem. eodem.*
- Licentiam capturæ ostendere ante capturam pericu losa res est. num. 44. eadem.*
- Limitata causa limitatū parit effectum. nume. 160. par. 3.*
- Lima surda instrumentum pro carceratis, furibus no eturnis, & seruis, seu sclauis, & qua arte fiat. num. 139. p. 2.*

I N D E X.

Locus aggravat delictum, supra in verb. Domus, & in 3. p. num. 266. 203. p. 1.
Liquidum per illiquidum retardari non debet. sub nu. 60. par. 5.
Liquidatio per iuramentum fit quando debitum vel res petita non est à principio negata, sed amplius non extat, nec aliter probari potest. p. 4. sub nu. 210. vers. & quia quotidiana est, & probatio per iuramentum in litem in civilibus facit inditium ad torturam in criminalibus, vt per Plat. in l. si quando. num. 690 691. C. vn. vi.
Litis contestatio in Criminalibus quando sub nu. 25. par. 3.
Literatura recens super scriptura veteri, parit suspicionem. num. 359 360. & 361. p. 4.
Litigantes, & interejati non sunt fide digni contra officialem tempore syndicatus. nu. 97. p. 5.
Litis pendencia super matrimonio non reddit illud litigiosum. lit. 5. num. 46.
Litis contestatio an sit necessaria in causa crimin. Farinac. de inquisitio. q. 10. num. 5. p. 5. de consuetudine non requiritur.
Loca privilegiata qua sint. num. 296. p. 3.
Locus delicti, an iudicij in pœnis attendatur. nu. 59. & 125. par. 4. vbi quid in procedendo, & quid in pedes imponendo. Decia. de delict. to. 1. lib. 4. c. 16. num. 4.
Locum tenens fise. an habeat ius capturandi. p. 4. nu. 325. 342 & seq. cognit. 244.
Loci, & temporis causa augetur pœna. nu. 85. & 96. p. 4. & num. 414. cum seq. ead.
Lucri, & damni non est par ratio. numero 182. par. 4.
Luxuria quam sit damnosa animæ, & corpori, honorique & diuitijs. num. 155. p. 2.

M

M*achinatio quid sit. num. 80. par. 5. vel Calliditas.*
Macula acquisita in persona patris, an noceat filijs. num. 294. & 295. p. 2.
Magistratus maiores, & supremi, qui sint. nu. 148. 151. p. 1. & qua facere possunt. ibidem. & per tot. trac. Brachij Regij, vi. in verb. iudices supremae authoritatis.
Magistratus maior cum libero & absoluto arbitrio equiparatur Praefecto praetorio Urbis. num. 220. p. 1. & an possit allegari suspectus. inf. suspecti omnes. & in vcr. Recusatio.
Maius trahit ad se minus. sub num. 197. vbi insertur ad multa. p. 1.
Maiori summa iuest minor. num. 263. p. 1.
Minus malum non esse fiendum, vt maius euictur quando verum sit. p. 2. sub num. 320.
Magistratus maior potest mandare, vt statim pœna exequatur. intellige vt hic. ibidem.
Maius dignum trahit ad se minus dignum, sup. Adiuncti ratione. & num. 197. p. 1.
Mala non sunt faciendâ, vt eueniant bona. num. 320. parte 2. sunt tamen dissimulanda. numero 336. par. 4.
Mala qualitas persona praestat inditium contra se. num. 119. lit. A. p. 4. num. 97. p. 3.
Maleficium, quamuis notorium, potest habere aliquas excusationes. num. 297. p. 1.
Male dicta, aut male scripta, sine de die, siue de nocte non comprehenduntur in statuto pœnam dupli-

caute pro maleficij de nocte commissis. num. 115. par. 4.
Malefactores & Disculi quomodo compellendi ad bene viuendum. num. 246. & 254. p. 2.
Malis obuiare. num. 257. p. 2.
maleficij futuris obuiandum est, & quibus remedijs succurrendum sit. num. 257. p. 2.
mala fides in emptore ex quibus arguatur. numero 298. parte 4. sup. in verb. condemnatio expensarum.
malitia supplet atatem, sub numero 123. parte 1. ideo ferè vbique ad sunt statuta disponentia quod maior 16. vel 18. Annorum habeatur pro maiori, & quando pœna ordinaria puniri possit, vel non, vid. in 4. p. sub num. 79. remissiuè, & sup. in ver. Minor.
maligni, & calumniiosi ex quibus cognoscantur contra Iudicem. num. 283. p. 4.
mammona iniquitatis quid. par. 1. sub numero 218. in add.
mandantis astutiane detegatur à mandatario. num. 138. par. 2.
mandatarij qualiter puniendi. ibidem.
mandatarij duo. si vnus fatetur, alter negat, an mandans dicatur conuictus. num. 21. p. 3.
mandatarius quando quis delinquendo praesumatur. num. 117. in fi. p. 3.
mandatarius quando mandantem non valet disgrauare ante num. 168. p. 3.
mandatarius si vti principalis fuerit accusatus, debet absolui. sub num. 104. p. 5.
mandans qui fassus est mandatum, sed illud reuocasse asseritur, an talis confessio sic qualificata sit admittenda. num. 168. cum seq. p. 3.
mandans reuocando, an teneatur certiorari persona, contra quam mandatum dedit, & qualiter fiat talis certioratio. num. 171. p. 5.
mandans aliquem occidi, si ante mandatum à mandatario occisus est, an teneatur. num. 178. par. 3.
mandans, qui mandatum reuocasse asserit, sed delicto patrato recepit delinquentes mandatarios, an sit ac si non reuocasset. num. 173. p. 3.
mandans occidi, ipse homicida appellatur. num. 177. par. 3.
mandans an teneatur de excessu. numero 178. parte 3.
mandatum non fuisse reuera reuocatum quibus coniecturis cognoscatur. numero 168. & num. 169. parte 3.
mandatum quibus coniecturis non praesumitur reuocatum. num. 169. p. 3.
mandans, si inquiratur vti consiliarius, non potest puniri de mandato. sub numero 104. par. 5. Nec e contra.
mandans aliquem occidi, qui iam fuit ab ipso mandatario occisus, non tenetur, nec ex mandato, nec aliqua ratione, quia id quod mandatur est impossibile: sed tenetur tantum in foro conscientiae. num. 178. p. 3.
mandatum tale praecessisse praesumitur in dubio, quale delictum successit. num. 175. p. 3.
mandans tenetur de omni, & toto eo, quod sequitur obmandatum. numero 179. parte 3. intellige vt ibid.
mandans bastonare, an teneatur de occiso. numero 187. par. 4. & num. 208. par. 3. vide plura cons. Capol. praesertim consil. 36. 37. & 38. Boss. tit. de manda. ad occidem. num. 10.

I N D E X.

- Mandatum est necessarium in specie contra officialem tempore syndicatus.* num. 49. & 50. par. 5. & potest appellari de admissione personæ non legitimæ sup. Appellari & debet mādatum præcedere querelam. *ibidem.*
- Mandatum tractatum, Præparamenta ad delinquentum, an & quando sunt punibilia,* sub num. 195. 196. p. 4. & vi. sup.
- Mandata superiorum iusta sunt seruāda ad vnguem, & sine macula,* num. 108. p. 1. quod non fit quando Rētores, ac Iudices terrarum veritatem tacent, vel plus veritatis referunt coram superioribus, vt in reper. præf. in verb. veritas, & in hoc.
- mandare, consulere, & persuadere differunt.* in 3. p. num. 219. in fin.
- maius inuictio in aliquem dicitur offensio in personam.* sub num. 178. p. 4.
- manus Regia, Brachium Regium, & Brachium forte, sunt synonyma.* num. 2. p. 1.
- manus Regiæ vis apud quos, & quibus in locis tractetur.* num. 7. p. 1. *ibidem.*
- manu Regia proceditur executiue.* num. 14. p. 1.
- manuum proprietates, sup. Genarum proprietates.*
- manus sordida coinquinat oculos magis, quam abstergat.* num. 138. p. 5.
- manuale, seu Repertoriū, aut memoriale p̄nes acta Curie de aliquo instrumento, an fidem faciat.* nu. 367. p. 4.
- maritus quando non gaudet beneficio statuti de Dote propter Adulterium uxoris.* num. 202. verj. Hinc est. p. 3.
- masculinum an concipiat femininum, inf. statuti verba, ver. Quæro an masculinum, & in 4. p. nu. 446. & 453.*
- melius est occurrere in tempore, & iura intacta seruare, quam post vulneratam causam remedium querere, per l. fi. C. in quib. caus. restit. in integ. non est necessaria.* num. 137. & 153. p. 5.
- melius est regi a iusto Rege, quam a lege scripta, nu. 9. p. 1. & Put. de syndic. in ver. sententia, capit. 6. num. 10. p. 1.*
- medici qualiter adhibendi pro visitandis carceratis infirmis.* num. 162. p. 2.
- medicorum iudicium an cum iuramento sit recipiendum.* num. 163. p. 2.
- medici, & alij periti, qualiter cogantur perhibere testimoniale iudicium.* num. 164. p. 2.
- medicorum est proprium querere morbos.* nume. ... par. 5.
- melancholici natura.* sup. manuum proprietates.
- membra proportionata, mores proportionatos indicant.* num. 112. p. 3.
- membri mutilatio.* num. 152. p. 1. & Put. de syndic. in verb. Iudex, c. 1. num. 20.
- mendacium quale inditium faciat.* nume. 87. p. 3.
- mendax in principali, vtique intelligitur mendax in accessorio.* num. 174. p. 3.
- memoria delinquentis mortui in carceribus ante sententiam, an damnari possit, & quibus casibus memoria defuncti possit damnari, & de tali practica.* numero 136. & 138. parte 4. vid. supra in ver. Accusare defunctum, & quando reus post mortem condemnari possit, vid. Cachera. decisio. 149. nume. 6.
- media licita pro qua deuenitur ad actum illicitum, an sint punibilia.* sub num. 196. p. 4.
- mentita, vid. infr. in verb. Palatium Principis, & de mentita.* vi. in 2. p. sub num. 262. lit. E. & G.
- mercenarius est dignus mercede sua.* nu. 215. 216. par. 4.
- meri imperij quæ sunt, pacto priuatorum non conceduntur.* num. 143. p. 3.
- merum imperium semel delegatum, de cetero delegabitur.* num. 249. & seq. p. 1.
- merum imperium regulariter non est delegabile.* numero 249. p. 1. fallit octo casibus. Decia. de delic. tom. 1. numero 34. vide supra Delegatus a Principe.
- metus vt excuset, qualis esse debeat.* nume. 210. & 216. par. 3.
- metus quando tollatur.* *ibid.* & vid. Sfor. Oddum de restit. in integ. q. 7. numero 68. 69. 70. 84. 96. 100. & 106.
- metus qualiter allegandus.* *ibidem.*
- metus solus non disgrauat, nec releuat.* numero 211. par. 3.
- media per qua ad operandum malum deuenitur, vt tractatus armorum, vel Donus præstatio, & huiusmodi sunt punibilia.* num. 196. ver. At media. p. 4. & sub num. 218. p. 1.
- minæ iudicium faciunt.* num. 96. p. 3. & 433. p. 4. vbi consideratur etiam qualitas personæ cui inferuntur, an sit meticuloſa, aut intrepida persona.
- minus malum est peccare in tempore, quam in sententia.* num. 297. p. 5.
- minantes manu contra officialem reprimendi sunt.* p. 5. num. 60. post lit. C. ver. insuper.
- minor in delictis leuibus excusatur a pœna ordinaria, nisi a statuto habeatur pro maiore, vt puta post 18. annum, & tunc in atrocioribus, vel quando malitia supplet ætatem.* sub num. 79. p. 4.
- ministros qui assistunt a latere Principis ad quæ animaduertere oportet.* num. 80. lit. A. B. C. D. & E. par. 5.
- minor 14. vel 18. Annorum pro maiore habitus a statuto, an ita in criminalibus, sicut in civilibus haberi debeat.* vid. Docto. allegatos pro minori, dicto numero 79. parte 4. & Bull. Pij Quinti, dat. sub die 26. Maij 1565. in titu. de non admitten. appellat.
- minori effectus maior a statuto, an adhereat forensis minor.* sub numero 464. in 4. par. vbi patrocinnante D. Zenobio Bonauentura indicatum fuit Anno 1602. Florentiæ ad fauorem minoris forensis.
- minor 16. aut 18. Annorum, & huiusmodi effectus a statuto maior, ad hoc, vt condemnari possit pœna ordinaria, hæc sunt consideranda, primo malitia, secundo qualitas, & conditio personæ, tertio, qualitas delicti, an sit de iure communi prohibitum, vel solum de iure statutario.* vi. sub num. 79. lit. G. par. 4. sup. in ver. extensio in pœnalibus sub num. 464. ea p. 4.
- minor restituitur contra confessionem.* nume. 202. in fi. p. 3.
- minor aduersus negationem vel confessionem restituitur.* *ibidem.*
- minor forensis an in loco vbi deliquit, plectetur pœna ordinaria stante statuto.* sup. nu. 464. p. 4. vi. Bal. in l. si ex causa. S. commissum ff. de minor. vi. Alcxand. conf. 49. vol. 1.
- minores nullatenus excusantur a criminibus, seu actio-nibus spiritualibus, quando malitia supplet ætatem, vt in simonia, matrimonio, & huiusmodi.* Decia. de delic. tom. 1.
- misericiordiam negans, & de sua iustitia præsumens percussus intcrij.* num. 34. p. 3.
- mixti fori quæ sunt.* numero 241. parte 4. vbi inferitur ad multa. numero 53. par. 1. num. 240. cum seq. par. 4.

Mixtum non comprehenditur sub simpli. ibi.
 Modica tortura non dicitur tortura. num. 197. p. 3.
 Mora modica non dicitur mora. nu. 217. & ibi quan-
 do purgari possit, & quid in fideiussore. num. 240.
 & 241. p. 2. vi. Baiar. ad Clar. q. 46. nu. 55. vbi
 plures quæst. in pract. ponit. & qualiter mora pur-
 gari possit. num. 217. p. 2. & num. 240.
 Monitoriales pro reuelandis Delictis sub nume. 480.
 p. 4. vbi add.
 Morte principalis vel fideiussoris an obligatio prato-
 ria expiret. num. 184. p. 2.
 Mors omnia soluit. num. 140. & 142. car. 165. p. 4.
 Mora aliorum non debet nocere. nu. 278. p. 5.
 Mos non est ei gerendus qui solum facit, vt officiat.
 num. 142. p. 2.
 Monachi Cistercienses, & Carthusienses possunt ius-
 dicere in propria causa, infr. suspecti.
 Motiua dicuntur pars semetipsa Florentia, quia est li-
 mitatum tempus intra quod dari debeant, vt in-
 quit Soc. iur. cons. 181. nume. 79. vol. 2. & refert
 Hieronymus decis. 54. nu. 1. sed non debent allegari ad
 decisionem causarum, cum super eadem re diversi-
 mode reperiat iudicatum, & quando attentio iu-
 re sunt erronea, arg. eius, quod dicitur de consuetu.
 vt in 5. p. num. 132.
 Mulieres arma deferentes an poena Statutaria punian-
 tur. num. 420. p. 4.
 mulier an carcerari & qualiter custodiri. num. 151.
 & 155. p. 2.
 mulieri prœgnanti an tortura sit danda. nu. 126. p. 3.
 quam poenam 121. p. 4.
 mulieres non possunt accusare de crimine publico, si-
 cut nec damnari de crimine publico. sup. masculi-
 num. & num. 113. p. 5.
 mulieres regulariter sunt allegatæ statutis, sicut ma-
 sculi. fallit. num. 446. p. 4.
 multitudine delinquentium, an poena minoretur. sub
 num. 79. lit. f. num. 82. p. 4.
 multitudo gentis quot hominibus consistet. nume. 82.
 par. 4.
 multitudo delinquentium facit vt Princeps facilius
 remittat. p. 6. num. 409.
 multiplicatio poenarum quando fienda, & quomodo.
 infr. & nu. 150. p. 4.
 mundi finis quando. nu. 123. in 1. p.
 munera recipere est prohibitum iudicibus. nu. 34. p. 5.
 vid. sup. in ver. esculenta, & poculenta.
 multiplicatio poenarum qualiter & quando fiat. in
 verb. causa ob quas, & in ver. poena vna.
 munera a litigantibus nullo modo recipienda. nu. 36.
 eadem.
 Munus magnum recipere non decet. num. 38.
 munera recipere quando, & a quibus liceat. nu. 39.
 eadem.
 muros ciuitatis transcendentis poena est capitalis. nu.
 p. 4. l. si. de rer. diuis. declara. vt per Clar. q. 68. ver.
 Muros. & ibi add. nu. 72. vbi Boer. decis. 232. te-
 net habere locum quo ad mania ciuitatis sui domi-
 nij, in alijs vero poenam esse arbitrariam. Menoch.
 de arb. cas. 483. q. 68. num. 70. Clar. & ibi Baiar.
 mutatio status quæ & quanta operatur ad proceden-
 dum, fideiubendum, condemnandum, & soluen-
 dum. in 3. p. nu. 262.
 mutus & surdus ex accidenti accusare possunt & tes-
 tes esse. in prac. de testib. & Decia. de delict. to. 1.
 lib. 2. ment. & corpor. defici. capitu. 11. inf. in ver.
 Surdus.
 mutua delicta pari compensatione tolluntur. nu. 379.
 lit. f. p. 4. hinc est quod emens scienter rem furtiuam,
 & decipiens furem venditorem, re cuius non ha-

bet regressum. sup. emens scienter.
 in Mutilatione membrorum quibus competat condẽ-
 nare, & quid sit mutilatio. nu. 152. & 153. p. 1.
 & de quibus membris sit intelligendum. ibidem.
 mutilatio an in bestijs via iustitia fieri possit, vid. sup.
 Fera bestia. loco mox citato.
 mutilans, seu abscindens sibi membrum, non potest
 ordinar. p. 4. ibid.
 mutilando ob poenam alternatiuam inuito, poena solui
 potest pecuniaria a quocumque ne mutiletur. ibid.
 mutilatio, seu membri abscisio. vide Bonacos. in suis
 quæst. crim. in dictis verbis. vide nu. 121. & 122.
 par. 4.
 multitudo operantium iniquitatem, an poenam mi-
 norari faciat. num. 82. p. 4.
 mutans pecuniam pro emendis armis quibus delictum
 secutum fuit, an teneatur. sub num. 218. ver. si-
 militer. p. 1.
 mutatio status. num. 262. p. 3.

N

Negans pluries, deinde conuictus, an possit alle-
 gare se fecisse ad necessariam defensionem, &
 an gaudeat beneficio Statuti, cas. 56. vi. infra.
 Nares diuersæ diuersas habent proprietates. sup. Ma-
 nuum proprietates.
 Natura vis edocet tandem hominum mores. l. si vnus,
 §. pactus, ff. de pact. Firaquell. tract. de pen. temp.
 cas. 51. num. 18.
 Neganti delictum an pax profit, Petr. Caball. cas.
 crim. 74. vi. inf. Pax.
 Negans narrata prout narrantur, non negat, nec sa-
 tetur. num. 94. p. 5.
 Negans prima vice & confitens postea an gaudeat
 beneficio statuti quo ad diminutionem poenæ. sub
 num. 202. ver. Redeundo. p. 3.
 Negans obscurat probationem claram. nume. 108.
 109. p. 5.
 Negatiua quando est fundamentum intentionis, &
 quando non. sub nu. 267. p. 1.
 Negans quando agitur ex statuto pro damno dato,
 non duplicatur poena contra eum, nec quando poena
 est ipso iure a statuto indicta. sub numero 108.
 par. 4.
 Negligentia vnus alteri obesse non debet. par. 2. sub
 num. 265. & num. 54. p. 5.
 Negligentia vxoris in muestigando delinquentem in
 eius virum ipsam ream facit. num. 103. p. 3.
 Negligentia ob quam Iudex tenetur in syndacatu. nu-
 mero 74. & seq. & num. 170. vi. num. 199. cir. fi.
 par. 5.
 Negligentia constare debet ex actis, & qualiter. nu-
 mero 199. cir. fi. p. 5.
 Negligentia quæ nocet, & quando Iudex non dica-
 tur negligens. ibid. vid. de negligentia Guid. Pap.
 q. 473. & Gomes. Reg. Cancell. sub tit. de trien-
 poss. vbi ponit casus 414. de negligentia.
 Nemo debet assumere partes fisco presente. nu-
 mero 209. p. 5. in 5. p. circ. libellum prauentorium.
 Cephal. cons. 451. nu. 133. vol. 4.
 Nemo diuinare tenetur. num. 197. p. 2.
 Nemo tanquam vnus de populo potest querelare Iu-
 dicem in syndacatu de priuatis delictis. in 5. p. nu.
 112. & 209.
 Nemo duplici poena puniendus est, nisi in atrocissi-
 mis. p. 4. car. 159. ante ver. Verum.
 Nemo alieno nomine querelare potest officialem in
 syndacatu, sine speciali mandato. num. 49. p. 5. sup.
 mandatum.

Nemo

- Nemo desperandus dum vicit. quia conuerti potest.* num. 146. in fi. p. 3.
- Nemo duplici pena grauatur.* num. 106. p. 4.
- Nemo tenetur detegere turpitudinem suam.* in 3. p. sub num. 66.
- Nemo Iudex in causa propria.* supr. *Iudex nemo.*
- Nemo primum ex propria malitia consequi debet.* num. 250. p. 3.
- Nemo dominus suorum membrorum.* num. 142. p. 3. hinc est, quod quilibet potest pro condemnato etiam inuito soluere penam pecuniariam, ne luat in corpus. vid. sup. mutilatio, & in materia tortura. vi. in 2. p. num. 176.
- Ne quid nimis qualiter intelligatur.* num. 28. 29 vbi de tortura. num. 52. 53. 154. p. 3.
- Nimia familiaritas parit contemptum.* nu. 27. p. 5.
- Nititur in vetitum.* num. 89. p. 3.
- Nobilitas an excuset delinquentem.* nume. 55. p. 4.
- Mobilis qui verè dicatur, & qui largo modo.* ibidem.
- Nobiles quando iuratoria cautione relaxandi.* nume. 172. p. 2.
- Nobiles delinquentes.* sub nu. 260 lit. B. p. 3. sub nu. 54. p. 4.
- Non dicitur hoc esse, quod ab hoc contingit abesse.* num. 175. p. 4.
- Non sufficit appellare nisi appellatio prosecutur.* numero 342. p. 3.
- Nomen malum quodnam inditium faciat.* num. 81. par. 3.
- Nomina testium cur secretò retinenda.* num. 95. p. 4.
- Nomen Rei dicitur receptum inter reos quando lis est contestata, vel pro contestata habita in prac. de test. p. 5. sub nume. 2. 3. & per Bart. in tract. de Iurisd. col. 3. in fi. ibi non enim fuit.*
- Nominatio testium non debet fieri; nisi semel, ante examen, ob timorem subornationis, & fraudis.* sub num. 4. cir. med. p. 3.
- Notariorum relationi standum est de qualitate, & quantitate torturae.* in 3. p. sub num. 60.
- Notario si non creditur, nec illius exemplo.* nu. 261. lit. C. p. 2. sup. copia.
- Notarius post celebratum instrumentum, non potest ex se supplere, diminuere, nec quicquam addere.* sub num. 355. p. 4. infra supplicatio.
- Notarij actorum postquam marsupium plenum habent negligentes quidam fiunt, & processum perficere nolunt, & culpam retorquent in Iudicem.* num. 239. p. 3.
- Notarius, & quilibet alius, dum officium Notarij gerit, non potest arguere an bene vel male rei, vel testes dicant, nec potest supplere, vel addere ijs, quæ per eos, aut per Iudicem dicta sunt, etiam si in conscientia sua certus esset, quod aliter voluere intelligere, quam quod ei dictum est, quoniam eius officium est scribere tantum punctualiter dicta, & ordinationes, alioquin peccat in pract. de test. p. 5. nu. 131. & 132. pulchrè Decia. de delic. to. 1. num. 31. & 32. lib. 2. c. 14. quid de additione dici, & teporis, & huiusmodi. vide Claud. ad Bertaz. conf. 543. lit. A. volum. 2.*
- Notarij, & qui eorum vices gerunt possunt allegari suspecti.* num. 322. & 328. p. 3.
- Novatio quando facta dicatur.* num. 205. p. 2.
- Novatio an mutatione persone, loci, & temporis fiat.* nu. 197. & 205. par. 5. vide sup. Mutatio status.
- Notorium crimen potest habere aliquam excusationem.* num. 183. & 207. p. 1.
- Nox quando intelligatur inf.* num. 470. p. 4.
- In notorijs criminibus proceditur non seruatis solennitatibus.* num. 206. p. 1.
- Notorium nulla tergiversatione celari potest.* nume. 207. p. 1.
- Notorius delinquens an sit audiendus, quid si friuolas exceptiones adducit.* nu. 205. p. 1. Put. de syndic. in ver. notorium. cap. 1. 4. & 5.
- Notorium, reliqua vide in Reper. prac. de test.*
- Nocturna delicta solent à statutis grauius puniri, quam delicta quæ fiunt de die, vt sup. in verb. Delicta quæ noctu. & per Ang. de malef. in verb. Nocte. vbi ex mente Bar. & aliorum concludit, quod*
- Nox est quando in sero obscuro non potest cognosci quis sit homo quem videt, num. 113. p. 4. ita mane diluculo, ex quo in materia statutorum pena sunt potius restringendæ.*
- Nullum maleficium quod non habeat aliqualem excusationem.* p. 1. num. 205.
- Numularij & similes inf. pecunia publica.*
- Numerus quinque testium sufficit loco scripturae, licet requiratur probatio per scripturam, in prac. litis, l. testium, C. de test. vid. in prac. de test. & Vincent. Franc. decis. 384. num. 7. p. 2.*

O

Obediendum non est Principibus contra Deum.

311 p. 4.

Obedientia custoditur de gradu in gradum, & non per saltus. num. 60. ver. & postquam. lit. E. p. 5.

Oblatio a implendi ea, ad quæ quis tenetur multum prodest. num. 277. p. 5.

Oblatio expensarum soluendarum, aut depositum, an sufficiant. num. 295. 296. p. 4.

Oblitio an sit iusta causa reuocandæ confessionis. numero 216. p. 3.

Oblitio in teste quando dicatur lata culpa. ibidem.

Obligatio pœnalis appellatur grauis obligatio. nume. 185. & 244. p. 2.

Obligatio plurium qualiter contrahitur, diuidatur & soluitur. num. 228. cum seq. p. 2.

Obligatio grauis an ad hæredes transeat. nume. 185. & 244. p. 2.

Obsides quibus ex causis à Principibus sub saluaguardia recipiantur. num. 269. p. 2.

Occasio non est danda maleficijs. nu. 254. p. 2. & occasio dicitur quando causa non est ordinata ad effectum, de quo agitur, sed accidentaliter, & casu illud contingit ibidem.

Occasio quid sit. num. 254. p. 2.

Oculi, & aures simul sunt fide testes. num. 144. p. 1.

Oculorum physiognomia. sup. Genarum.

Occidi impune qui possunt. num. 14. p. 2.

Occisi pœna ordinaria cessat in quâpluribus casibus, limita vt in 6. p. sub nume. 55. ver. culpa lata. sub num. 54. & seq. p. 4.

Occisi non tenentur qui aliquem impulsit gladium habentem cum quo vulneratus & occisus remansit. ibi num. 167. p. 4. & per Ang. cons. 285. incip. *Isso themate.*

Et an mandans bastonare, sup. eo. ver. & n. 187. p. 4.

Et an auxiliares sup. in verb. Auxiliator. & dicto num. 187. cum mult. seq. d. p. 4.

Et an mandans & reuocans mandatum, sup. mandans aliquem occidi. num. 168. 171. p. 3.

Et an ille qui pede, ignorans mulierem esse pregnantem, percussit, & abortum fecit, non tenetur pœna ordinaria. num. 167. p. 4. & de alijs exemplis. vi. in 4. p. sub num. 56.

Occisus repertus an casu, vel dolo à seipso, an ab alio præsumatur. sub num. 198. cir. fi. p. 1.

- Odium facit inditium. num. 95. p. 3.
 Odium est duplex. num. 503. p. 4.
 Opem ferre delicto dicitur assistentia verbis, vel factio, associatione, receptatione, consilio, & mandato, ut in verb. Assistentia, associatio, receptato, Statutum de auxilio.
 Odium non presumitur nisi probetur. Masc. de probat. concl. 1412. nu. 1. & num. 10. ubi de odio publico, & de odio privato.
 Odium arguitur ex nimia asperitate in Iudice, ut pulchre explicat. num. 344. p. 3.
 Offendens ex noua causa, an incidat in poenam cautionis de non offendendo. nu. 262. usque ad nu. 264. p. 2. & in fi. 5. par.
 Offensa facta officiali, an si fiat uxori statutum locum habeat in fi. 5. p. sub num. 281.
 Offensa uxori facta, censetur facta viro. ibi. vide supra cautio.
 Offensio facta ab vno tantum ex pluribus comprehensis in trigua, an ceteris praedict. par. 2. sub numero 265.
 Offensa personalis, an propter exonerationem scelopi vel admenationem contra personam, non tamen tactam, dicatur.
 Offendens officialem tempore syndicatus, poena capitis puniatur. num. 139. & seq. p. 5. Anton. Scap. de iur. no script. lib. 3. c. 20. nu. 9. vid. Petr. Caball. cas. crim. 111.
 Offensi taciturnitas quando non excuset. num. 278. p. 3. 279. & 282. p. 3.
 Offensus an valeat propria auctoritatem offendente capturare. num. 336. p. 4.
 Offensio facta cum alapa est grauior pugno. Niger. in c. 149. sub rubr. de iur. & ratio assignatur quia tanquam puer offensus reputatur.
 Offensa publica quae, sub num. 60. p. 5. vers. modo cir. medium.
 Offensa an dicatur facta officiali, vid. ibid. & nu. 207. & 260. ead. p. 5.
 Offensi exculpatio sup. exculpatio.
 Officialis in syndicato non inuenies fideiussorem, an sat erit cautio iuratoria, sub num. 95. p. 5. & vi. sup. Cautio iuratoria.
 Officialis discedens ab officio ante tempus, an perdat salarium. num. 231. p. 4.
 Officiales non debent eligi, nisi prius tacta veritate eorum conditionis, & meritorum. numero 6. par. 5.
 Officialis an & quando in syndicato fideiubere tenetur, aut sufficit iuratoria cautio. num. 95. p. 5.
 Officialis an teneatur sistere in loco syndicatus usque ad finem. num. 13. p. 5. & an possit discedere relicto Praetore. num. 176. ead.
 Officialis de gestis ante, vel post, aut extra officium, an possit conueniri coram syndicato. num. 14. & 245. p. 5.
 Officialis in syndicato condemnatus, si non habet in are, non luit de consuetudine in corpus. num. 278. cir. fin.
 Officialis condemnandus in syndicato, ne impediatur nouum suscipere officium cautela. ante num. 14. par. 5.
 Officialis absolutus post lapsum temporis proclamatum, seu banni, nullibi molestari debet. num. 278. par. 5.
 Officialis non tenetur recipere, nec soluere copia actorum criminalium coram cofactorum, si nolit. tempore syndicatus. num. 128. p. 5. sup. Copia non est danda.
 Officialis effectus dices, an presumitur de male ac-
- quisitis de pecunia Publici an aliter sub num. 36. par. 1. Idem de fure. vide Caualeau. Decisio. 37. parte quinta, Barba. consilio 39. numero septimo volumine quarto, Roma. consi. 159. Peregr. de iur. fisc. lib. 6. tit. 3. num. 6. Masc. de probatio. conclus. 1134.
 Officialis egregius, insignium pristinae dignitatis decorandus est. numero 150. & 192. parte quinta, & ideo dum a syndicato interrogatur potest sedere.
 Officialis durante officio non debet syndicari, nisi ex causa pro qua priuandus esset officio. p. 5. num. 2. & num. 189.
 Officialis an possit cognoscere de iniuria sibi notorie facta. num. 60. ver. modo. p. 5.
 Officialis absolutus a syndicato amplius molestari non potest. num. 138. p. 5. & sup. vers. officialis absolutus. & infr. semel. & per Boss. de senten. numero 80.
 Officialis iniuria affici est contra bonum publicum, & res mali exempli. num. 141. p. 5.
 Officialem offendens tempore syndicatus poena capitali tenetur. num. 139. p. 5.
 Officialis fugiens a syndicato, ad quid teneatur. sup. Iudex fugiens.
 Officiales ambitiosi, & auidi, ementes officia nulla merentur excusationem. num. 146. par. 5.
 Officiales de generali consuetudine non syndicantur, nisi de dolo, & barattaria. nu. 61. licet erratum. num. 241. p. 5.
 Officialis probus est laudandus pro bene administrato officio. num. 150. & 192. p. 5.
 Officialis electus, eius efficitur. num. 269. p. 5.
 Officiales, vel seculares, an domicilium contrahere dicantur. num. 269. p. 5. sup. Domicilium.
 Officialis impeditus exercere officium, vel ad aliud promoueri, culpa syndicatoris, vel subditorum, ipsi tenentur utroque foro ad emendam damni. numero 277. p. 5.
 Officialis, vel quilibet alius, contra quem est mota lis criminalis, non potest promoueri ad officia & honores durante causa, idem si de maiori parte bonorum lis mota sit. fallit ut ibi. num. 13. p. 5.
 Officia ementes multo carius iustitiam vendunt. numero 147. p. 5.
 Officium syndicatoris quale esse debeat, antequam contra officialem incipiat se gerere. num. 96. cum plur. seq. p. 5. Scap. tract. iur. non script. lib. 3. c. 18. num. 3.
 Officia in promiscuis actibus non debent turbari, sub nu. 60. lit. E. & vnus officialis non debet se ingerere in officium alterius, l. culpa, de regu. iur. ubi Dec. num. 2.
 Officium assumens, qui se inhabilem cognoscit, remouendus est. num. 197. p. 5.
 Officio concesso ad beneplacitum. num. 31. p. 4.
 Officium Iudicis quando dicitur quiescere. num. 4. in fi. p. 3.
 Officium, & discretio pari passu ambulant. num. 37. p. 5. num. 127. p. 2.
 Officii virtus stat in manutentione iustitiae. nu. 7. ea.
 Officio, & dignitati Iudicium, ac eorum subditorum indemnitati simul, quomodo succurrendum sit. num. 8. p. 5.
 Opem ferre, vi. sup. in ver. Agentes, in ver. Assistens, & in ver. associatio. & in ver. Arma. & vi. nu. 218. p. 1. ubi quot modis.
 Opinio vna ex pluribus, & diuersis, quae, & quomodo amplectenda. num. 57. 59. p. 5.
 Opinionum diuersitas Iudicem excusat. ibid.

I N D E X.

- Oppressiones subditorum, quæ sunt à iudicibus, quales, ac quantæ. in 5. p. nu. 32. & seq.
- Originale scripturæ alteratum, arguit falsitatem. in 2. p. nu. 82. nu. 353. p. 4.
- Originale deperdito, an credendum sit cepit penes acta in fi. 5. p. ver. & hic Not.
- Ordo Mediolan. in materia syndicatus. numero 249. parte 5.
- Ordo Mantus antiquatus super salarijs. nu. 223. p. 4. & ordo nouus. nu. 222. eod.
- Ordo iudicij duplex est. nu. 176. p. 1.
- Ordinis iustitiæ, quæ sunt, & quæ in iudicio criminali. nu. 172. ea.
- Os paruum quid significet. sup. Genarum.
- Ortus, & area, an comprehendantur appellatione domus. nu. 88. p. 4.
- P
- P**actum de quota litis. nu. 239. p. 4.
- Pactum quod index non possit allegari suspectus, non tenet. nu. 318. p. 3. vt in ver. seq. & in verb. suspecti omnes. nu. 7.
- Pactum quod index non teneatur stare syndicatui, non valet. nu. 18. p. 5. vt sup. Auctoritate Brachij Regij data.
- Pactum non valet quod quis noua causa superueniente teneatur. nu. 261. lit. B. p. 2.
- Palatium Principis est locus in quo delinquens atroci pena plectitur. in 1. p. nu. 203. & in 4. p. nu. 98. & seq. & Boss. in tit. de iniur. nu. 5.
- Palatium Episcopi, qua immunitate gaudeat. nu. 96. p. 1. quid de cimiterio. ibid.
- Quid de dom. bus Cardinalium sup. domus.
- Quid de Palatio Principis. nu. 198. p. 1.
- Palatia Magnatum, sup. in verb. domus, et in versi. ff. Franchisia.
- Palinodiam canere sub nu. 210. in fi. p. 4.
- Papa non tenetur seruare pacta sui precessoris, idem de Imperatore, & hoc quia eliguntur. nu. 169. p. 1. fallit in ijs, quæ de natura vel consuetudine iurisdictionis, prout est infundare, & assignatur ratio. ex quo successor nõ habet causam à defuncto. Euerat. in sua centur loc. à plenit. potest. lit. B.
- Parricide pena. nu. 60. p. 4.
- Paria delicta mutua compensatione tolluntur. supra compensatio, & l. viro, atque uxori ff. solut. matr. vid. sup. in ver. compensatio in delictis. & in verb. Dolus cum dolo compensatur. & inf. in verb. Replacatio & per Dec. de delict. to. 1. c. 3. lib. 3.
- Paria sunt quem non esse idoneum, vel difficultis exactio. nu. 194. p. 4.
- Paria sunt promittere releuare indemnem, vel defendere. nu. 208. p. 2.
- Paria sunt aliquid esse adimpletum, vel per adimplementum non stare. nu. 226. p. 4.
- Paria sunt non esse, vel esse non posse. nu. 171. p. 4. & e contra. nu. 225.
- Paria sunt tollere vel arctare facultatem, & liberã potestatem in actibus qui fundantur in libero arbitrio. p. 1. sub. nu. 13.
- Paria sunt non facere, vel minus legitime. nu. 227. parte 4.
- Paria sunt actum non incipere, vel ceptum non finire. nu. 227. p. 4.
- Parricidium, inf. pena parricidij. nu. 60. p. 4.
- Paria sunt producere falsum testem, aut falsum articulum. ante nu. 366. p. 4.
- Paria sunt aliquem esse iam condemnatum, vel statim posse condemnari. nu. 225. p. 4.
- Paria sunt sententiam esse latam, vel reum esse conuictum. nu. 142. cum seq. p. 4.
- Passio nimia excæcat homines. nu. 81. p. 5.
- Patria potestas multa operatur. p. 1. car. 47. & hac præcipue, vt pater præferatur fisco. sub num. 119. ver. modo. car. 159. p. 4.
- Pater qui soluit condemnationem filij auditur præfili. nu. 139. in fi. p. 4.
- Pater an possit vendere filium ob necessitatem famis. nu. 490. p. 4. limit. nu. 120. si filius sit presbyter.
- Pater pro filio, & e contra, an carcerari possit. nu. 39. & 176. p. 2.
- Pater quando prohibere possit alienationem bonorum suorum in casu delicti filiorum. nu. 96. p. 2.
- Pater qualiter puniatur in filium. nu. 139. p. 4. et pro delicto filij tenetur, quando potuit prohibere, & non prohibuit. Put. de synd. in vers. tortus. c. 3. nu. 9. & 10.
- Pater an teneatur soluere condemnationem filij. nu. 139. p. 4. quid si filius fuerit in contumaciam condemnatus. ibid.
- Patrocinium præstare ad offensam alterius, non licet, fallit contra personas incorrigibiles, et quando agitur pro conuicto, vel amico, & proceditur realiter, & vrbanner. num. 115. par. 5. Quid de patrocinantibus pro vtraque parte, & de pœna. num. 254. par. 5.
- Pauper pauperem alere non tenetur. nu. 301. p. 2.
- Pax inter plures, si ab vno tantum sit rupta, omnes pro virili tenentur. sub nu. 281. in fi. p. 5.
- Pax, aut remissio quando minuant penam, & à quibus pax sit habenda. sup. Causæ, & p. 79. & 304. cir. si 4. p.
- Pax rupta quomodo, & quando verè rupta sit. sub nu. 281. p. 5. & ibi an semel contrahendo. nu. 259. eod. p. 2. vt. Bor. decis. 22. p. 5.
- Pax, aut tregua de non offendendo personam, verbis non rumpitur. nu. 261. p. 2. per Julianus. §. offerri de act. & nunquid tregua per diffidationem rumpatur, vt. Melchior. Fac. cons. 78. n. 34. inter cons. crim. diuerso. vol. 1. nu. 259. p. 2.
- Pax facta inter cõmunitates vel vniuersitates, quando rupta dicitur. sub nu. 157. in fi. p. 2.
- Pax, quæ contineat respectu facientis. num. 204. p. 4. & quæ persona in ea comprehendatur. n. 203. in fi. 5. p. nu. 259. p. 2.
- Pax an faciat iudicium, & de presentante pacem, & de petita venia, quæ non probant delictum. sub numero 95. p. 3. & 281. p. 5.
- Pax, tregua, cautio de non offendendo quando rumpuntur habes latè in 2. p. sub nu. 259.
- Pax, et remissio pro iniuria non extenduntur ad damna. ibid. nu. 311. & 313. cum seq. p. 5. & nu. 303. par. 4. sub nu. 261. lit. D. p. 2.
- Pax in statuto non comprehendit concordiam. ibi & differt à remissione in fi. p. 5.
- Pax facta pro interesse priuato, non impedit processum, quo ad interesse fisci. ibid. in fi. p. 5.
- Pax facta solum pro interesse priuato, non impedit quo minus procedi non possit pro interesse fisci. sub nu. 261. lit. D. cir. si p. 2.
- Pax facta a viro sine consensu uxoris, an tenet. sub nu. 282. p. 1. lit. L.
- Pacis materia. Nell. de bann. Bald. de pac. Constant. Afflict. super constit. in ver. pacis cultus, & ut pel. latè per multa cons. Masc. in verb. Pax. Bonac. eo.
- Pecunia data pro assassinio committendo, cui applicanda. in 4. p. sub nu. 191. in fi.
- Pecunia à bernarijs capta capiendo in captura, vbi, & quibus applicanda. nu. 123. p. 2.
- Pecu.

I N D E X.

- Pecunia per corruptelam iudici data, non repetitur.* nu. 33. p. 5.
- Pecuniam publicam in proprium usum conuertens, qua pena puniri debet.* nu. 375. p. 4. ubi contra Camerlingos, capsores, depositarios, & huiusmodi.
- Pectoris significatum, sup. Manuum proprietates.*
- Pedum proprietates.* ibid.
- Pena quando principaliter dicitur, & quando accessorie, quod si dicitur, Condemnamus Titium ad mortem cum confiscatione honorum, tunc dicitur pena confiscationis esse accessoria: at si dicitur, Condemnamus Titium in penam mortis, & confiscationis honorum, tunc aequè principaliter pena utraq; imposita dicitur. sub nu. 118. p. 4. de inutilitate huiusmodi distinctionis circa heredem, quando pro delicto defuncti penam luere tenetur. vid. sup. in ver. Heres.*
- Penam laesa Maiestatis, an & quando eximens captum ex carceribus incurrat.* nu. 110. 112. & 114. p. 2. & si est pro causa civili tenetur creditoribus, sup. eximens carceratum.
- Pena ordinaria non habet locum, ubi dolus deficit.* n. 120. p. 2. sup. dolus. & in ver. occisi pena.
- Pena indignationis Principis quæ sit.* nu. 255. p. 2. & nu. 60. p. 4.
- Pena omnes in principe sunt arbitrariae.* nu. 256. p. 2. & vid. nu. 68. p. 4.
- Pena ob ruptam cautionem de non offendendo, quando debeat.* nu. 259. p. 2.
- Pena contrauentionis vnus, an cæteros afficiat.* nu. 259. p. 1.
- Pena debet sequi suos authores.* nu. 254. p. 3. vi. Pena contra authorem.
- Pena, quæ olim de iure communi erat corporalis, si per statutum effecta sit pecuniaria, nihilominus quo ad procedendum sit, ac si esset corporalis.* nu. 260. p. 3.
- Pena de iure communi ubique viget, & ubique committitur delinquentem.* sub nu. 135. vers. decimus quintus. p. 4.
- Pena simpliciter intelligitur de corporali.* numero 12. parte 4.
- Pena capitalis triplex.* nu. 13. & 17. p. 4.
- Pænarum septem species.* nu. 17. p. 4.
- Pena perpetui carceris.* nu. 18. p. 4.
- Pæna, quæ hodie non sunt in usu.* nu. 18. p. 4.
- Pena ordinaria non habet locum quando quis voluit vulnerari vnum, & vulnerauit alium de stricto iure, esset consideranda causa, qua is motus sit ad delinquendum.* sub nu. 54. p. 4.
- Pena pecuniaria quando conuertitur in corporalem.* ibi. & vi. ad hoc inf. pena alternatiua.
- Pena blasphemie, quæ sit hodie in usu.* numero 20. parte 4.
- Pena corrumpentis imagines Dei, ac Sanctorum, est mortis.* nu. 20. p. 4.
- Pena mortis in quinq; species constituitur.* num. 22. parte 4.
- Pena mortis, quæ est in usu hodie.* nu. 22. ea.
- Pænae ferè omnes per statuta sunt commutatae.* num. 33. par. 4.
- Pena arbitranda quæ considerari oportet.* num. 35. parte 4.
- Pæna variantur pro temporum diuersitate.* numero 28. parte 4.
- Pena homicidæ qui ex proposito occidit.* numero 56. eadem.
- Pena furum, fraudatorum, falsariorum, sortilegiorum, & libelli famosi.* num. 57. p. 4. & num. 261. parte 5.
- Pena in dubio an applicetur fisco, vel parti, si est in dicitur a statuto, applicatur fisco quid iuris.* num. 534. p. 4. si est arbitranda, tunc distingue secundum Bar. in l. agraria, nu. 3. de ter. mot. ubi ait, quod aut lex imponens penam introducit actionem, tunc applicatur parti, aut introducit accusationem, & tunc applicatur fisco, tu verò serua consuetudinem, ubi ius dicitur.
- Pena an loci delicti, aut loci iudicii sit imponenda.* n. 58. & 59. p. 4.
- Pæna a statuto multiplicata, non comprehendunt male dicta, aut male scripta, sed male facta.* nu. 115. parte 4.
- Pena falsi extraordinaria, quando infligi possit.* num. 373. & quando ordinaria. num. 374. p. 4.
- Pena fugientis ex carceribus.* nu. 91. 92. & 93. cum seq. in 2. p. per tot.
- Pena detrusionis in monasterium.* nu. 61. p. 4.
- Pena ultimi supplicij quibus verbis comprehendatur.* nu. 62. ea. p. 4.
- Pena persecutio auctoritati legis reservatur.* num. 276. in fi.
- Pena in arbitrarijs an vsque ad mortem extendatur inclusiue.* nu. 64. p. 4. & an sit arbitranda in pecuniam, vel aliter extra afflictionem corporis.
- Penam taxatam a statuto an iudex alterare possit.* sub nu. 75. p. 4.
- Pena a statuto taxata, & alterata arbitrio iudicis.* nu. 65. ea. & nu. 75. & 110. p. 4. Quid si statutum imponat penam ipso iure, aut facto, dic. vt sub nu. 202. ea. 4. p.
- Pena alternatiua in statuto, vna expressa, altera non, quid iuris.* nu. 66. & 4. & seq. p. 4.
- Pena omnes cur hodie arbitrariae censentur.* num. 68. p. 4.
- Pena extraordinaria an infamet.* nu. 75. p. 4.
- Pena corporis afflictiua, an infligi possit ex duabus semiptenis probationibus.* num. 69. p. 4.
- Pena quando est alternatiua, & quando subordinata dicitur.* nu. 113. 114. & 115. p. 4.
- Pena augetur ratione loci, & temporis.* numero 96. parte 4.
- Pena fit grauior ratione personæ offensa.* num. 97. parte 4.
- Pena augetur ratione animi, & modi.* numero 98. eadem.
- Pena augetur propter negationem.* num. 100. & in verb. statutum minuens penam propter confessionem.
- Pæna ex quibus causis augeantur, vel diminuantur.* vi. sup. cause, & a n. 85. cum mul. seq. p. 4.
- Pena vna quando faciat cessare alteram.* nu. 103. ea.
- Pena expilata hereditatis cum sua materia declaratur.* nu. 142. lit. A. p. 4.
- Pena maior an, & quando facit cessare minorem.* nu. 104. 108. & 148. p. 4.
- Pena ex quibus causis minoretur.* nu. 79. p. 4.
- Pena in condemnatione omissa an sententia valet.* nu. 286. in fi. p. 4. lit. A.
- Pena perpetui carceris.* nu. 18. p. 4.
- Pena mutilationis vel abscissionis membri.* ibid.
- Pena talionis.* ibidem.
- Pena antiqua per legem nouam correctæ, tamen accusatio dicitur procedere per legem antiquam.* nu. 112. p. 4. vi. in verb. statuta correctoria. & num. 379. cum seq. ea.
- In Pænalibus strictè proceditur.* sub nu. 47. ver. equidem. p. 3.
- Pena sortilegij.* car. 165.
- Pena parricidæ.* nu. 60. p. 4.

I N D E X.

- Pœna trivemium.* nu. 59. p. 4.
- Pœna in metallum.* ibid.
- Pœna statuti noui facit cessare pœnam iuris communis.* nu. 112. p. 4.
- Pœna maior an confundat minorem.* a nu. 103. vsque ad nu. 112. p. 4.
- Pœna semel electa, an sit locus pœnitentiæ, numero* 116. ea.
- Pœna duæ, vna legalis altera conventionalis, an vna tollit alteram.* nu. 103. et 104. p. 4. & quid de alijs penis. ibid. & sub nu. 148. & 149. cir. si. ea. p. 4.
- Pœna similis ad similem.* nu. 104. & 121. ea.
- Pœna fisco applicanda an possit per iudicem superiorem remitti.* nu. 120. p. 4. & an pœna, quæ partim applicatur fisco, partim accusatori, possit in totum remitti, dic quod sic, sed fiscus, vel commune cui applicatur, tenetur suam portionem dare accusatori. *Afflicti.* ad Bart. in l. si quis delatorem. § Senatus. lit. H. vi. nu. 299. in si. quæ in proposito dixi.
- Pœna exponentium infantes.* nu. 122. ea.
- Pœna an sit imponenda, quæ tempore delicti vigeat, an illa quæ vigeat tempore sententiæ, si statutum mutetur.* nu. 123. p. 4.
- Pœna ipso iure, & facto, quid operetur, in 4. p. sub nu. 302. & pœna ipso facto incurritur quando delicto inest dolus, secus si post delictum dolus aduenit.* nu. 302. ibid.
- Pœna qualibet licite exigitur.* vid. sub num. 47. in si. parte 3.
- Pœna vt euitetur, attenditur initium.* nu. 96. 124. & 148. par. 4.
- Pœna quæ participari debet cum accusatore, an tota debeatur fisco.* vi. sup. in verb. *Causa muxta, & in verb. condemnatio tota.* & in si. 4. p.
- Pœna ducentis plures vxores, eodem tempore, est adulterij.* c. Dominus, vbi *Abb. nu. 4. de adul. vid. Petr. Cabal. cas. cri. 98.*
- Pœna an loci originis, vel domicilij sit imponenda, vel loci delicti.* nu. 58. & 125. p. 4.
- Pœna sequitur suos authores.* nu. 139. p. 4.
- Pœna forensi delinquenti in forensem, quæ imponi debeat.* nu. 126. cum mult. seq. p. 4.
- Pœna contra authorem non declarata, an possit contra heredem declarari.* nu. 141. p. 4.
- Pœna quando principaliter, & quando accessorie venit.* nu. 27. & 106. p. 4.
- Pœna nunquid transeat ad heredem, si appellatione pendente reus moriatur.* nu. 143. vel si ante executionem. nu. 144. p. 4.
- Pœna quæ applicatur partem fisco, & partim priuato.* nu. 51. p. 1. & in si. 4. p. quid ac applicata iudici. inf. Salarium.
- Pœna insultus, & armorum, confunditur cum pœna vulneris, & quando non.* nu. 148. p. 4.
- Pœna contra innocentem ignoranter executam ob eius erroneam confessionem, an reuelet verè nocentem.* nu. 161. p. 4. sup. Innocens.
- Pœna est vnicuique infligenda pro modo culpæ.* num. 167. p. 4. & est commensuranda delicto. num. 20. & 168. ea.
- Pœna parricidij.* nu. 60. p. 4.
- Pœna ordinaria locum non habet quotiescunque res non est vere clara.* nu. 189. p. 4.
- Pœna talionis non est in vsu.* nu. 252. & nu. 18. p. 4.
- Pœna talionis hodie locum non habet nisi in teste, & index noster poterit illum infligere falso etiam accusatori.* nu. 49. ver. nono. p. 1.
- Pœna de non offendendo in personam, an incurrat in offendendo aliam, puta filium, vxorem, vel fratrem, & sup. pax rupta.* & in si. 5. p.
- Pœna minoratur ex probationibus, quæ per presumptiones habentur.* nu. 82. p. 4.
- Pœna portantis res ad infideles est capitalis, sub nu. 278. p. 1. est materia. l. 1. & 2. C. quæ res expor. nõ poss. Soc. in c. quod olim. de Iudæ. Clar. q. 77. vers. Christiani, vbi add. vid. sup. capta in bello.*
- Pœna libelli famosi.* nu. 261. p. 5. & sup. libellus famosus & sub nu. 84. cum seq. p. 1.
- Pœna libelli famosi quando locum non habeat.* ibid.
- Pœna l. primæ. C. de libell. famos. vt locum habeat, quæ requirantur.* ibid.
- Pœna libelli famosi, an pronocatus euitet pro consimili libello.* ibid.
- Pœna variatur secundum diuersitatem temporum.* nu. 28. p. 4. vid. in verb. *statuta correctoria.*
- Pœna statuti veteris, an intelligatur repetita per statutum nouum.* nu. 399. cum sequen. p. 4. vbi plura exempla.
- Pœna in statuto nouo non specificata qualiter per statutum vetus declaretur.* nu. 400. ea.
- Pœna quando multiplicari possit per viam extensionis, & quando restringi possit, per viam restrictionis.* nu. 401. & alibi ea. p. 4.
- Pœna ipso iure imposita, an requirat declaratoriam.* nu. 302. ver. hinc p. 4.
- Penarum septem species.* nu. 17. p. 4.
- Pœna exorbitantes.* nu. 484. p. 4.
- Pœna est afflictiua, punitiua, obligatiua, & exclusiua.* nu. 519. p. 4.
- Pœna mortis, quinque assignantur species.* numero 21 parte 4.
- In penis arbitrands quis ordo quæ ratio habenda sit.* nu. 35. p. 4.
- Pœna de iure ciuili, per statuta ferè omnes sunt commutata.* nu. 33. p. 4.
- Pœna conventionali, vt locus sit quid probare oporteat.* sub num. 47. vers. equidem. p. 3. & num. 104. parte 4.
- Pœna plures quando concurrant.* nu. 104. & sequentibus p. 4. an vna aliam tollit.
- Pœna statutiæ tantum, & non delictorum, an liget forenses.* nu. 464. p. 4. inf. *Statuta.*
- Pœna statutiæ quando sunt nimirum leues, attenda qualitate delicti possunt a iudice supremo augeti.* nu. 110. p. 4.
- Pœna quando minori infliguntur, ordinariè potius ad terrorem, & exemplum inflicti sunt, quam ad punitiõnem: & sic nota, quod pœna ad duplicem effectum est imponenda, ad punitiõnem, & ad exemplum, sed quandoque ad exemplum, aut ad punitiõnem tantum.* nu. 94. p. 4. sup. in ver. *exempla, & in ver. minor.* quid si ante sententiam efficiatur maior. infra *status mutatio.* & sup. *mutatio status.*
- Pœna lenonis, sup. in ver. Leno.*
- Penarum alternatiuarum cuius sit electio, nu. 113. & quando statutum inducit primò penam corporalem, & postea pecuniariam, & e contra, pœna non sunt alternatiua.* nu. 113. & nu. 114. p. 4.
- Pœna an sint multiplicanda, quando, quomodo.* nu. 147. p. 4. quid stante statuto ipso iure penam imponente. Bonac. q. crim. f. 57.
- Pœna duplicatarum, & quadruplicatarum expensarum, quibus casibus locum habeat.* numero 252. parte 5.
- Pœna a statuto augetur in delictis nocturnis & occultis. Sed an etiam ob malè dicta vel iniuriose scripta.* in 4. p. sub nu. 115.
- Pœna auferentium, sibolè, vel supponentium scripturas ex actis publicis, & originalibus.* numero 213. & adde nu. 261. p. 5.

I N D E X.

- Pena eorum qui iactant se posse de iudice, & munera extorquent.* numero 69. par. 5. & Petr. Caball. cas. crim. 67.
- Pena iniuriarum tenetur calumniosus querelator contra officialem.* nu. 260. p. 5. et sup. mentione iniuriarum, & in verb. iniuria.
- Pena leg. Cor. de fals. quando per iudicem habentem brachium Regium comminari possit testi inobedienti.* nu. 312. p. 2.
- Penarum pars debita iudici, an debeat iudici inquiri, vel iudici condemnati.* nu. 227. p. 4. & num. 228. in additio. an princeps possit remittere hanc partem.
- Penarum penae non debentur.* sub n. 47. ver. equidē p. 3.
- Pena primae euagationis quando locum habeat in secundo euaginate.* num. 274. p. 5. versic. & ut in futurum.
- Periurus non admittitur ad accusandum.* num. 226. par. 5. vi. sub nu. 432. p. 4.
- Penitentia in delictis an habeat locum.* p. 6. nu. 261. quid si statutum imponat penam ipso iure. nu. 302. lit. C. p. 4.
- Personae contra quas ius praesumit.* n. 97. p. 3.
- Personae, quae syndicatui minime sunt obnoxiae.* in 5. p. num. 15.
- Personae quae incarcerari non possunt.* nu. 124. p. 2.
- Persona illustris quae appellari possit.* nu. 173. p. 2.
- Perseuerantia in confessis, alia expressa, alia tacita.* nu. 182. p. 3.
- Perseuerare in confessione quando quis dicatur.* num. 183. par. 3.
- Percussor in casu incertitudinis torqueri potest.* num. 163. lit. T. p. 4.
- Peritorum testimonio an sine iuramento standum sit.* nu. 165. p. 2.
- Percussio tumefacta si sit opus aperiri ferro, ut mederi possit, an veniat appellatione vulnerum.* numero 152. par. 4.
- Physionomiae diuersi effectus scribuntur.* num. 133. parte 3.
- Pilos barbae, vel capillos scarpinans qua pena sit puniendus.* nu. 152. lit. M. p. 4.
- Pinzocherae, & huiusmodi descripti in Regula tertij ordinis sancti Francisci, an gaudeant priuilegio fori.* nu. 93. p. 1.
- Philippi Regis Hispaniarum catholica documenta filio data in articulo mortis.* nu. 775.
- Pignus loco fideiussionis, an recipi debeat.* num. 174. parte 2.
- Plures iudices diuersi, an omnes eodem tempore, pro eadem causa, contra eandem personam procedere possint.* nu. 250. p. 4.
- Plures pro vno delicto, an & quando teneantur.* nu. 153. & 163. p. 4. text. in §. si quis quinque solidos, de pac. tenen. & si vnus pro socijs penam pecuniariam soluat, habet ius repetendi ab alijs. nu. 153. parte 4.
- Plures non socij an omnes aequē tenentur si nauis vel plaustrum inciderint in conuissum.* num. 531. cum seq. p. 4. lit. C.
- Plures fideiussores vel debitores quomodo & qualiter censentur obligati, qualiter soluitur obligatio, vel qualiter inter eos diuidatur, habes casus 20. in 2. p. nu. 259.*
- Plures delinquentes in vno facto interuenientes, an eadem, vel diuersa pena puniantur, late tractantur.* num. 163. & 184. p. 4. vi. Gram. conf. 4. & 5. ubi concludit, quod si non interuenierunt omnes animo occidendi, & non ignoretur occisor, non tenentur ceteri de occiso.
- Plures delinquentes sup. Multitudo.*
- Pluralitas de duobus est contenta.* nu. 182. p. 2.
- Plura sunt negotia, quam vocabula.* nu. 33. par. 1. & inf. Statutorum.
- Porticus extra domum an comprehendatur in domo.* nu. 88. & 89. p. 4.
- Portio penae an debetur parti, vel pars a fisco petere debet.* nu. 51. p. 1. & in fi. 4. p.
- Ponens dicitur fateri.* nu. 362. & positio est falsa, ponens tenetur. nu. 363. p. 4. & ponens vnū, & aliud probans. nu. 104. p. 5.
- Portio condemnationis debita, an per principem remitti possit ad preiudicium eius cui debetur.* sub nu. 228. p. 4.
- Possessio adepta in vna re, quando intelligitur etiam adepta in ceteris.* nu. 197. cir. fi. p. 4.
- Positiombus in causis criminalibus non tenetur respōdere.* nu. 67. p. 3.
- Potestates, seu Praetores terrarum, habent limitatā iurisdictionem.* nu. 380. p. 4.
- Potestas an, & quando teneatur pro familia sua.* nu. 75. par. 5.
- Potestas an teneatur exhibere famulum bannitum.* nu. 77. & nu. 155. p. 5.
- Potestas sit pro famulo soluit, repetere potest.* sub nu. 154. nu. 226. p. 5.
- Potestas, vel iudex querelatus coram superiore, iterum coram alio querelari, pro eadem causa non potest.* nu. 233. p. 5.
- Potestas an de gestis extra officium possit syndicari.* nu. 14. & 245. p. 5. & vid. sup. in vers. cautela pro assessoribus.
- Potestas, vi. in ver. Praetor, & in ver. iudex.*
- Potestas absoluta soli Regi seu Principi competit.* nu. 120. p. 1. & nu. 243. p. 3.
- Potestas torquendi est meri Imperij.* nu. 173. p. 3. vid. inf. in verb. tortura est meri imperij. vi. in repet. p. 6. potestas.
- Potestas torquendi extraordinaria, & recedendi a regulis iuris communis quae, & cui, ac qualiter in actu practico exercenda.* num. 26. & 27. p. 3.
- Practica seruanda pro inuestigando corpore delicti.* nu. 190. p. 1.
- Practica visitationum delictorum.* n. 191. p. 1. Ant. Columba. in pract. proced. extraor. art. 41.
- Practica probandi necessariam defensionem, trad. Ang. in §. ius autem, institut. de iur. nat. vers. quomodo autem.*
- Practica procedendi contra eximentem se a captura.* nu. 85. p. 2.
- Practica repetendi, & confrontandi testes cum reus in pract. de test. sub nu. 208. p. 5.*
- Practica retinendi testes separatos, ne pandantur secreta processus.* nu. 128. p. 2.
- Practica extraordinaria constituenda sponte, & caute complices.* nu. 158. p. 2.
- Practica conueniendi principalem & fideiussorem simul in causa criminali.* nu. 216. p. 2.
- Practica procedendi contra fideiussorem, & principalem.* nu. 241. p. 2.
- Practica cogendi renitentes fideiubere.* nu. 249. 254. & seq. p. 2.
- Practica vilis & oportuna obuiandi maleficijs in statu Magni Ducis Etruriae.* nu. 257. p. 2.
- Practica torquendi eum, qui non vult respondere.* nu. 62. & seq. p. 3.
- Practica repetendi torturam.* nu. 139. p. 3.
- Practica torquendi illum qui allegat confessum suum se metu torture id quod non fecit.* nu. 212. p. 3.
- Practica seruanda a Procuratoribus, et ab Aduocatis.*

I N D E X.

- ius, circa reuocationem confessionis rei. num. 223. parte 3.*
Practica seruanda in torquendo reos, qui statim in tortura fatentur, & demissi negant toties quoties confessi sunt. nu. 230 & 234. p. 3.
Practica seruanda quando reus vult reuocare confessionem, sub quouis pretextu nu. 225. p. 3.
Practica interrogandi reos. nu. 16 & 40. p. 3.
Practica procedendi in causa recusationis iudicis. infra verb. suspecti.
Practica inuincendi veritatem in occultis, in pract. de test. 4. p. sub nu. 95. lit. D. verj. & si vis veritate inuenire.
Practica reuocandi propriam confessionem. nu. 204. & 236. p. 3.
Practica damnandi memoriam defuncti. num. 138. parte 4.
Practica seruanda quando ex pluribus socijs criminis aliqui sunt presentes, & in carceribus: alij absentes, & fugitiui. nu. 157. p. 4.
Practica Mantuae circa sententiam absolutoriam difinitiuam, vel conditionaliter nu. 179. p. 4.
Practica taxandi expensas sub numero 299. & 301. parte 4.
Practica procedendi contra calumniatores. nu. 298. cir. fi. & nu. 301. p. 4.
Practica liquidandi pretium, aut valorem rerum, que non extant amplius. sup. liquidatio. & num. 257. in fi. p. 2.
Practica cetera, vid. in reper. de test.
Præceptum de non offendendo non legitime intimatum, non afficit, arg. de quo in l. 1. §. sed. & si. ff. de ver. oblig. Rot. Flor. ita iudicauit.
Præcepta pœnalia minimè fieri possunt nisi ab habente auctoritatem brachij Regij. 304. p. 2.
Præceptis pœnialibus rumor auertitur, & occasio scâdali auertitur. nu. 257. p. 2.
A præceptis pœnialibus iudicium non est inchoandum nu. 304. p. 2.
Præceptis in criminalibus causis proceditur in patria Fiuizani, antequam formetur inquisitio. num. 305. p. 2. intellige vt in 4. p. nu. 36.
Præceptum sub pœna confiscationis honorum fieri potest à iudice suprema auctoritatis. numero 307. parte 2.
Præceptum quod quis non exeat è domo, à iudice supremo fieri potest, & qualiter. n. 251. & 307. p. 2. Afin. de execut. §. 3. c. 25.
Præceptum iustificatiuum. in rubr. C. comminat. vel stipul.
Præcedentia declarant sequentia, & è contra. num. 130. p. 5. & nu. 177. p. 4.
Precium in furto succedit loco rei. in 4. p. sub nu. 38. ver. & hic incidenter.
Pretium venit restituendum re non extante. ibid. & inf. taciti & expressi.
Pretium subintelligitur in petitione, & statu, casu quo res non extet. ibidem, & veniunt etiam fructus. Cauale. decij. 14. num. 2. p. 1. ex tacita mente legis, vel Principis.
Pretium rerum furtiuarum probatur iuramento, infra verb. liquidatio.
Pregnantia qualiter probetur. nu. 122. p. 4.
Premium à statuto concessum capienti bannitum, non excluditur à premio bannitus si alium bannitum capiat. nu. 527. p. 4.
Præminentia suprema est iurisdictio, ita à Regnicolis appellata. num. 20. p. 1. & dicitur præminentia Magna Vicaria Neapol. sapit naturam brachij Regij. vi. in 3. p. sub nu. 4.
Premia, qua solent dari proditoribus. numero 139. parte 2.
Premium datur iudici & non familiae capienti malefactorem quando ex ordine iudicis fuit captus, secus si absque iussu iudicis. nu. 228. p. 1.
Premium nuicianti malefactorem, an reuelans se ipsum consequatur. nu. 176. p. 5. Bar. in l. Senatus. §. scñatus de iur. fisc.
Premium accusatori dandum, non debetur. Accusatori qui qualificatus, & cum conditione accusat. sub nu. 38. lit. A. in fi. p. 4.
Premium quod debet dari accusantibus, si statutum non declarat in cuius bonis, an intelligitur in bonis malefactoris, vel communis: dic. in bonis malefactoris si habet. secundo in bonis eius ad cuius vindictam & utilitatem persequitur, sin minus in bonis communis. Bar. in l. lege Cor. ad Syll. & Bal. in l. lex Cornelia. ad Sylla.
Premium quod datur capientibus infragranti crimine, quando debeat. nu. 228. & seq. p. 1.
Præposteratio vitiat actum. num. 5. p. 5. & nu. 123. parte 3.
Præscriptio in Delictis que sit. nu. 98. par. 4. nu. 173. parte 5.
Præsumptio est contra officialem, qui non ostendit licentiam capturæ. nu. 44. p. 2. idem si ostendit ante capturam. ibid.
Præsumptio est contra illum, qui dat operam rei illicitæ nu. 120. p. 2.
Præsumptio mala in dubio, quando, & contra quos sit sumenda. nu. 225. p. 3. & nu. 100. p. 5.
Præsens indicat præteritum. l. ex persona. C. de prob. & extenditur ad futurum. nu. 432. p. 4.
Præscriptio an incipiat à die primi delicti, aut à die secundi delicti. nu. 98. p. 4.
Præparatio ad delinquendum, an sit punibilis n. 196. parte 4.
Præsumptio vna quando alteram tollat. nu. 298. p. 3. vbi remissiuè.
Præsumptio bona quando elidat malam. nu. 41. cum seq. p. 5.
Præsumptio pro innocentia ceteris validior. nu. 308. parte 3.
Præsumptiones male cessant in iudice bono. nu. 45. et 100. par. 5.
Præsumitur in dubio pro iudice, fallit si officium emit. nu. 136. p. 5. in verb. euentes officia.
Præsumptiones. vi. in reper. pract. de test.
Præsumptio quod quilibet in dubio præsumatur bonus. nu. 79. p. 5. & in alio reper. prac. fallit. num. 351. p. 3.
Præsumptio in malam partem, in diuersis negotijs, & diuersis personis, in contractibus, in vltimis voluntatibus, & in iudicijs tam ciuilibus, quam criminalibus. n. p. 5. late per Luc. de Pen. in l. quem admodum. C. de agr. & cens. lib. 11. & copiose D. Menoch. d. suo tract. de presc.
Præscriptio contra Imperium, & ecclesiam numero 327. p. 4.
Prætorum plures sunt species. num. 3. p. 2.
Prætor, & alij iudices præsumuntur in bona fide, p. 5. num. 272.
Prætor quando teneatur pro officialibus, & familia sua. nu. 75. & 154. p. 5. vid. Fayn. de delict. & pœn. q. 24. num. 88. vbi non teneri quando subiectus est electus à Principe. sup. in ver. eligens.
Prætor qui fecit & percipit quod suis antecessoribus permissum fuit, non tenetur in syndicatu. numero 177. ea.
Prætores, & iudices, ac huiusmodi officiales permit- tentes

I N D E X.

- rentes alios fumum vendere, qualiter teneantur.* num. 69. p. 5.
Prætor semel querelatus coram superiore, iterum querelari non potest ea de causa coram syndicatore. n. 47. & seq. & nu. 259. p. 5.
Præuenisse dicitur iudex, qui primò citauit reum, nu. 95. p. 1. an reus per mutationem status poterit effugere huius iudicis iudicium. t. c. in l. si quis postea, sup. mutatio status, de iudic.
Præuentio quando locus sit. nu. 95. p. 1.
Præuentio inter quos iudices locum habeat. nu. 244. p. 4. & vi. Decia de delict. lib. 4. c. 20. & 21. to. 1. Gramm. decis. 30.
Præuaricatores qui, & de pænis præuaricatorum. nu. 254. p. 5.
Prima euaginatio quando est punibilis. p. 5. sub nu. 74. ver. & vt inf. futurum. p. 5. ver. & vt in futurum, & adde in materia dantis causam primæ euagationi circa rixam. Soc. iur. consi. 148. num. 35. par. 2.
Primi motus non sunt in nostra potestate. num. 58. parte 2.
Princeps potest tollere consuetudinem præteritam, et futuram prohibere. nu. 33. p. 1.
Princeps est supra ius posituum, cui derogare potest. num. 33. 165. & 166. ea.
Principi interest subditos habere locupletes. p. 5. nu. 60. post lit. C.
Princeps pro bono publico potest prouidere melius, quam statutum. ibi & prouidere non est derogare. ibid. nu. 119. p. 1. 124. & 163.
Princeps est securus de legum dictamine, non autem de voluntate, & passione iudicium. numero 47. parte 1.
Princeps in dubio præsumitur uelle uti potestate ordinaria. nu. 112. p. 1. in fi. p. 1. & 243.
Princeps est ligatus dictamine rationis. num. 118. parte 1.
Princeps quod iubet, aut vetat, debet esse propter bonum publicum, & iustum principaliter. nu. 66. p. 1. & 144. ea.
Princeps manu regia mandans procedi, non intelligit contra conscientiam bonam. nu. 119. p. 1.
Principi soli quæ conueniunt, & sint ei reseruata. nu. 149. p. 1. & nu. 214. p. 4.
Princeps contra ius naturale, & diuinum, non potest de plenitudine potestatis quidquam statuere. nu. 168. p. 1.
Princeps de plenitudine potestatis si aliquid sine iusta causa mandet, peccat. nu. 170. p. 1.
Princeps an possit tollere citationem. nu. 172. & 174. parte 1.
Principi an parendum sit, quando imminet scandalum. nu. 173. p. 1.
Princeps potest supplere, vel adimere ijs, quæ non sunt de ordine substantiali iudicij. numero 175. parte 1.
Princeps non tenetur seruare instantiam, & potest abbreviare terminos. nu. 182. p. 1.
Princeps non potest auferre defensionem sine causa. nu. 186. p. 1.
Princeps nequit condemnare quemquam, nisi prius consulto de delicto. nu. 188. p. 1.
Principi circa ea quæ sibi sunt reseruata iudex vel minister de inconsulto nil determinare debet. n. 315. p. 2. lit. B. p. 5.
Principibus & Regibus potestas ad quid sit data. nu. 124. p. 1.
Princeps an possit torqueri facere reum sine inditijs. inf. tortura sine inditijs. nu. 195. p. 1.
Princeps ob malum consilium, qualiter excusetur. nu. 255. p. 1.
Princeps mandans statim delinquentem puniri sine processu, an obediendus sit. nu. 238. p. 1.
Principem rogare ut declaret mentem suam non est inconueniens, imò necessarium. nu. 217. p. 4.
Principi soli qualiter credendum. nu. 239. p. 1.
Princeps se ius cognoscit de causa suspicionis iudicis supremi. nu. 275. p. 3.
Princeps mandans iudici ut iustitiam faciat, dicitur elegisse viam ordinariam, à qua postea non debet discedere. nu. 242. p. 1.
Principis proprium est manu regia causas expedire celeriter. nu. 243. p. 1.
Princeps non potest sine causa variare. num. 243. & seq. p. 1.
Princeps ius alteri quasitum non debet auferre. ibidem.
Princeps sine causa non potest de iure remouere officialem ante tempus, secus de facto. numero 245. parte 1.
Princeps successor tenetur stare officiali iustitiæ electo à suo præcessore. ibidem.
Princeps faciendo aliquid contra ius, præsumitur potius circumuentus. nu. 246. p. 1.
Princeps in dubio non præsumitur uti uelle plenitudinis potestatis. nu. 247. p. 1.
Princeps utendo potestate ordinaria, eius rescripta tunc redarguere licet. nu. 247. p. 1. intellige de obreptione, & subreptione.
Principis mens talis esse præsumitur, qualis est mens legis. ibidem.
Princeps abdicando causam à iudice ordinario, dicitur priuare illum ea iurisdictione, quo ad illam tantum. 249. p. 1.
Princeps solus potest ratificare sententiam nulliter latam. nu. 272. p. 1. inf. Sententia nulliter.
Princeps si de iure multa facere non potest, quanto minus iudex qui habet eius uices. nu. 274. p. 1.
Princeps etiam sine causa potest derogare privilegijs. num. 32. p. 2.
Princeps non potest legere aliquem in damnis, & interesse passis. nu. 305. p. 4.
Principi reseruata non comprehenduntur in generali confessione. nu. 214. p. 4.
Princeps potest remittere pænam, & salarium. num. 214. p. 4.
Princeps non præsumitur uoluisse abdicare à se eius liberam potestatem. nu. 218. p. 4.
Principi contra Deum non esse parendum. num. 67. par. 2. sup. Domino temporali & inf. resistentia.
Princeps tenetur expurgare territorium à latronibus. ibid. & in cap. unico, versi. viæ publicæ, & l. etiam Afflict. nu. 25. & versi. uectigalia, nu. 108. tit. que sine Regalia, sed cuius expensis, vid. sup. in versific. expensa pro caualcata.
Principum dextera contra quos armatur. num. 480. parte 4.
*Principium an finis attendatur, in ver. captura, & in ver. delictum, & in ver. finis, & sub num. 123. & 124. par. 4. ubi quid in concernentibus salutem animæ, vi. Menoch. de arb. cas. 361. nu. 34. quid in mutatione status, sup. mutatio.
Prinatus priuato acquirere non potest. numero 47. parte 3.
Prinatus pro delictis priuatis non potest tanquam unus de populo accusare. numero 112. par. 5. Rom. consil. 152.
Prinatus an, & quando possit capturare, aut priuatum captiuari facere. nu. 335. p. 4.*

I N D E X.

- Privilegiatus**, an & quando possit uti privilegio suo contra aequè privilegiatum. sup. clericus. 125. in §. rursus. num. 55. de act. Bar. in auth. quas actiones. C. de sacr. sanct. eccles. Peregr. de iur. fisci, lib. 7. tit. 3. nu. 24.
- Privilegiati torqueri**, an possint. num. 125. 126. 127. par. 3.
- Privilegiatus qui non potest torqueri**, an saltem aliqua pœna possit condemnari. nu. 269. p. 3.
- Privilegiati. nu. 124. p. 2.** & quando possunt torqueri. nu. 129. p. 3.
- Privilegia Cardinalium. nu. 120. p. 2.**
- Privatus expendens pro capiendo malefactorè**, an re petat expensas. nu. 70. p. 2.
- Privilegium pilei Cardinalium** quo in capite iustitiani posito, an sit in usu. nu. 120. p. 2.
- Privilegijs quibus clausulis Princeps intelligatur** pre iudicasse. vid. in versic. statuta à Principe, & in 4. par. nu. 75.
- Privato gerenti se pro officiali cum non sit**, resisti de iure potest, præsertim in ijs, quæ non sapiunt de iure communi naturam delicti. n. 13. in 2. p. in verb. resistentia, idem si esset beruarius, qui insignia non deferret, & resistens causam iustam haberet ignorandi illum esse talem. ibid.
- Probitas quantum privilegiata. nu. 319. p. 3. nu. 40.** cum seq. p. 5. in 6. p. sub nu. 122.
- Probatio necessaria est de iure diuino. nu. 141. p. 1.**
- Probatio omnis est arbitraria iudicij. nu. 75. p. 2.**
- Probatio plenissima. nu. 20. plena. n. 22. & plusquam semiplena. nu. 31. p. 3.**
- Probatio pro pœna ordinaria, quando plena dicatur. nu. 269. p. 3.**
- Probatio quando plena dicatur. nu. 22. p. 3.**
- Probatio non plena quando pro plena habeatur. nu. 73. par. 4.**
- Probatio plus quam semiplena. nu. 19. & 31. p. 3.**
- Probationes ex diversis processibus, quando simul coniungantur, & cooperentur. nu. 70. p. 4.**
- Probationes minus perfectæ ob difficultatem probandi, an sufficiant. nu. 72. p. 4.**
- Probationis difficilis quæ sint. nu. 80. & 107. p. 5.**
- Probationes contra officialem in syndicatu quales esse oporteat. nu. 107. p. 5.**
- Probatio generica contra officialem rejicitur. ibid. & nu. 108. ea.**
- Probatio privilegiata, car. 109. in Add. & nu. 259.** ubi non habere locum nisi inter principales. p. 5.
- Probatio quando uerè clara est. nu. 108. p. 5. & si dubia redditur sufficit reo, Rot. Luc. decis. 86. nu. 24.**
- Probationes claræ quando dubiæ fiunt. num. 108. ea.** tunc pœna ordinaria locum non habet. Dy. in cap. odia. nu. 9. de reg. iur.
- Probationes imperfectæ contra officialem in syndicatu non coniunguntur. nu. 109. ea.**
- Probationum duæ semiplenæ an coniungantur pro vna plena. sup. Duæ semiplenæ probationes.**
- Probationum reliqua vi. in reper. prac. de test.**
- Probitas quantum proficit præsertim in iudice. nu. 40. parte 5.**
- Procedi nunquid possit eodem tempore contra eandem personam, pro eadem causa, à pluribus iudicibus diversis. nu. 250. p. 4.**
- Processus, carens iurisdictione an teneat, quid si non sit oppositum. nu. 198. p. 5. & an processus factus coram vno iudice, fidem faciat coram alio, vi. in hac p. 4. num. 142. 143. 249. & in prac. de test. n. 253. par. 2.**
- Processus vnius iudicis an impediatur processum alterius. nu. 242. & 143. p. 4. vid. sup. Probationes ex diversis processibus.**
- Processus factus manu Regiæ, debet nihilominus intimari parti. nu. 163. p. 1.**
- Processus publicatio. sub nu. 4. p. 2.**
- Processus publicatione pendente officium iudicis quiescit ibidem.**
- Processu informatiuo publicato non potest procedi ad torturam nisi factis defensionibus. ibi.**
- Processus à subdelegato substituti factus, non potest subsistere. nu. 274. p. 1.**
- Processus, seu sententia post recusationem iudicis an sint nullus, & nulla. nu. 341. p. 3. quid si non fuerit appellatum, vel appellatio non fuerit prosecuta. nu. 342. p. 3. vid. Bart. in l. quia poterat. num. 3. & ibi add. ad Trebell. & idem in consil. 105. incipit, Inquiritur.**
- Processu informatiuo, quando, qualiter, & à quibus procedi possit. nu. 181. p. 1.**
- Processus informatiuus diversimodè fit iuxta stylum regionum, sed qualiter in statu Mediolan. formatur. nu. 176.**
- Per processum informatiuum in materia Brachij Regiæ, quibus ex causis procedi possit, num. 128. 134. & 181. p. 1. & latissimè in 3. par. serè per tot. ubi de materia torture.**
- Processus carens iurisdictione tenet, si non est oppositum. nu. 198. p. 5.**
- Proclama an afficiat absentes. nu. 43. p. 4.**
- Procurator tempore syndicatus, potest ab officialibus constitui. nu. 13. & 156. p. 5.**
- Procurator fisci an habeat ius capturandi. num. 325. par. 4. quid de Procuratore Casaris. nu. 326.**
- Procurator pro bannito querelare non potest iudicem in syndicatu. supra, Bannitus. & in verb. Defensiones.**
- Procurator in causa criminali, an & quando admitatur. nu. 49. vol. 7. p. 1.**
- Procurare nemo potest contra officialem in syndicatu, nisi ante omnia constet de mandato. supra, mandatum.**
- Procurator post litem contestatam effectus est Dominus litis, & ipse citandus est. numero 334. parte 3.**
- Proditio, proditor, & delictum proditorium, et signa proditoris, & proditoris, & quot modis quis proditor sit. nu. 80. p. 1. & præmia proditoribus qualiter danda. nu. 139. p. 2.**
- Promissio iudicialia quando strictè, vel late interpretanda sub nu. 261. car. 32. cir. prin. p. 2.**
- Prohibitum habere officia communis, an etiam nomine alieno sit prohibitum exercere. n. 427. p. 4.**
- Prohibitum vno modo quando censeantur prohibitum alio modo. nu. 428. 425. & 430. p. 4.**
- Prohibita faciens, ad hoc ut teneatur debet constare, quod actum scienter fecerit prohibitum. num. p. 4. Masc. de prob. conclu. 1162. nu. 26.**
- Propulsatio incontinenti ob causam iustam est licita, & quando incontinenti fieri dicatur. num. 64. p. 2.**
- Propulsatio fit ex parte iustitiæ, resistentia, verò ex parte rei, vel aliorum, vi. in verb. Resistentia, & quando licita, nu. 64. in si. p. 2.**
- Propulsare iniustam resistentiam licet etiam vuluerando. nu. 58. p. 2.**
- Propulsationis, & resistentiæ documenta quedam. num. 64. ea.**
- Prorogatio iurisdictionis nunquid fiat in criminalibus, nisi in verb. Testis depositio per torturam. nu. 130. par. 4.**

I N D E X.

- Prorogatio iurisdictionis debet esse in potentia, & affu ideo iudex si non potest substituere, minus potest prorogare.** vi. nu. 261. p. 1.
- Prorogatio fit de causa ad causam eandem, & non diuersam, in qua iudex non habet iurisdictionem.** nu. 445 p. 4. *Vant. de nullit. nu. 42.*
- Prosecutio primatorum delictorum non permittitur nisi primato.** nu. 211. p. 5.
- Protestatio ex nunc, quid operetur.** nu. 202. p. 5.
- Protestatio ante, vel post, diuersos parit effectus.** nu. 264. par. 5.
- Protestatio fienda contra retardantem causam expediri.** nu. 278. p. 5.
- Protestatio fienda ab officiali contra syndicatorem in principio syndicatus.** sup. libellus praenuntiorius. nu. 151. p. 5.
- Protestatio citra prauidicium banni, & rei indicatę.** nu. 43. 44. p. 3.
- Protestatio citra prauidicium confessi, & conuicti.** n. 38. par. 3.
- Protestatio citra prauidicium conuicti.** nu. 14. p. 3.
- Protestationes diuersae in principio torture adhibenda.** nu. 12. p. 3. & in medio, & sine. *ibidem.*
- Prorogatio.** vi. sup. Forum. & vid. in 4. p. sub nu. 127.
- Protestatio citra penam sanguinis.** p. 1. sub nu. 75.
- Protestatio pro expeditione qualiter fienda.** p. 5. sub nu. 278.
- Prouocales vocati tenentur accurrere.** nu. 69. p. 2.
- Prouocatus quando, & quomodo sit excusandus.** nu. 274. p. 5. *vers. & vt in futurum.* & sub nu. 79. car. 155. lit. G. p. 4.
- Prouocans ad iram sine armis, & facto interuallo aggrediens cum armis prouocatum, an incurrat penam primae euagationis.** *ibidem.*
- Publicatio processus est de ordine iudicij.** num. 132. parte 5.
- Publicatio processus omissa, & non petita, sententia non vitatur.** nu. 132. p. 5.
- Publicatio processus non est necessaria illi iudici, coram quo processus factus est.** nu. 132. & nu. 133. par. 5. & ibi multa de publicationem.
- Publicatio informationum sumptuum super inquisitione generali contra officialem non fit tempore syndicatus.** nu. 133. p. 5. quid seruetur Florentiae. *ibidem.*
- Publicatio processus, multa in prac. de test.**
- Publicatio processus an sit necessaria.** num. 230. p. 4.
- Publica vox & fama.** sup. F. m. 1. & in prac. de test. eod. *ver.*
- Punitus a iudice laico an etiam puniri possit ab Ecclesiastico.** nu. 242. p. 4. & 273.
- Punitus semel, an iterum possit puniri.** in verb. semel punitus nu. 273. nu. 281. p. 4. & n. 47. *ver. et quia.* p. 3. rub. 2. cit. *princ.*
- Purgatione canonica non vtuntur criminosi.** nu. 69. in 3. par.
- Q**
- Qualitates delictum aggravantes, quae sint.** nu. 202. *rem. sive.* p. 1. cum seq. p. 1. quid in praeparatione noctis tempore, vt in ruptum appositione scalarum ad domum, & huiusmodi.
- Qualitas vnius alium aggravat.** nu. 265. p. 3.
- Qualitas persona bona vitae est probanda ab accusatore, vel a fisco, qui se fundant in illa aduersus vitentos.** nu. 106. p. 4.
- Qualitates quando aggravant delictum ob factum, & excessum mandatarij, pariter aggravant mandantem.** nu. 180. p. 3.
- Qualitates in querela deductae si ad vnguem non fuerint probatae, querelator condemnabitur.** nu. 104. p. 5. *ubi plura exempla traduntur.*
- Qualitates a statuto requisitae sunt probandae.** nu. 106. p. 4. & sup. in *ver. fama.*
- Qualitates in iudice laudabiles, quales sint, & quae improbae.** nu. 237. p. 3.
- Qualitates in anima consistentes.** sub nu. 54. in fi. p. 4.
- Qualitas grauatoria aut disgrauatoria est probanda allegante.** sub nu. 168. per tot. p. 3.
- Qualitas aggravans delictum in accusatione non narrata, si in processu incidenter appareat, sat est.** nu. 36. par. 4.
- Qualitates concomitantes delictum semper considerari debent.** sub nu. 180. p. 3.
- Qualitas scientiae a quo probanda.** nu. 38. p. 4.
- Qualitas ignorantiae an excuset.** nu. 39. p. 4.
- Qualitas quae consistit in anima.** nu. 54. p. 4.
- Qualitates boni iudicis tollunt omnem contra eum suspicionem.** nu. 319. p. 3.
- Qualitas bona persona sup. Probitas.**
- Qualitas personae mala clamatur rigorem.** nu. 3. & 4. p. 3. & receditur per eam a regulis, & a via ordinaria *ibidem.*
- Qualitates quae sunt necessariae bono, & iusto iudici.** sub nu. 237. cum plur. seq. p. 3.
- Qualitatum aliae respiciunt delictum, aliae respiciunt personam delinquentis, & multum differunt.** sub nu. 180. par. 3.
- Qualitas deducta contra officialem est ammissio probanda, alioquin quarclans dicitur succumbere.** nu. 240. p. 5.
- Quae singula non prosunt, iuncta inuuant.** num. 74. p. 2. quando autem non inuentur. nu. 111. p. 5.
- Quae in delictis excusant.** nu. 100. p. 2.
- Querelantes tenentur reportare expeditionem contra iudicem querelatum intra tempus statutum, alioquin amplius non debent audiri.** nu. 274. p. 5.
- Querela dissimulatione abolentur.** nu. 251. p. 5.
- Querelantes officialem in syndicatu, & succumbentes, an reddantur infames.** nu. 102. p. 5.
- Querelandi officialem, quidam modus inique reperiens a quibusdam calumniatoribus.** n. 117. & 118. par. 5. & nu. 3.
- Querelans officialem de eo, quod sua non interest, non caret dolo.** nu. 201. p. 5.
- Querelatores non quarentes expeditionem, dicuntur desistere.** sub num. 48. & 25. p. 5. *ubi Qualiter & quando causa syndicatus dicitur deserta, premissa, & abolita.*
- Querelator si desistat an condemnari debeat in expensis.** sub nu. 48. p. 5. *ubi an poterit iterum accusare de eodem.*
- Querelator, qui pure querelat, & succumbit tenetur ad expensa.** nu. 38. lit. B. p. 4.
- Querclans pro vna causa, & probans de alia, nihil facit.** sub nu. 104. p. 5.
- Querelator non admittitur bis ad querelandum eadem causa eundem.** nu. 211. p. 5.
- Querela dicitur calumniosa, quando tendit super futuro grauamine absque principio.** nu. 218. p. 5.
- Querelantes falso officialem, quae poena puniuntur.** n. 272. & 273. nu. 274. p. 5.
- Querelare officialem in syndicatu, qui non possunt.** n. 110. & seq. p. 5. & de penis falso querelantium. Qui vult consequens videtur, & velle antecedens, quid econtra. sub nu. 286. cit. *fi.*
- Querela sine nomine an recipienda.** nu. 138. p. 5. *Reliqua in verb. accusatio, & in reper. prac. de test.*
- Quae-*

I N D E X.

questio iuris, & questio facti differunt, etiam ratione fori. nu. 90. p. 1.
questio iuris non stat in arbitrio rei. nu. 224. p. 3. sed questio facti stat in arbitrio iudicis. nu. 276. in si. ea. parte 3.
quilibet pro facto suo tantum regulariter iudicandus. est nu. 101. p. 2. & nu. 68. p. 5.
quilibet de populo resistere potest, quando iniustitia est manifeste notoria, & casus esset irreparabilis. nu. 71. p. 2. vid. sup. in verb. nemo tanquam vnus de populo.
qui dicit se talem probare debet. nu. 187. p. 5.
qui causam rixae dat, ipse tenetur de prima euagatione. vi. sup. in ver. prima euagatione, & adde Soc. iunio. conf. 148. nu. 35. p. 2.
qui non habet in are, lnat in corpore. num. 278. p. 5. & nu. 102. & 153. p. 1. & sub nu. 278. col. 2. fin.
qui non potuit inquiri, nec etiam debuit citari, fallit sub nu. 225. vers. & postquam. p. 5.
quibus ex causis quis sine accusatore damnetur. nu. 11. par. 4.
quod per confessionem constat, apparere dicitur, & pro certo habetur. nu. 40. p. 3. intellige vt sup. confessioni sola.

R

Raptus infra & sub nu. 234. p. 4. lit. A. & nu. 99. in add. p. 2.
raptus poena est capitalis, & an raptor poenitens excusetur. nu. 92. p. 4. vi. in ver. Vxor.
ratio naturalis potest esse recta, & non recta. nu. 117. parte. 1.
Ratio sola naturalis non sufficit in regendis populis, sed iuribus & legibus inherendum est. nu. 121. parte 1.
ratio finalis cur hodie auctoritas brachij Regij magis frequenter concedatur. nu. 39. 48. & 123. p. 1. & nu. 28. in 4. par.
ratio statuti est attendenda. nu. 48. p. 4.
ratificatio confessionis quando, & qualiter fienda. nu. 181. & 182. cum seq. & num. 192. p. 3.
ratificatio quando non est necessaria. nu. 200. ea.
ratificatio confessionis quandoque in toritura fieri debet. nu. 192. p. 3.
rasura scripturae. nu. 368. p. 4.
ratificatio sententiae nulliter lata a solo Principe fieri potest. in f. sententia nulliter.
ratificatio. vi. in alio reper. prac. de test.
ratificatio mandati quando non valet. n. 50. p. 5. inf. restitutio.
receptans illico delinquentem, an pari poena puniendus. nu. 173. p. 3.
reatus omne privilegium tollit. nu. 126. p. 2. & intellige quando constat de reatu veri, hoc est quod quis deliquerit, quamuis Farinac. reatum esse ait, quando nomen inter reos est receptum. in tit. de inquisitione. q. 10. nu. 99. quod mihi in propof. meo non quadrat. magis dici potest tempus reati.
rebellio quid sit. nu. 66. p. 1. vbi multa in terminis, & in ver. Crimen les. Maiestia. & in alio reper. prac. de test. nu. 67. p. 2.
receptans scripturam infamatoriam an incidat in poenam libelli famosi. sub nu. 261. p. 5.
receptans hantitum an excusari possit. nu. 39. & 43. p. 4. vid. inf. statuti verba, & in ver. receptator, plura ad excusandum adducit Bonacoff. q. crim. super statuti. in ver. receptator hantitorum.
receptans diffamatum, vti delinquentem, an sit poena

magis obnoxius, quam receptans no diffamatum, sed delinquentem tantum. nu. 46. p. 4.
receptans officialem fugientem a syndacatu tenetur poena quadrupli versus partem lesam per barattariam, nisi forte ob violentiam fugiat. numero 71. parte 5.
receptans aliquem post delictum, si nil aliud emergat, nisi sola & simplex receptatio, non est punibilis de iure comuni, quia lex no praesumit de praesenti ad praeteritum. nu. 43. p. 4. s. d. tenetur solum pro receptatione stante statuto, nisi probetur contraria. & vide in 3. p. sub nu. 173.
reconuentionio in criminalibus quando locum habet. nu. 379. cum seq. p. 4. & in 5. p. num. 205. vbi de reconuentione pro damnis.
recusatio iudicis, & de causis legitimis. & c. inf. in ver. iudicis. nu. 312. p. 3.
recusatio vnus ex pluribus iudicibus quid praestat. nu. 318. p. 3.
recusatio, & appellatio a pari procedunt. inf. suspecti omnes. nu. 327. p. 3. vbi pariter relatio, maxime quo ad suspendendam iurisdictionem. Lancellos. de attenta.
recusatio in valida qua. nu. 325. p. 3.
recusatio quomodo proponenda. nu. 313. 327. 331. & seq. p. 3.
recusatio sola non requirit causae cognitionem. nu. 328. p. 3.
recusatio causa iam instructa an interponi possit. nu. 329. par. 2.
recusatio iudicis iurisdictionem statim suspendit. nu. 333. ea.
recusare volens debet habere speciale mandatum. n. 334. p. 3.
recusato iudice, probationes fieri debent coram arbitris. nu. 336. ea.
recusandi practica civilis, & canonica ibidem & nu. 337. ea.
recusationis iustificatio quando solo iuramento fiat. nu. 338. ea.
recusationis causa si allegari non possit expresse, aut probari, tunc recurritur ad superiorem. nume. 340. eadem.
recusatus si nolit abstinere a causa, quid agendum. n. 341. ead.
recusationis cause legitime qua. nu. 144. p. 3.
recusari an possit totum collegium, numero 316. parte 3.
recusari qui non possunt. nu. 314. & qui possunt. nu. 315. & seq. p. 3.
recusatio iudicis quando, & quomodo deducenda. nu. 213. 327. 331. cum plur. seq. ea.
recusatio quando potest reuici. numero 325. & 343. p. 3. ead.
recusatio provenit a vicio. nu. 364. ea.
recusatio iudicis suspecti, in 3. par. sub nu. 343.
recusatio & appellatio a pari procedunt. nu. 321. p. 3. est rescriptum Magni Ducis 24. Martij 1600. quod quilibet Magistratus recusari possit. & loventia.
regula tantum operatur propositum in proposito, quantum oppositum in opposito. nu. 468. p. 4.
regula cui licet quod est plus. nu. 411. par. 4.
reg. si de quo. magis. nu. 412. ea.
reg. propter quod vnumquodque tale & illud magis. nu. 412. ea.
regula quod agentes & patientes pari poena puniantur. nu. 180. p. 4.
regula inclusio vnus exclusio alterius. numero 423. parte 4.

I N D E X.

- regulae ordinariae in materia torturae hodie sunt fallaces. nu. 158. p. 3.
- regula in concedenda auctoritate brachij regij, quibus verbis. nu. 151. cum seq. p. 1.
- regula quod qui non habet in are luat in corpus. sup. qui non habet.
- reiteratio delictorum multa mala parit. sub n. 100. par. 4. & sub nu. 102. ubi in bina vice verificatur reiteratio. in fi.
- relationi Notariorum actorum standum esse circa qualitatem & quantitatem torturae. nu. 60. p. 3. Menoch. de arb. cas. 340. nu. 11.
- relationes nuncij, & bernariorum, quando, & qualiter sint fiende. nu. 73. & 77. p. 2. A sm. prac. §. 9. cap. 7. nu. 8.
- relationes an fieri possint diebus festiuis. nu. 78. p. 2.
- relationes seu informationes factae animo vindictivo ad superiores contra subditos illaqueum animam relatoris. nu. 27. p. 5. vid. inf.
- relationum per iudices ad superiores fiendarum cautela. sub nu. 271. p. 5.
- relationibus executorum iustitiae quando standum sit. nu. 265. p. 4. Petr. Cabal. cas. crim. 125.
- relatione pendente coram superioribus, quid agendum. in verb. suspecti. nu. 48.
- relationes processus, quae per iudicantes fieri solent ad superiores. nu. 271. p. 5.
- relaxatus pro vna causa, an pro alia sit reuocandus ad carceres rebus stantibus. nu. 200. p. 5.
- relaxare carceratos. vid. sup. carcerati. & nu. 156. p. 2. sub. 100. nu. 260. p. 3. lit. P.
- reiteratio verificatur in bina vice, in 3. p. & in 5. p. nu. 275. auget poenam, etiam quod alias fuerit punitus eodem genere delicti. verb. Delicta reiterata. & nu. 100. p. 4.
- Reipub. interest, delicta puniri, & carceratos alere. nu. 291. p. 2. & nu. 84. p. 1.
- remedia ne supplicantes obreptitias & subreptitias reportent expeditiones. nu. 48. p. 5.
- remedia vtenda contra incantationes in casu torturae. nu. 155. p. 3.
- remissio reorum ad alios iudices, cuius expensis fiat. nu. 246. p. 4.
- remissiones per Principem ante sententiam factae, tollunt omnem condemnationem. nu. 213. & 314. p. 4. an tollat salarium debitum iudici. inf. salarium.
- remittere reos ad suos iudices laudabile est, & quae requirantur, vt remissio sine preiudicio fiat. nu. 249. p. 4.
- remittere poena ante vel post sententiam quid praestat. nu. 314.
- repetitio testium quando obmitti potest. nu. 4. & 119. & sub nu. 304. ver. praeterea. p. 3.
- repetitione testium ommissa potest quandoq; ad torturam deueniri. nu. 4. & 119. p. 3.
- renuntiare defensionibus nemo est astringendus, nec consulendus a iudice. nu. 185.
- repetitio testium qui in causa civili pro actore fuerunt exammati, et reus vult arguere de falso actorem, ex iisdemmet testibus, non est necessaria, ad instantiam actoris de falso impacti, secus si ex officio iudex ex aliqua iusta ratione motus id faciat. vid. in pract. de test. p. 5. nu. 200. ver. rursus. vi. in hoc nu. 181. par. 1.
- replicatio contra excipientem de eodem delicto an admittatur. sup. in verb. Compensatio, & in ver. Dolus cum dolo, & in ver. fidem frangere.
- repulsa contra testem mortuum quo ad eius dictum potest pari. vi. in pract. de test. p. 5. nu. 212.
- repulsa in causa syndicatus. sub numero 250. parte 5.
- reperitus propè locum delicti statim, facit indicium. nu. 103. p. 3.
- reperitus cum armis qualiter puniendus. nu. 217. parte 1.
- res semel effecta alienabilis, semper est alienabilis. nu. mero 253. p. 1. nisi super ea pendet iudicium, quoniam res litigiosa alienari non potest citra rem, & vitium litigiosi. l. si. C. de litig. & amittitur ius. vi. Lancellor. de attentata lite pendente, & qualiter contrahi possit, non obstante pendente litis. vi. Cap. caut. 34.
- res iudicata pro veritate habetur. 225. p. 5.
- reseruata Principi non debent eo inscio terminari. sub nu. 60. p. 5. lit. B & E.
- res sua iniuste ab alio possessa propria auctoritate a domino, vi. aut clam recuperari potest. nu. 210. p. 3. dum sine scandalo, & perturbatione, & sine lesione propria fama fiat, quando periculum est in mora, vel quando non potest haberi copia iudicis, & alteri damnum non inferitur, & equivalens auferri potest. ibid.
- res sacrae quae dicantur. nu. 73. p. 1.
- res furtiua empta sine pretio restituenta. numero 44. parte 1.
- rem meam de manu potentis an mihi liceat auferre. nu. 310. p. 3.
- res qualibet intelligenda non simpliciter sed cum suis qualitatibus. sub nu. 119. p. 4.
- res quando clara verè esse dicatur. nu. 190. p. 4.
- res capta in bello. sub nu. 278. p. 1.
- rescripta impetrantes tenentes exprimere provisiones ea de causa alias obtentas, alioquin non tenent. nu. 48. p. 5.
- rescripta quibus extraordinaria datur auctoritas procedendi sunt strictè interpretanda. n. 108. & 109. parte 1.
- rescripta a quibus interpretari possunt. nume. 265. p. 1. & Dec. in l. in ambiguis orationibus, de reg. iur.
- rescripta iuridica qualia esse debeant. sub nu. 60. per tot. par. 5.
- rescripta Principum quando de obreptione, & subreptione redargui possunt. nu. 248. p. 1.
- resistere officiali quando liceat. nu. 219. p. 1.
- resisti an possit de facto iudici, & quomodo, quando, qua de causa, & quibus in locis. nu. 225. cum seq. p. 1. & nu. 45. p. 2.
- resistentia fieri debet cum moderamine inculpatæ tutelae. nu. 226. p. 1.
- resistentia quando sit licita, & quando non, hic multa traduntur conclusiones. n. 42. p. 2. et quomodo, & quibus resisti possit. nu. 49. & 54.
- resistentia facta proprijs executoribus illius iudicis, qui in causa civili iudicauit, ad eum spectat, si autem executio demandata est baricello criminali, ad iudicem criminalem pertinet. vid. Petr. Cabal. cas. crim. 117.
- resistere, & propulsare differunt, & sunt contraria. vid. sup. propulsare.
- resistere quot modis dicatur. nu. 55. p. 2.
- resistentia iniuste facta bernarius, licitè reprimi potest factis. nu. 59. ea.
- resistentia quando confundatur cum homicidio, & quando non, quid è contra. nu. 62. p. 2.
- resistentiae iustae item & propulsationis, regulae generales hic traduntur. nu. 63. p. 2.
- resistentia omnis damnosa, quando sit contra iudicem Brachij Regij. nu. 65. p. 2.

I N D E X.

- Resistere cum violentia familiae Prætoris, quomodo intelligatur.* nu. 83. ea.
- Resistere iudici inique condemnati.* p. 2. nu. 66.
- Resistere executoribus quot modis.* nu. 55. & nu. 56. parte 2.
- Resistentia verbalis, & resistantia facti.* numero 56. parte 2.
- Resistere potest quilibet de populo pro iniuria ac notoria iniustitia facta priuato.* nu. 71. p. 2.
- Resistens officiali dat contra se inditium.* num. 120. parte 3.
- Resisti officiali causa honoris, an liceat.* numero 24. parte 5.
- Respondere iudici, quando quis non teneatur.* nu. 62. cum seq. 72. p. 3. quid si tenetur, & nolit respondere. *ibid.* maxime sub iudice valde suspecto, & inimico, idem sub iudice excommunicato. *vid. cir. fin. huius 3. p.*
- Respondere iudicium quando quis tenetur, & quando non.* sub nu. 62. & 63. cum plur. seq. p. 3.
- Respondens velle vti testibus aut instrumento, non potest allegare ignorantiam.* nu. 6. p. 3.
- Restitutio famæ, & honoris, ac rerum omnium.* *vi latè Ludou. Carbo. in suo tra. de restitut. omn. rerum. per tot. & inf.*
- Restrictio est contraria extensioni, & quando, et quibus casibus fiat.* nu. 523. p. 4. *vi. gl. & Doct. in rub. de acq. poss.*
- Restitutio ex capite ignorantia, quando sit concedenda.* nu. 215. p. 3.
- Restitui facere famam et honorem ad quem spectat.* nu. 210. p. 4.
- Restitutio aduersus statutum quando detur.* nu. 531. parte 4.
- Restitutio aduersus sententiam quid, & quantum restituat.* *in pract. de test. nu. 60. & 241. p. 5.*
- Restitutio beneficii, qualiter commune esse debeat tam actori, quam reo.* nu. 127. p. 5.
- Restitutio in alio reperit.*
- Restrictio est contraria extensione sup. extensio, et in quibus locum habeat.* *ibi.*
- Reuelantes secreta curia puniuntur quandoq; pœna capitali.* nu. 175. p. 5. & est pœna arbitraria, attentata natura causæ, & personarum. *in pract. de test. in 5. par. nu. 222. cum seq.*
- Reuelare malefactores, an quis teneatur.* num. 480. p. 4. quid de famulo qui subripuit tantum domino quantum sibi debebat. *ibidem in si.*
- Reus indefensus non debet condemnari.* nu. 175. p. 1. nec sine iudicij. nu. 180. p. 5.
- Reus quomodo cognoscatur, quod non sit condemnatus indefensus.* nu. 181. p. 1.
- Reus quando sine defensionibus expediri potest.* num. 185. par. 1.
- Reus sine inditijs non potest condemnari.* num. 195. parte 1.
- Reus quando puniri potest adhuc non constituto delicto.* nu. 192. p. 1.
- Reus fugiens è carceribus, ob nimiam sauitiam, non facit inditium contra se.* nu. 84. 87. & 202. par. 2. *sup. Fuga.*
- Rei facinorosi non sunt quouis modo relaxandi.* num. 33. par. 3.
- Reus referens se ad iam dicta per eum, an satis sit loco repetitionis.* nu. 5. p. 3. *vi. in rper. prac. de test. in ver. repetitio.*
- Reus tortus, & negans, an adhuc possit aliquo modo condemnari.* nu. 17. p. 3.
- Reus pendente termino ad se defendendum torqueri non potest.* nu. 4. p. 3. *vers. sed ad vnum.*
- Reus qualiter condemnari possit pœna arbitraria sine confessione, & tortura.* nu. 30. p. 5.
- Reus super alijs delictis quando, & qualiter interrogandus, & torquendus.* nu. 38. p. 3.
- Reus confessus, & conuictus, non debet amplius interrogari an deliquit.* nu. 41. p. 3.
- Reus non debet quis constitui ordinariè, nisi legitimis inditijs subsistentibus, fallit.* nu. 189. p. 3.
- Reus qui confitetur in tortura, & postea non vult ratificare, quomodo, & quoties torquendus sit.* num. 230. par. 3.
- Reus qui euectus in tortura statim confitetur, & demissus statim negat, quoties sit torquendus.* num. 234. p. 3.
- Reus diffinitiuè absolutus quando dicitur, & quando non.* nu. 275. & 281. cum plur. seq. p. 4.
- Reus quo loco forum sortiatur.* *supra, Delinquens si forum.*
- Reus an simul, & eodem tempore a diuersis iudicibus eadem de causa possit iudicari.* numero 132. parte 4.
- Reus quando dicitur absolutus sub conditione.* num. 275. & 281. ea.
- Reus minori pœna condemnatus, quando adhuc puniri sufficienter possit.* nu. 273. p. 4.
- Reus potest citari sub pœna confiscationis bonorum iudice supremo mandante.* num. 119. p. 4.
- Reuelans seipsum, an premium consequatur.* num. 176. par. 5.
- Renocatio mandati qualiter fieri debeat.* nu. 170. p. 3. *vid. Capol. cautel. fin. quæ est cautel. 258. nu. 3. & ibi addit.*
- Renocatio est facti.* nu. 168. p. 3.
- Renocatio confessionis per metum, an sufficiat, & qualiter iudex hac in re se gerere debeat.* nu. 212. ea.
- Renocatio effectus.* nu. 220. p. 3.
- Renocatio confessionis, quæ est admissibilis, potest à quolibet pro suo interesse deduci.* nu. 222. p. 3.
- Renocatio confessionis est materia quotidiana, sed à paucis rectè explicata.* *eod.*
- Renocatio simplex non releuat.* nu. 223. p. 3.
- Reus quando super alijs delictis interrogari possit.* nu. 11. p. 3.
- Reus qui cautionem præstitit de se consignando toties quoties, non potest agere contra iudicem de in debita captura.* *Farinac. de carcer. & car. quef. 27. num. 150.*
- Reus in causa criminali non tenetur edere fisco.* nu. 228. p. 4. & aduerte quod licet in alijs causis inter priuatos ab initio non sit coactè editio cum die, & anno, tamen in causis fiscalibus sit omnino, *Specu. de instru. edit. §. restat.*
- Rigor & crudelitas sunt diuersa.* numero 7. parte 4. *vbi quando rigor præfertur equitati. vid. omnino Capol. in suo tracta de extens. titu. quæ fuit causa introduci extens. versicu. septimò quæro, an, & quando equitas sit præferenda rigori.* num. 43. *vbi pulchrè, clarè, & distinctè. vt latè in 6. parte dicam.*
- Rixa in dubio occisus intelligitur quis, nisi probetur animus deliberatus.* nu. 167. p. 4. *Menoc. de arbit. cas. vi. Blanc. de indic. n. 179. Plot. inter cons. crim. diuers. cons. 130. nu. 74.*
- Rixa proprie nõ est vbi non sunt percussiones, aut vulnera inter rixantes.* *sup. Admenatio, & in ver. manus iniectio.* nu. 168. p. 4.
- Rubor facit inditium.* nu. 88. p. 3.
- Rustici querelantes officialem non excusantur.* num. 116. par. 5.

I N D E X.

S

- S**acrilegium quid sit, & qualiter committatur. nu. 72. p. 1.
- Salarium an iudici debeat impunitate concessa à Principe. nu. 154. p. 3. quid stante remissione, & ordine Principis, quod non procedatur ulterius. sup. in verb. Remissionis. & nu. 213. & seqq. vsque ad nu. 232. p. 4.
- Salarium debetur iudici quando non stat per eum. nu. 224. & 227. p. 4. Nat. cons. 462. vol. 2.
- Salarium an debeat officiali præterito, vel successoris, multa quotidiana explicantur. num. 213. p. 4. vi. Dec. cons. 492. nu. 5.
- Saluaguardia quid sit, & qualiter differt à custodia, à saluconducto, & à cautione. nu. 267. p. 2.
- Saluaguardia à solo Principe conceditur, & qua de causa. num. 268. & 272. ea.
- Saluaguardia onus quam graue sit, & illud habens, ad qua teneatur. nu. 267. ibid.
- Saluaguardia onus habenti merces non soluitur. nu. 272. ead.
- Saluaguardia oneratus tenetur etiam pro facto alieno, & de casu fortuito. num. ibid.
- Saluaguardiam habens, quomodo, & quibus excusatur. nu. 276. p. 2.
- Saluaguardia alia generalis, alia specialis. num. 280. parte 2.
- Saluaguardia quam causa cognitionem desideret. nu. 281. p. 2.
- Saluaguardia rerum, mercium, & castri. num. 283. parte 2.
- Saluaguardiam frangens, qua pena puniatur. nu. 285. ea.
- Saluconductus quid sit à quo, quibus, et qua de causa concedatur. nu. 314. p. 2. vid. omnino. in 6. p. sub nu. 438. & seq.
- Saluum conductum frangens, qua pena puniatur. n. 316. p. 2.
- Saluconductus vires sunt ad amissim in scriptis danda. 319. nu. 314. p. 2.
- Saluum conductum habens si delinquit perdit illius beneficium. nu. 161. p. 2.
- Saluum conductum habens si capturetur debet statim relaxari. nu. 317. p. 2. secus si quis in contumaciam sit condemnatus cum reservatione (puta) vnius mensis ad se defendendum, quia datur terminus non vt intra illud se constituat, sed vt se defendat. de qua dixi in repert. pract. de test. in verb. dilatio-
ne pendente.
- Sanguinis effusio in Ecclesia an sit causa interdicens eam. num. 526. p. 4.
- Sanguinem proprium redimere vniciq; licet. num. 89. cir. med. p. 1. nu. 83. p. 2.
- Sanguinis effusio è corpore occisi in conspectu personarum inducat inter illos adesse homicidam, num. 104. p. 3.
- Satisfactio quando, & qualiter fienda. num. 209. & 212. p. 4. quid quo ad restitutionem fame.
- Scachum esse speciem fraudis, & quando, & qui illum committant. nu. 214. p. 5.
- Scandalis occasio non est danda. nu. 236. p. 4. sup. ob-
uandum.
- Scandali causa pena augetur. nu. 94. p. 4.
- Scala, an & que in domo comprehendatur. num. 87. parte 4.
- Scala franca qua sit, & cur concedebatur. num. 287. parte 2.
- Scientia in quibus presumatur: quid de ignorantia, quid in facto proprio, & quid in alieno. nu. 42. p. 4.
- Scire vires testamenti dicitur, qui scit testamento factum fuisse, & agitur de suo interesse. numero 41. parte 4.
- Scire qui debet, presumitur sciens. nu. 12. p. 5. vnde tenetur probare ignorantiam. vi. Emens scienter.
- Scientia qualitas requisita à statuto, vel ab eo qui in ea se fundat, debet probari. sup. qualitas.
- Sclopi exoneratio in 1. par. sub nu. 198.
- Sclopi exonerare in discrimine vite licet. vi. Petr. Caball. cas. crim. 88. vbi insert ad statutum, id ve-
tans simpliciter.
- Scriptura quando est suspecta. nu. 349. p. 4. cum mul-
sequen.
- Scriptura sine subscriptione non probat, Clar. qd. 10. ver. scias, q. 12. vers. quero. & ibi add. num. 4. d. quasi. 10.
- Scriptura vitatur testibus contradicentibus. numero 365. par. 4.
- Scriptura falsa, aut erronea, qua dicatur. num. 367. parte 4.
- Scriptura addere prohibitum est, & qualiter additio fiat. nu. 372. p. 4.
- Semel absolutus an iterum molestari possit. sub num. 275. cum plur. seq. p. 4.
- Scriptura euidenter falsa exhibita debet statim rejici, & mandari ne producens vtatur d. scriptura. p. 1. nu. 112.
- Scripturam iniuriosam exhibens, non excusatur sub quouis pretextu nu. 440. p. 4.
- Seditio quot modis committatur. num. 72. p. 2.
- Seditiosus qui dici potest. ibid.
- Seditiose contra iustitiam agere qui dicatur. numero 72. ead.
- Seditioforum pena, sub nu. 79. vers. pena vero, lit. C. p. 1. & nu. 142. p. 4.
- Sententia requiritur in omni pena obligatiua, afflictiua, priuatiua, & exclusiua, si qua pena, de verb. sig. Put. de synd. in ver. pena, c. 4. nu. 5.
- Sententia etiam sine publicatione processus tenet. n. 132. par. 5.
- Sententia tenet, quamuis captura sit nulla. num. 40. parte 2.
- Sententia criminalis quando dicatur transacta in rem iudicatam. nu. 186. p. 2. & vi. Fel. in c. consan-
guinei, de sent. ent. & rei iud. vbi sententia corporis
afflictiva statim dicitur transire in rem iudica-
tam, licet Princeps possit illam reuocare.
- Sententia absolutoria lata rebus stantibus, vel ab obseruatione iudicij, an expensæ debeantur. num. 294. 295. & 296. p. 4.
- Sententia est interlocutoria, quando pronunciatur super legitimatione, vel idoneitate persona. num. 197. p. 2.
- Sententia lata contra principalem an efficiat fideius-
sorem. nu. 215. p. 2.
- Sententia criminalis an necesse debeat esse conformis accusationi, querela, aut inquisitioni. sub nu. 286. p. 4. lit. A. sup. in ver. Libellus.
- Sententia sine probationibus non valet. sub num. 74. p. 4. & si feratur virtute statuti quod contumax habeatur pro confesso, & conuicto, valet, sed non transit in rem iudicatam. num. 291. p. 4. vid. inf. in
verb. statutum quod contumax.
- Sententia quando namque transit in rem iudicatam. nu. 291. p. 4.
- Sententia sine expressione cause non tenet. num. 102. parte 4.
- Sententia absolutoria, vel condemnatoria contra vnum ex pluribus, an alijs profit, vel noceat. num. 155. 158. & seq. p. 4.

Sen-

I N D E X.

- Sententia quando contra unum ex pluribus fieri potest.* nu. 155. & 158. ea.
- Sententia lata contra principalem, quando noceat accessorio.* nu. 159. ca.
- Sententia lata contra homicidas, quando noceat hæredibus occisi.* ibidem.
- Sententia iudicis ad quem, non nocet iudici à quo.* sub nu. 54 p. 5.
- Sententia narrans factum, & pro eo condemnans iuxta statutum, licet non exprimit qualitatem pœnæ, an sufficit.* nu. 286. vers. Nam p. 4. & quid de petitione incerta & generali sup. petito.
- Sententia criminalis, quando & à quo retractari possit, & quando in ea omissum suppleri possit.* n. 152. lit. L. & sub nu. 286. par. 4. limit. nu. 288. & 302. vers. scias. & sub nu. 313. cum seq. ea. p. 4.
- Sententia nulla differt a sententia inualida, & quando exequi non debet.* nu. 306. vsq; ad 317. p. 4.
- Sententia quando dicitur meliorari.* nu. 284. p. 4. vbi quando possit declarari.
- Sententia nulliter lata, à solo Principe potest ratificari.* nu. 274. p. 1.
- Sententia lata contra principalem, quando noceat etiam possessoribus bonorum.* nu. 159. & 160. p. 4. vi. in 2. p. nu. 215.
- Sententia lata contra tertium, quando noceat domino.* ibidem.
- Sententia lata contra patrem, quando noceat filio, quid è contra.* nu. 159.
- Sententia lata contra adultum an noceat curatori.* nu. 160. p. 4.
- Sententia in ciuilibus lata contra presentem, an noceat tertio non vocato.* nu. 160. p. 4.
- Sententia lata à iudice recusato an sit nulla, in verb. suspecti omnes iudices.* nu. 38. cum seq. & numero 20 & 21.
- Sententia quando est conditionalis aufert ius reo agendi ad expensas sup. & in ver. carcerati.*
- Sententia contra plures qualiter sit ferenda.* nu. 163. parte 4.
- Sententia delegati man. latur executioni ab ordinario regulariter, nisi delegatus habeat etiam potestatem exequendi.* nu. 251. p. 4.
- Sententia arbitratorum in causa recusatationis iudicis, à quo exequenda.* inf. Suspecti omnes. nu. 43.
- Sententia criminalis quando dicitur interlocutoria.* nu. 278. ea. p. 4.
- Sententia criminalis quando dicitur diffinitiva.* nu. 278. & quando conditionalis. nu. 279. p. 4. sup. in verb. Carceratio.
- Sententia absolutoria in actione populari an pariat exceptionem rei iudicatæ.* nu. 282. ea. p. 4.
- Sententia declarationem recipit à iudice.* nu. 283. p. 4. sed non potest nisi semel interpretari, quid in rescripto, vi. sup. in verb. rescripta, & inf. in verb. stylus. nu. 284. p. 4.
- Sententia contra contumaces, an dicatur lata ob contumaciam, vel propter delictum.* nu. 289. ea.
- Sententia in contumaciam lata an retractari possit.* nu. 291. p. 4.
- Sententia ciuilis nulla potest retractari vsque ad 30. annos.* nu. 287. ver. omitto. p. 4.
- Sententia quæ, & quando non præsumitur per dolum vel culpam lata.* p. 5. nu. 54.
- Sententia qualiter excusanda.* p. 5. nu. 55.
- Sententia in contumaciam lata dicitur ex probationibus.* nu. 291. ea.
- Sententiæ sunt proferendæ iuxta consuetudinem.* nu. 293. p. 4. quid si non reperitur lata in forma consuetæ, dic quod debet ferri, vt debebat, sed si reperitur lata vna sententia, prima in forma valida illa vires habebit, secunda verò non.
- Sententia in causa recusatationis per arbitros lata à quo exequenda.* nu. 336. p. 3.
- Sententiæ duæ, vna absolutoria, altera condemnatoria, quænam tenet, & quæ harum sit attendenda.* nu. 287. ea. p. 4.
- Sententia an retractari possit.* sub nu. 285. p. 4.
- Sententia contra sententiam non tenet.* sub nu. 287. parte 4.
- Sententia iudicis ab alio reuocata, potest defendi à primo iudice tempore syndicatus ad eius excusatationem.* nu. 179. p. 5.
- Sententia in tribus casibus inconsulto Principe retractari potest, primus quando lata ex præsumptione fortior superuenit.* num. 291. p. 4. secundus, quando est lata contra unum vt occisorem, & postea constat non esse verum, quia viuere comperitum est illum, qui dicebatur occisus, tertius, quando est lata per solam contumaciam, & ille comparuit. ibid.
- Sententia tenet etiam si vnus ex tribus iudicibus sit corruptus, dummodo sit iusta.* sup. inter plures iudices, & per Marc. decis. 687. to. 1.
- Sententia in dubio non præsumitur lata per dolum.* nu. 54. p. 5.
- Sententiare aliud est, quàm sententiam exequi.* num. 52. par. 5.
- Sententia conditionalis potest retractari ex nouiter probatis.* nu. 278. 282. & 288. cum seq. p. 4.
- Separatorum separatum est iudicium.* num. 229. p. 4.
- Sepultura danda mortuis via iustitiæ.* nu. 377. p. 4.
- Sermo indefinitus an in dispositione legis equipolleat vniuersali inf. in verb. statuti verba, vers. hoc tamen reg. nu. 440. & 450. p. 4.*
- Sequestrum qualiter fiat, quomodo resoluitur, & de fideiussore dando.* sub nu. 197. lit. B. C. D. p. 2.
- Seuitia magna quando culpæ non ascribitur.* n. 252. parte 3.
- Signa, & præsumptiones valde vrgerit in quibusdam casibus, vt pœnæ ordinariæ locus sit.* nu. 191. p. 4.
- Silentiarij Principum authoritas magna.* n. 266. p. 1.
- Si, dictio, pro quia.* sub nu. 371.
- Similitudo hominis à parte anteriori sumitur.* l. stigmata. C. de fabricens.
- Similia quæ dicantur.* nu. 244. p. 5. & vid. inf. statutum de similibus ad similia, & in ver. statutum in vno casu.
- Syndicatus omnes iudices etiam Brachij Regij subiunguntur circumscripta consuetudine, sed diuersis modis.* nu. 1. p. 5.
- Syndicator quando in mora constituitur.* num. 251. parte 5.
- Syndicatus quid sit.* nu. 1. p. 5.
- Syndicatus forma ex sacris paginis numero 1. & sequen. parte 5. & ibi adde Luc. de Pen. locum Samuel. referentem, in l. per hanc. C. de cursu public. libro 12.*
- Syndicator quando indebite dicitur grauare officialem.* nu. 129. p. 5.
- Syndicandi formæ in statu Mediolani.* numero 161. parte 5.
- Syndicatus quò tempore fieri debeat, & de abusu querelantium ante tempus.* numero 2. & 208. eadem.
- Syndicatus instantia breuis est, & quot dierum esse debeat.* nu. 9. p. 5.
- Syndicatus querere quando cessare debeant, & causæ simul censeatur sopita.* nu. 251. cit. si p. 5.
- Syndicatus causa est summaria.* numero 250. parte 5.

I N D E X.

- Syndicatorum officium, & cura. nu. 91. p. 5.
 Syndicatores habent merum & mixtum imperium. nu. 93. p. 5.
 Syndicatores quales esse debeant. numero 93. & 210. parte 5.
 Syndicator prudens, et discretus, quid facere debeat, ne decipiatur. nu. 96. p. 5. sup. in verb. officium syndicatoris.
 Syndicator quomodo se gerere debeat erga probos, aut malos iudices. nu. 99. p. 5.
 Syndicatus causa quando perempta censeatur. ibi. Syndicator tenetur ex officio reuiderere originalia criminalium. nu. 122. & 123. p. 5.
 Syndicator cui nihil constat contra officialem, tenetur statim liberare illum à syndicato. numero 129. parte 5.
 Syndicatores in flatu Mediol. non possunt absoluerere, neque condemnare inconsulto Senatu, & qualiter hoc verum sit. nu. 130. p. 5.
 Syndicator pro minori dispendio, prouidendo honori officialium, qualiter se gerere debeat. numero 134. parte 5.
 Syndicator retardans expeditionem syndicatus tenetur ad damna & interesse propter moram. num. 135. par. 5.
 Syndicator gerit vices iudicis ordinarij, simul & officij syndicatoris, & salarium percipit. num. 163. parte 3.
 Syndicator tenens recipere per inuentarium omnia acta originalia criminalium, & reuiderere, & postea eodem modo reassignare successori iudicis. nu. 164. p. 5.
 Syndicatoris diligentia quæ. num. 95. cum seq. 190. & 279. p. 5.
 Syndicatores tenentur omnino condemnare calumniosos in expensis. nu. 256. p. 5.
 Syndicator excusatur propter impedimentum, & perplexitatem causarum, si non expedit syndicatum. sub nu. 277. p. 5. & qualiter in mora constituitur. nu. 251. p. 5.
 Syndicatores etiam tenentur ipsi reddere rationem sui officij. ibid. nu. 280. & qui non sunt obnoxij syndicati hominum, sunt obnoxij syndicati Dei uiuentis. Io. in Euang.
 Syndicatores possunt allegari suspecti. num. 279. & 280. par. 5.
 Syndicatorum salaria debent ab vniuersitate constitui, & de inconuenientibus, si sic non fiat. nu. 120. parte 5. Ant. Scap. tract. iur. non script. lib. 3. c. 15.
 Syndici pro denunciandis maleficijs à quibus constituantur. nu. 80. p. 2.
 Syndicus pendente termino si relationem non facit de maleficio, & vulneratus moriatur, quomodo excusabitur. nu. 81. p. 2.
 Syndicus errans in relatione an excusetur. num. 82. parte 2.
 Socius criminis, etiam quod habuerit impunitatem propter criminis manifestationem, nihilominus ad hoc vt faciat inditum contra socium, debet torqueri. vi. in pract. de test. p. 4. nu. 69. & in 5. p. nu. 200. vbi de repetitione. & in proposito de socio, cui data est impunitas.
 Societas inter virum & uxorem. sub nu. 282. lit. L.
 Socij duo vnius negotiationis, ob delictum carcerati, an vno condemnato, altero absoluto, expense damna, & pœna pecuniaria veniant communicanda. p. 2. car. 186. ver. 18.
 Socij criminis carnæ testes sunt. n. 79. lit. C. p. 4.
 Socius non dicitur facere furtum in re, de qua est inita societas. nu. 310. p. 3.
 Socij plures an omnes plenè probent crimen. n. 20. p. 3.
 Socius criminis quando grauet vel disgrauet socium. sup. in alio repert. Dicitur socij, & in isto in versi. Exculpato socij criminis. & in prac. de test. 4. par. nu. 69. lit. T.
 Sociorum criminis cautela. nu. 294. p. 3.
 Sodomia abominabilis. nu. 79. lit. B. p. 4.
 Solicitatores peruersi extorquentes pecunias à carceratis sub falsis promissis. nu. 19. p. 2. & in 5. p. & in ver. Barri, & in ver. Procurator.
 Solemnitates iuris quæ sunt. nu. 159. & 169. p. 1. & vid. in ver. Clausula omiffis solemnitatibus.
 Sortilegium quid sit, & de eius pœna. car. 165. & 84. versi. Ceterum pœna. nu. 79. lit. B. p. 1.
 Specialia non sunt multiplicanda. nu. 31. p. 1.
 Status mutatio quo ad pœnam, vi. num. 262. & seq. p. 3. quo ad procedendum. vi. sup. Mutatio Status.
 Statuta recipiunt interpretationem à practica, et ab obseruantia, sicut autoritas brachij Regij. sup. in ver. Autoritas. l. cum de interpretatione, de leg. Causalc. decis. 6. nu. 17. p. 1.
 Statuta, quod credatur testibus inhabilibus, vel quod deueniatur ad torturam, etiam sine inditijs, qualiter sint intelligenda, et ibi de simili statuto Mant. nu. 105. in fi. p. 1.
 Statutum quando dicatur recitatorium iuris communis. nu. 261. in fi. p. 1.
 Statutum de fidei iuribus dandis qualiter intelligendum. nu. 192. p. 2.
 Statutum Mantuæ, de homicid. §. præbentes verò, de claratur nu. 176. p. 4.
 Statutum Mantuæ de homicid. §. et intelligatur, qualiter sit intelligendum. nu. 179. p. 2. & vid. in 4. p. nu. 164. & 174.
 Statutum de loco ad locum realiter, vel personaliter sic de persona ad personam, de casu ad casum. num. 414. cum seq. p. 4.
 Statutum loquens de confesso, an habeat etiam locum in conuictio. nu. 25. p. 3.
 Statutum regulariter non extendit vires extra provinciam. num. 127. 132. 133. & seq. p. 4. Adde tamen, quod iudex originis poterit punire suum subditum in aliena iurisdictione delinquentem: limitata si iam condemnatus, vel minus sufficienter. nu. 242. & 250. cum seq. p. 4.
 Statutum an liget subditos extra iurisdictionem suam commorantes, ibid. litigare volentes, nu. 127. vbi an inuito Domino subditus possit prorogare alterius Domini iurisdictionem. in 4. p. sup. Prorogatio.
 Statutum loci inferioris, in quo non loquitur, recurrendum est ad statutum loci prædominantis, & in subsidium ad constitutiones Principum, & deum ad ius commune. nu. 34. p. 4. seruire possunt ad multa tam ratione ciuiliū causarum, quam criminalium, & mixtarum, & præsertim in materia succedendi.
 Statutum Mantuæ sub rubr. de mandatoribus interpretatur nu. 172. p. 3.
 Statutum Mantuæ sub rubr. de tormentis circa ratificationem declaratur. nu. 221. p. 3.
 Statutum minuens numerum testium à iure comm. introductum valet, vt in prac. de test. num. 146. p. 2.
 Statutum quod non credatur testi fide digno simpliciter non tenet, sed ex causa, scilicet quod non credatur ei ad effectum, vt producens possit iurare in supplementum tenet. ead.
 Statuta ligant forenses. nu. 464. & 459. in 4. par. vbi de extensione. vi. in fi. & in 5. p. num. 313.
 Statuta pœnalia an comprehendant forenses. num. 254. p. 3. & sup. statuta ligant forenses, vbi etiam decla-

I N D E X.

- declarantur statuta exorbitantia, correctoria, pen-
 alia, & odiosa.*
*Statuta criminalia non comprehendunt minores, nisi
 circa ea quae sunt de iure com. punibilia. sub num.
 49. ver. vndecimo. p. 1. Bal. in l. si ex causa. §. com-
 missum. ff. de minor. Rom. sing. ult.*
*Statutum maiorem penam imponens vni quam alte-
 ri pro eadem specie delicti, qualiter intelligendum
 num. 264. par. 3.*
*Statutum Genua lib. 1. c. 8. de querelantium satisfac-
 tione interpretatur. num. 280. p. 3.*
*Statutum quod subditus vbique deliquerit, non possit
 puniri, nisi certa poena an valet. p. 4. sub nu. 127.
 cir. fin.*
*Statutum excludens omnes exceptiones, non excludit
 exceptionem innocentiae. num. 309. p. 3.*
*Statutum de amputatione membri intelligitur de ma-
 nu. numero 15. par. 4. quid si dicat quod ampute-
 tur manus, quam non habet. nume. 121. & 122.
 eadem.*
*Statutum loquens simpliciter de poena capitali, intel-
 ligitur de minori. num. 16. p. 4.*
*Statuta à Principe confirmata debent omnino serua-
 ri, praesertim quo ad decisionem causarum à Iudi-
 ce Brachium Regium habente, nume. p. 1. Gram-
 mat. decis. 47. nume. 9. & Bertazzol. consil. 343.
 num. 4. p. 2.*
*Statutum in vno casu quando non extendatur ad aliū
 casum similem. num. 44. par. 4. vid. infr. in mate-
 ria poenalia.*
*Statutum de diffamato qualiter intelligendum, an
 extendatur ad delinquentem non diffamatum. nu-
 mero 44. p. 4.*
*Statuta duo diuersam poenam distantia pro eodem de-
 licto, qualiter sint intelligenda. nu. 53. & an vnum
 statutum corrigat aliud. num. 105. p. 4.*
*Statutum imponens poenam amputationis manus, vel
 aliter, qualiter intelligendum. num. 66. p. 4.*
*Statutum poenale in domo, an habeat locum in scalis,
 quid in porticu, curtili, ostio, & horto. nume. 86.
 87. & 88. p. 4.*
*Statutum contra repertos cum armis, tria de necessi-
 tate requirit. num. 217. vers. Nota. p. 4.*
*Statutum de conuitio, vel insultu ad domum, quali-
 ter intelligendum. num. 93. p. 4.*
*Statutum quod de similibus ad similia procedatur,
 quomodo sit intelligendum. numero 104. & 106.
 par. 4.*
*Statutum vnum an corrigat aliud, & quando. num.
 105. & 108. p. 4.*
*Statutum per quod poena duplicari debet, qualiter in-
 telligatur. num. 108. ead.*
*Statuta duo, vetus, & nouum, de eodem loquentia,
 quodnam sit attendendum. num. 111. ead.*
*Statuta in materia poenali, quae sint attendenda. nu-
 mero 125. p. 4.*
*Statutum contra Bamitos impunitatem praebens oc-
 cidenti eos, an sit licitum, & validum, sub nume.
 119. ver. ex hoc. p. 4.*
*Statuta non extenduntur extra prouinciam. nu. 132.
 ead. & an valcat statutum, quod subditus vbique
 deliquerit tali poena puniatur. vide numero 127.
 par. 4.*
*Statutum prohibens alienas sententias extra iurisdic-
 tionem latas excqui qualiter intelligendum. nu-
 mero 258. p. 4.*
*Statutum de auxilio puniendo qualiter intelligendum,
 practicabiliter explicatur. num. 178. p. 4. & infr.
 in seq. vers.*
*Statutum puniens delictum certa poena, si adfit quali-
 tas aggravans delictum, poena augetur. sup. in verb.
 Qualitas, & in verb. Excessus, & in verb. Cause
 ex quibus augetur. & in ver. Poena.*
*Statutum puniens praestantem auxilium cooperatiuum
 poena vltimi supplicij, comprehendit etiam illos qui
 armati astiterunt, & offensum timidiorum (salte
 verbis) reddiderunt, licet re ipsa auxilium non pra-
 stiterint, ibidem. nume. 165. & cum seq. & 184.
 par. 4.*
*Statutum dicens solum, quod praestans auxilium, con-
 silium, vel fauorem maleficio tali poena puniatur,
 debet intelligi quando delictum est in fieri, secus
 autem in maleficio iam facto, & perfecto, ac con-
 sumato. num. 164. 176. p. 4.*
*Statutum quod praestans auxilium, eadem poena pu-
 niatur, debet intelligi de ope quae fuit causa male-
 ficij, & non de quolibet modo auxiliij. ibidem. d.
 num. 178. sed expedit etiam vt ad effectum secu-
 tum auxilium fuerit scienter praestitum, vt supra
 Auxiliator, & in ver. Scientia, & in ver. quali-
 tas scientiae.*
*Statutum puniens attentatum, multo magis consu-
 matum. num. 411. p. 4.*
*Statuta in materia contumacia, remissiuè. num. 292.
 par. 4.*
*Statutum quod victus victori condemnetur in expen-
 sis, qualiter intelligendum. num. 195. p. 4. & sup.
 in verb. victus.*
*Statutum Finizani in ciuilibus, in materia expensa-
 rum. num. 297. p. 4.*
*Statutum Florentinum rubr. 33. in 2. lib. circa mino-
 rem aetatem, declaratur. num. 464. p. 4.*
*Statutum quod liceat occideri ad vltimum, multo ma-
 gis vulnerare permittit. nu. 411. p. 4.*
*Statutum minuens poenam propter pacem, remissio-
 nem, vel confessionem, nunquid etiam minuat ad
 ratam expensas, & salarium. num. 213. p. 4. vid.
 in ver. salarium, & in ver. expensae.*
*Statutum Genua lib. 3. cap. 5. in ciuilibus circa expen-
 sas declaratur. sub num. 302. lit. A. par. 4. & ibi
 lit. C. de statutis Placentiae, & Verona*
*statuta sint reducenda ad concordiam. num. 104. &
 105. p. 4. & quodnam de duobus sit attendendu.
 num. 244. p. 5.*
*Statutum Finizani de instantijs causarum, & Statu-
 tum de Appellationibus non sunt contraria.
 ibidem.*
*Statutum Finizani rubr. 19. vbi de diebus continuis
 tamen dies feriatii non currunt. ibidem.*
*Statuta non licet coram Principe, nisi iubet, interpre-
 tari. num. 240. 241. p. 1.*
*Statutum de mandatario quando extenditur ad man-
 dantem. num. 394. p. 4.*
*Statutum antiquum, & nouum referuntur in totum
 circa eandem materiam. num. 396. p. 4.*
*Statutum nouum quando recipiat extensionem à ve-
 teri. num. 399. p. 4. vsque ad num. 410.*
*Statuta duo vetera an comprehendantur sub vno sta-
 tuto nouo. num. 400. p. 4.*
*Statuti veteris obseruantia declaratur à dispositione
 noua. num. 402. p. 4.*
*Statut. Mantuae, rubr. de homicid. declaratur. nume.
 404. p. 2.*
Statuta recipiunt extensione à simili. num. 414.
*Statutum quod percutiens in gula magis puniatur, an
 extendatur. num. 415. p. 4.*
*Statutum grauius puniens delictum in platea, habet
 locum in palatio. num. 416. p. 4.*
*Statutum de armis an comprehendat mulieres. num.
 419. p. 4.*

I N D E X.

- Statutum de Monachis an extendatur ad Moniales . num. 421. p. 4.
- Statutum puniens expresse mulieres, an comprehendat rusticos ignaros, & huiusmodi . numero 422. par. 4.
- Statuta extenduntur de persona ad personam, de persona ad res. num. 426. & 294. p. 4.
- Statutum de compromisso coactè fiendo, dicitur odiosum. num. 427. p. 4.
- Statutum de armis non ferendis post sonum campanæ, an in die Veneris sancti locum habeat. numero 436. p. 4.
- Statutum à contrario sensu an recipiat extensionem . num. 441. p. 4.
- Statutum quod occidens quouis modo tali pena puniatur qualiter intelligendum. num. 406. p. 4.
- Statutum dicens quod vulnerans soluat centum. qualiter intelligendum. numero 150. circa medium par. 4. nunquid intelligatur pro quolibet vulnere . ibidem.
- Statuti verba sunt attendenda, declaranda, & limitata. nu. 443. cum seq. p. 4.
- Statutum contra bannitos an extendatur ad mulieres bannitas. num. 451. p. 4.
- Statutum contra fugientem à carcere, habet etiam locum aduersus mulieres. num. 453. p. 4.
- Statutum quod filij bannitorum expellantur à ciuitate, est odiosum. num. 455. p. 4.
- Statutum contra adulterum non habet locum contra adulteram. num. 456. p. 4.
- Statutum de bannito regulariter non comprehendit bannitam, & quid quo ad receptationem bannitorum. num. 457. p. 4.
- Statuta, an & quando ligent forenses. num. 459. p. 4. & num. 313. in 5. p.
- Statutum prohibens putrida eijci, an prohibitum intel ligatur deferre coita. num. 462.
- Statutum vbi non potest habitare, nec inhabilitare. num. 468. p. 4.
- Statuta exorbitantia, odiosa, correctoria, & pœnalia simul non extenduntur. num. 476. p. 4.
- Statuta quæ, & cur dicta sint exorbitantia. nu. 479. 486. & 487. p. 4.
- Statuta crudelia quæ. num. 482. p. 4.
- Statutum quod pater possit vendere filium, ob necessitatem famis. num. 490. p. 4.
- Statutum de stercorizante faciem extensionem patitur. sub num. 152. in no. add. p. 4.
- Statutum de percussente in gula. num. 402. p. 4.
- Statutum de receptante furem. num. 494. par. 4.
- Statuta pœnalia, & eorum causa finis. nume. 495. & 499. & quæ odiosa. num. 501. & an extendantur. num. 517. p. 4.
- Statuta partim odiosa, & partim favorabilia, an extendantur. num. 505. p. 4.
- Statuta correctoria & pœnalia simul. nume. 508. & an extendantur. nume. 513. par. 4. & sub num. 318. p. 5.
- Statutum nouum quando per vetus extendatur. num. 514. p. 4.
- Statutum & iura cur pœnam imponunt. nume. 519. par. 4.
- Statuta quæ inducunt ad peccandum sunt ipso iure nulla. num. 311. p. 4.
- Statutum excludens Bannitum qualiter intelligendū. p. 4. lit. E. car. 198.
- Statutum puniunt quandoque in animalibus. nu. 519. & in rebus inanimatis. p. 4.
- Statutum reiciens defensiones de quibus intelligitur. sub num. 128. p. 5.
- Statutum contra extrahentem sanguinem, an comprehendat barbitonsorem. num. 525. p. 4.
- Statutum dans premium capienti bannitum, an extendatur. num. 527. p. 4.
- Statutum pœna capitis puniens homicidam, an habeat locum quando ad necessariam defensionem. nu. 530. p. 4.
- Statuta in materia syndicatus qualiter interpretanda. num. 62. p. 5.
- Statutum in ciuilibus an habeat locum in criminalibus. vid. sup. in ver. Minor.
- Statutum quod quis non audiatur nisi soluta gabella. num. 379. lit. G. p. 4.
- Statutum quod probatio non possit fieri nisi per instrumentum, nihilominus poterit fieri per quinque testes. Cyn. in l. optimam, de contrahen. & commit. stip. refert, & sequitur Hip. sing. 157.
- Statutum puniens mulieres, an vtique comprehendat minores, & rusticos. num. 421. 422. cum sequen. par. 4.
- Statutum quod officiales teneantur de neglectis, & oblitis, quam interpretationem recipiat. nume. 43. p. 5. quod facit ad statutum Iauæ.
- Statutum quod contumax habeatur pro confesso, & conuicto, qualiter intelligendum. nume. 225. ver. & postquam. p. 5. & in pract. de test. p. 2. nu. 139. & an appellari possit.
- Stipulatio personam contrahentium non egreditur. nu. 259. p. 2. fallit. num. 261. ver. in pratorijs.
- Stylus contra statutum nihil operatur, quid cõtra consuetudinem, & quæ sit differentia inter stylum, & consuetudinem. num. 162. p. 5.
- Subditorum appellatione an veniant seruitores, & familiares Principis. num. p. 4.
- Subditus qualiter puniendus de inobedientia, & de delictis multi casus distinguuntur. num. 127. cum seq. p. 4.
- Subditi an cogi possint capere malefactorem, dic quod sic, dummodo dominus faciat expensam, & ex ordine domini id fiat. nume. 68. p. 2. Surd. consil. 83. vol. 1. vbi materialiter loquitur, de consuetudine verò affirmatiua præualet.
- Subditi qualiter succurrendum, & quid circa iustitiam, & quid circa gratias, quid decet Principem concedere, & consuli, quid ad eius à latere astantes. pulchre sub num. 60. per tot. p. 5.
- Subditi si contra Dominum etiam facto procedant quando non dicuntur committere crimen læsæ Maiestatis. p. 2. sub num. 69.
- Subditi vbi agitur de interesse Principis sui, tenentur etiam non vocati, nec moniti accurrere, coadiuuare, & defendere, ac certiorare dominos. nume. 69. par. 2.
- Subditi virtute iuramenti fidelitatis tenentur reuelare ea quæ contra eorum Principem machinantur. sup. subditorum obligatio, & ver. proxime hic præcedenti.
- Subditus per habitationem, & domicilium ad longum tempus an dici possit. nu. 112. p. 2. & sup. in verb. Domicilium.
- Subdito nunquid liceat in auxilium suum vocare consanguineos affines, & amicos contra notoriam iniustitiam. num. 68. 69. & 71. p. 2.
- Subditus qui non est (saltem per habitationem) non dicitur committere crimen læsæ Maiestatis. sed duntaxat hostis reputatur. nu. 112. p. 2. dixi in pract. de test. in ver. subditus.
- Subornationis icidens quando tractandus. num. 190. num. 302. 304. cum mult. seq. p. 3.
- Subrogatus Iudex à Principe habens vices Principis, quid

I N D E X.

- quid facere possit, late nune. 166. cum mult. sequ. p. 1. & distinguere quando Princeps est in principatu, vel manet in loco valde remore.
- Subrogatus Iudex siue laicus, siue Ecclesiasticus sapit naturam Iudicis subrogati. nune. 167. p. 1. numero 289. p. 3.
- Subrogatus in pœnis, non sapit naturam principalis. Gabr. de reg. iur. concl. num. 59.
- Subscriptio contrahentium dat robur scripturæ. in 2. p. car. 84. in adfit. vide in alio Reper.
- Substantialia Iudicij quæ sint. num. 138. p. 1.
- Successor in officio debeatne habere 4. partem pœnæ, an præcessor, dic quod si est facta condemnatio debetur antecessori. vide sup. in verb. salarium.
- Suffragia pro mortuis per manus iustitiæ à quibus prestanda, & de Iudicium pietate, & religione habenda. num. 378. p. 4.
- Suggestere, vide supra socius criminis, & in verb. Interrogatoria.
- Superiores solent de more causas remittere ad Iudices ordinarios non suspectos, & quam damnosa sint subditis tot tantaq; rescripta in vna & eadem causa. sub num. 60. p. 5. num. 246. p. 4.
- Suppletio post peractum scripturam non admittitur. num. 355. p. 4.
- Supplere est de nouo facere. num. 356. p. 4.
- Supplicatio quando meretur rescriptum, & quando non. num. 48. p. 5.
- Supplices ne frustratorie laborent ipsi ne ve defatigantur aures superiorum quid remedi. nune. 48. par. 4.
- Subreptio, & obreptio quo ad vitiandum rescripta non differunt. ibid. Menoch. de arb. cas. 201. num. 10. vbi ait ipso iure vitari rescripta.
- Surdi & muti an in testes admittantur. nune. 466. par. 4.
- Surdus non est Statuto ligatus de eunte sine lumine post sonum campanæ. num. 466. p. 4.
- Suspectus de fuga sicut capi potest die feriata, sic capi potest in Ecclesia. num. 430. p. 4.
- Suspecti testes ex quibus cognoscatur, in pract. de test. 4. p. sub nune. 95. lit. D. vers. & per quam maxime, & num. 96. 97. 98. & seq.
- Suspecti Iudices qui allegari possunt. in tertia parte num. 312.
- Suspectus Iudex allegatus non potest cognoscere de causis sue suspicionis. num. 332. p. 3. secus si quis allegat incompetentiam, Franc. in cap. secundo requiris. num. 12. de appellat. & sup. in verb. Iudicem allegare incompetentem. Lancellot. de Prator. tit. de exceptione. num. 5.
- Suspectus Iudex notorie, an pro confidente habendus sit, si causa sit ei delegata a Principe. nu. 252. cum seq. p. 1.
- Suspicio falsi transfert onus probandi in aduersarium, A sin. d. tract. de execut. c. 268. num. 4.
- Suspicio Iudicis quibus actibus sublata censeatur. numero 153. ead. p. 3.
- Suspicio Iudicis ordinarij, aut delegati, vel supremi Magistratus, an & quando allegari possit. numero 312. cum mult. sequen. parte 3. & numero 263. par. 4.
- Suspicio à nemine tolli potest, aliud est non obstaré causam legitimam suspicionis, & suspicio quandoq; incipit ab allegatione ipsa, quia nemo Iudex vellet allegari suspectus, & ægré fert. vid. omnino Put. de syndic in verb. suspitio. c. 1. num. 5. 6. 7. & seq. vbi pulchrè.
- Suspicio affectata non debet impedire processum coram Iudice pro suspecto allegato, ut inf. suspitione sola.
- Suspicionis causa an contra Iudicem solo iuramento satis constare dicatur. numero 332. & sequen. par. 3.
- Suspicionis sola allegatio causæ cognitionem non requirit. num. 328. nec articulus huiusmodi est committendus, vt ibi, nec aufert potestatem iudicandi, sed illam suspendit, donec constiterit de legitima causa. nu. 342. cum seq. nu. 337. p. 3.
- Suspicio contra vnum ex pluribus Iudicibus, an extendatur ad omnes. p. 3. num. 316. vbi de Doctoribus collegij, vi. in 5. p. num. 174. & 280. vbi de syndicatoribus, & in ver. Recusatio.
- Suspicio falsi an & quando pro falsitate habetur. num. 352. cum mult. seq. p. 4. & sup. in ver. falsi suspicio. & num. 304. p. 3.
- Suspicio falsi est sufficiens ad capturam. numero 350. par. 4.
- Suspicio quid sit. num. 351. p. 4.
- Suspiciones plures ex quibus scriptura arguitur de falso. num. 352. p. 4.
- Suspicio quæ potest cadere in virum prudentem, non dicitur temeraria. num. 370. p. 4.
- Suspicio Iudicis vera, an sit sublata in delegatione cū clausula, ex certa scientia, vel recusatione remota. num. 317. p. 3.
- Suspectus de delicto quandoque relaxatur. num. 121. par. 3.
- Suspicionis allegatio per pactum præcedentem non potest tolli. num. 318. p. 5.
- Suspicio non tollitur per bonas qualitates Iudicis. numero 319. ead. vid. Put. de syndic. in ver. suspicio, cap. 1. num. 10. in fin.
- Suspicio adhuc non nata, nascitur ab ipsa suspicionis allegatione, seu recusatione Iudicis. nu. 325. 341. & à renitentia ipsius.
- Suspectus de fuga si potest capi die feriata, an etiam in idibus sacris capi possit. num. 429. p. 4.
- Suspectus si capi potest tempore prohibito vtrique capi poterit in locis prohibitis. num. 430. ca. & an à iudice incompetenti. ibidem.
- Suspectus allegatus non debet assistere, nec intervenire, dum rotatur super recusatione. numero 324. par. 3.
- Suspicio non cadit in Papa, vti Papa, nec in Imperatore, vti Imperatore, tamen ex honestate quandoque se abstinere volunt. num. 324. p. 3.
- Suspicio non habet locum quando recusatus fuit electus de communi consensu partium. num. 326. p. 3. fallit vt ibidem.
- Suspicio locum non habet quando iam causa est instructa, & est in calculo ferendæ sententiæ. num. 329. eadem.
- Suspicio an habet locum ob visionem motiuorum Iudicis indissolubilem. num. 330. ead.
- Suspicio non habet locum in causa præcepti euidenter liciti, & in sti, quia non est locus dubitandi de iniustitia, cum incontinentia appareat de iustitia. dicitur enim exceptio notorie friuola, tanquam temeraria, quæ reijcitur ipso iure, & facto. nune. 325. par. 3.
- Suspicio virum collegari possit, an iste articulus sit committendus consilio sapientis. numero 330. eadem.
- A suspicionis decreto non datur appellatio. nu. 331. par. 3.
- Suspicionis causa exprimi debet in recusatione. nune. 331. p. 3.

I N D E X.

- Suspectus Iudex allegatus potest assignare arbitris terminum, intra quem causam suspicionis terminent.* num. 332. eadem.
- Suspicionis causa an suppleatur per iuramentum solum recusantis.* numero 332. par. 3.
- Suspicionem cum iuramento allegata, statim est suspensa Iudicis iurisdictione in illa causa.* nume. 332. cum seq. p. 3.
- Suspicionem allegare non licet sine speciali mandato.* nume. 334. potest tamen rata haberi. nume. 334. par. 3.
- Suspicio non allegata per Procuratorem potest deduci per eius principalem.* num. 334. p. 3.
- Suspicionis cause sunt probandæ coram arbitris, & practica eligendi arbitros, tam de iure civili, quam canonico, & de eorum auctoritate, & quid si fuerint discordes.* numero 335. ead. & numero 342. & 343.
- Suspectus Iudex præcessor allegatus, an successor possit causam expedire.* num. 339. par. 3.
- Suspicionis causa si sine scandalo allegari non possit, quid agendum.* num. 340. eadem.
- Suspectus Iudex an recusari possit, ex eo quod pater, frater, filius, aut gener, sint aduocati.* num. 343. eadem.
- Suspicionis causa contra Iudicem iuramento firmata, non recipit probationem aduersarij in contrarium.* num. 334. ead.
- Suspicionum causæ contra Iudicem, quæ, qualiter probandæ.* numero 335. & 344. p. 3. Lancellor. cor. de Præter. de exceptione, ubi enumerat causas quinquaginta.
- Suspicionis allegatio qualiter iurisdictionem impedit.* num. 33. par. 3.
- Suspicionis causas, quando non expedit allegari.* ibidem.
- Suspicionem pendente Iudex recusatus non debet assistere, dum discutitur super ipsa suspicionem.* num. 324. eadem.
- Suspicionis Iudicis practica.* numero 312. per tot. par. 3.
- Suspicio contra Iudicem & alios quo tempore allegari possit.* num. 327. ead.
- Suspicionis Iudicem, & Notariorum causæ, quæ sunt legitime.* num. 344.
- Suspicio contra aliquem de maleficio.* numero 245. par. 2.
- T
- T** *Abellarij sup. Cursores.*
- T** *acens quando facit contra se inditium.* numero 65. par. 3.
- T** *aceus in iudicio an consentire videatur.* nume. 158. par. 5.
- T** *aciti, & expressi.* ibidem, vid. limit. quas ponit Iason. in l. Prætor. columna 3. de op. no. nunciatio. Canon. in capitulo cum olim, de cens. in fin. & infra.
- T** *aciturnitas vxoris de nece sui viri arguit in ea culpam, & est inditium non leue.* num. 103. p. 3. & ver. seq.
- T** *aciturnitas quo ad alterius delinquentis excusationem pro consensu non habetur sup. Respondere nolle. & in l. pen. §. vetare, de sur. Soc. regu. 485. ubi fallit quando coniunctio sanguinis aliter suaderet, per l. si seruus communis de donat. inter vir. & vxor.*
- T** *aciti & expressi est eadem virtus.* sub nume 447.
- T** *alis, qualis, hæc qualitates debent probari.* nume. 187. p. 5. sup. qua.
- T** *axatio expensarum qualiter fienda.* numero 299. par. 4. & sup. in verb. condemnatio expensarum, & in verb. expensæ, quid de damnis. nu. 210. p. 4. num. 125. p. 5.
- T** *empus destinatæ conductionis totum cedit Iudici ordinario conducto.* nume. 188. p. 5.
- T** *empus intra quod quis exulare tenetur, debet computari carcerato, donec stat in carcere.* vid. sup. in exilium.
- T** *empus in delictis quodnam attendendum.* nu. 123. sup. in ver. principium, & in ver. in delictis, in ver. finis, & in ver. Pæna. sup. Pæna an sit imponenda.
- T** *empus assignatum ad querelandum officialem in syndicatu dicitur peremptorium, quod prorogari non potest.* numero 10. parte quinta. quid in alijs.
- T** *empus seu distantia syndicatus de iure communi est quinquaginta dierum.* num. 9. p. 5.
- T** *empus commissi delicti, aut sententiæ sit attendendum quando tempore delicti vigeat vnum statutum, & tempore sententiæ vigeat aliud.* sub numero 123. p. 4.
- T** *erminos plures cumulare an liceat.* numero 250. par. 5.
- T** *ermino ad querelandum officialem transacto, non licet amplius querelasmittere.* num. 202. in glo. post tempus, in 5. p. & potest appellari ab admissione, sup. in ver. appellatio.
- T** *erminus legalis propter impedimentum prorogatur.* num. 277. p. 5.
- T** *erminus ad querelandum officialem quot dierum esse debet.* num. 10 & an prorogari possit numero 11. par. 5. vid. sup. in verb. fideiussio præstanda de stando syndicatu.
- T** *estis an possit citari sub pæna confiscationis bonorum, vid. sup. Bonorum confiscatio & Nat. consil. 593. volum. 3.*
- T** *ertius quomodo possit impedire pænam corporalem iniuncto condemnato.* num. 153. p. 1.
- T** *estes omnes carcerari possunt, & qua de causa.* numero 128. p. 2.
- T** *estes ad offensam post publicationem processus recipi non debent.* num. 4. p. 3.
- T** *estes singulares probant adulterium, sodomiam fornicationem vsuram, & malam vitam & blasphemiam.* Borg. Decisio. 12. in 5. par. dixi in pract. de test.
- T** *estis qui dicit se subornatum, an probet contra subornantem.* num. 305. p. 3.
- T** *estis ter multatus, si adhuc comparere nolit, quid remedijs, ut omnino veniat.* num. 307. p. 2.
- T** *estes quamplures, an omnes sint torquendi, vel sufficiat tortura duorum, vel trium tantum.* nu. 36. par. 3.
- T** *estes inhabiles quando admittantur.* numero 75. par. 3.
- T** *estis qui iuratus super capitulis deposuit, si super interrogatorijs nolit iurare, nihil probat.* num. 71. par. 3.
- T** *esti condemnato, vel conuicto de falso fides non datur.* num. 76. p. 3.
- T** *estis qui per torturam falsum dixit an puniatur eodem.*
- T** *estis qui dicit scire id quod est, sed est impossibile, quod ille hoc sciat, tenetur pæna arbitraria.*
- Testis

I N D E X.

- Testis contra seipsum esse quandoque accidit in occultis.* numero 102. par. 2. & aliud est deponere in facto proprio, aliud est in causa propria, ut in practi. de test. numero 52. parte quarta circa finem.
- Testis ex interuallo eius dictum reuocare non potest.* num. 209. & 305. p. 3.
- Testes ex abrupto torquere iniquum est.* nume. 254. eadem.
- Testis dispositio per torturam illatam a non habente iurisdictionem, non valet.* supra, Confessio testis.
- Testis in causa civili an torqueri possit.* numero 163. par. 3.
- Testes de familia Iudicis, & pro Iudice, an admittendi.* num. 112. p. 5.
- Testis, quando, & a quo citandus sub pena confiscationis bonorum, & quid in reo.* numero 119. par. 4.
- Testis rectè intentionis excusatur, nisi aliter constet de dolo.* num. 42. p. 5.
- Testis inimicus, vel mutus, aut surdus, an aliquando admittendi.* nu. 95. p. 3.
- Testes contra officialem in syndicatu, quales esse oporteat.* numero 110. & qui esse non possunt. numero 112. & 229. cum plur. sequen. & nume. 239. par. 5.
- Testes interessati qui esse censeantur.* numero 229. par. 5.
- Testes qui pro alio non admittuntur, inditium contra se faciunt.* nume. 220. p. 5.
- Testibus inhabilibus quandoque creditur.* num. 130. & num. 75. p. 3.
- Testis qui non debet admitti contra unum, an possit admitti pro eo, & quid e contra.* numero 230. par. 5.
- Testes contra officialem in syndicatu debent esse omni exceptione maiores.* num. 234. par. 5.
- Testis negans esse affinem inducentis, an destruat totum eius dictum, in practi. de test. dic. quod si habet alios plures testes idoneos, non destruit, sed adminiculatur, si habet unum tantum testem destruit, vid. in practi. de test.*
- Testium multitudo est omnino refrenanda.* numero 228. parte 4. praesertim post primas informationes.
- Testium multitudo non potest sanare defectus, qui insunt in dicto.* nume. 77. par. 3. secus in qualitate personae.
- Text. in l. nihil. ff. de effractor. contra quos locum habeat.* num. 48. p. 2.
- Tiranniam quam priuati committunt.* numero 71. par. 2.
- Timor an excuset.* numero 210. 211. parte 2. supr. metus.
- Territio quos terreat, & quos non.* num. 199. par. 3. vid. Boss. titu. de tor. nume. 5. 6. 7. & 8. 25. 27. & 123. & seq.
- Terrere quid sit, vid. infr. per discursum, & ibidem. sup. in ver. gradus torturae. & infra tormentarum plures species.*
- Tormenta funis, & ignis, ac aliarum specierum, ad quid inuenta.* num. 55. & 56. p. 3. & ibi de modo practicandi.
- Tormentum ignis, quando, & qualiter subrogatur.* nume. 59. p. 3.
- Tormentum funis in squassis dandis valde periculosum.* num. 61. p. 3.
- Torqueri potest qui non vult respondere.* nume. 62. parte 3. & in practi. de test. parte 4. numero 95. lit. D.
- Torqueri possunt laborantes febre quartana.* nume. 127. p. 3.
- Torqueri sine inditijs penitus est iniustissimum.* num. 194. 195. p. 1.
- Torquere conuictum, ut fateatur non conuenit.* fallit. num. 25. p. 3.
- Torqueri sine inditijs nemo potest.* numero 74. & 113. eadem. imò Iudex dicitur carere iurisdictione torquendo sine inditijs, secundum Put. de syndic. in ver. tortura. 3. cap. 13. sub numero 3. columna 4.
- Torqueri sine inditijs, vel cum inditijs minus sufficientibus, an in certis casibus possit.* numero 114. 115. & 119. eadem.
- Torqueri qui non possunt.* num. 124. p. 3.
- Torqueri possunt omnes etiam privilegiati virtute Brachij Regij.* num. 125. & 129. eadem.
- Torturam inferre est meri imperij.* numero 137. p. 3. & nume. 1. & 2. par. 2. & ille qui vti Iudex torquet aliquem sine auctoritate Principis, tenetur pena capitali. Doct. in l. nemo carcerē, C. de exact. trib. lib. 10.
- Tortura habet iniuriam, & malè agens in ea exercenda, vel nulliter tenetur in syndicatu.* Put. de syndicat. in ver. tortura. II. capit. II. numero 2.
- Tortura est materia difficilis, & periculosa, praesertim latrunculatoribus inexpertis.* numero 1. par. 3.
- Tortura an inferri possit non datis defensionibus.* numero 29. par. 1. & infr. & Put. de syndic. in ver. tortura, capitulo septimo, numero septimo, & nono, ubi casus in quibus denemur ad torturam.
- Tortura super processu informatiuo, quando, qua de causa, & a quo dari potest.* numero 8. par. 3. & nume. 29. par. 1. vide in ver. Processu informatiuo.
- Tortura in magnis sceleribus, qualiter adhibenda.* num. 35. p. 3.
- Tortura an attendatur principium, vel finis.* nu. 7. par. 3.
- Torturae gradus quot sunt.* nu. 51. & quando plena. num. 55. p. 3.
- Tortura an est inferenda reo conuicto.* numero 26. & seq. par. 3. & ideo est cauendum a tortura tum ob praedictum intentionis fisci, tum ob interesse partis, ut in furibus per ea quae dixi sub numero 210. p. 4.
- Tortura quomodo adhibenda.* numero 52. parte 3.
- Tortura testium est refrenanda.* numero 37. parte 3.
- Tortura debet dari ad mensuram.* numero 54. parte 3.
- Torturam semper aliquod inditium praecedere debet.* num. 114. & 115. par. 3. nunquid aliquando sine inditijs. num. 113. eadem.
- Tortura quando locum habere debet, quae requiruntur.* num. 116. ead. p.
- Tortura quando cum solis adminiculis infertur.* numero 117. p. 3.
- a Tortura an appellari possit.* supra appellari.
- Tortura semibus, pueris, infirmis, & pregnantibus, quibus modis inferenda.* num. 126. par. 3.

I N D E X.

- & clerici ferula ceduntur, Boss. de tortur. numero 21.
- Tortura à quo sit prius incobanda. numero 131. par. 3.
- Tortura non est pro quolibet iudicio passum adhibenda. num. 134. p. 3.
- Tortura quando, & quibus casibus repetenda. num. 135. p. 3.
- Tortura olim erat remedium subsidiarium, hodie vero est ordinarium, & cur hoc. numero 124. par. 1.
- Tortura iectus funis quot dandi. numero 137. eadem.
- Tortura interpellatis vicibus, qualiter danda. ibidem. eadem.
- Torturam de videre quod liceat. numero 138. eadem.
- Tortura quando est danda socijs criminis. num. 139. eadem.
- Torturam quando perficere non expedit. nume. 129. & 269. eadem.
- Tortura spontanea offerenti illam subire, an sit concedenda. num. 142. p. 3.
- Tortura in delictis occultis facilius irrogatur. nume. 162. p. 3.
- Tortura an debent assistere Aduocatus, & Procurator Fiscales. numero 164. parte 3. supra Fiscus.
- Tortura habet locum etiam vbi pena est arbitraria. & pecuniaria. num. 165. ead.
- Tortura in pecuniarijs penis hodie locum habet. par. 3. num. 165. & 260. lit. A. & in causis civilibus. num. 267 & 268.
- Tortura etiam irrogatur fame, & frigore, & apud quos vitur. numero 193. p. 3. facit Paul. Ghirl. de quest. in principio. numero 4. vbi tradit quæ sit differentia inter torturam, & tormentum.
- Tortura modica, non dicitur tortura. numero 197. par. 3.
- Tortura quomodo probatur, & multa alia, num. 60. par. 3.
- Torturam concedere ad instantiam partis est iniquum. num. 142. p. 3.
- Torturam inferre in penis pecuniarijs est iniquum. numero 258. fallit. num. 260. p. 3.
- Tortura in causis civilibus an inferenda. nume. 267. eadem.
- Tortura locum habet in causis mixtis. numero 261. eadem.
- Tortura in delictis leuibus an inferenda. nume. 166. eadem.
- Tortura in causa civili an inferatur testi. nume. 167. eadem.
- Tortus sufficienter quando quis dicatur. num. 29. ea. par. 3.
- Tortus sine inditijs, & confessus, non debet condemnari. num. 123. p. 3.
- Tortus ab vno iudice, quando pro eadem causa eset torquendus ab alio, debet ratio haberi primæ torturæ iam ab alio iudice habita. num. 136. & 168. eadem.
- Tortus semel, an iterum possit torqueri, & quid si statutum prohibet torturam nisi semel. numero 4. & nume. 138. eadem.
- Tortus indebitè, an tenetur de iniuria verbo vel facto illata contra iudicem, ob iniustitiam, nu. 147. par. 3.
- Tortus ab eo qui non habet ius torquendi potest appellari, sup. Appellari à captura, & in verb. tortura non est delegabilis.
- Tortus qui non fatetur, ex quo Index dubitat id euenire ob aliquod maleficium, an adhuc puniri possit. num. 157. p. 3.
- Tortus quando potest dici quòd sit confessus sine metu torturæ. num. 198. eadem.
- Tortus in negatiua persistens sæpe examinari debet. nume. 228. eadem.
- Tortus fatendo quomodo dicitur non metu torturæ factus. num. 198. eadem.
- Tortus qui modò fatetur modò negat semper indicium contra se facit. num. 106. & 185. 226. cir. med. par. 3. & ibid. sub numero 129. quot vices hac de causa torquendus sit, & numero 230. vt an causa indecisa remanere debeat. & numero 231. & 270.
- Tractatus solus an sit punibilis. numero 196. & 197. parte 4. & in quo loco puniendus. num. 135. par. 4.
- Tractus vt sit punibilis qua requiruntur. num. 135. & 196. cum seq. p. 4.
- Transire per alienam iurisdictionem Beruarij cum capto, an possint. nume. 30. cap. 2.
- Tregua qualiter rumpatur, vid. sub num. 262. par. 2. an per diffidationem, vide Melch. Faci. inter consil. crimin. diuerso. tom. 1. consil. 78. numero 34. & vid. supra in ver. Pax. & Bertazzol. consil. crimin. 243. nume. 1. volum. 1. vid. supr. in ver. Duellum.
- Tu mentiris. car. 178.
- Turpitudinem suam allegare an liceat. adde Marfil. sing. d. l. de minore, de qua st. vi. nume. 66. & 67. par. 3.

V

- V**agabundus vbi forum sortiatur. sup. Delinquens si Forum.
- Variatio facit inditium. num. 234. p. 3.
- Vagabundus qui dicatur, & qualiter. & à quo puniri possit. numero 97. parte 3. vid. supr. Delinquens.
- Vassallus an perdat feudum per solam iniuriam verbalem. num. 259. p. 2.
- Valor rei furtiua iuramento Domini an probetur supra Pretium.
- Vbi te inuenero ibi te iudicabo. numero 135. vers. 15. par. 4.
- Vbi non militat finalis ratio Statuti, nec illius dispositio. num. 164. lit. E. p. 4.
- Vendens rem duobus scienter, tenetur pena falsi. l. qui duobus, de fals. Clar. §. falsum, ver. vendens Bertazzol. consil. 168. numero 9. par. 1. & extenditur etiam ad employem, vide supra in ver. Correlatiuorum, vid. Doct. in l. quoties, C. de rei vendic.
- Veneno occidens carceratum, qua pena puniendus. in 2. parte, numero 138. plura singularia tradit Baiard. ad Clar. ques. 68. & vide numero 139. ead. p.
- Velo lenato clausula. numero 140. 141. p. 1.
- Verba quibus arbitrium liberum conceditur, & de earum interpretatione, & quibus verbis non intelligatur datum. numero 156. p. 1.
- Verba secundum subiectam materiam sunt interpretanda. nume. 14. p. 4.

Ver-

I N D E X.

- Verbum*, non credita, diuersis respectibus accipitur pro affirmatiue, & quandoque pro negare. nu. 181. par. 5.
- Verba* non conueniunt menti, nec dispositio iuxta corticem verborum. numero 444. parte 4.
- Verba communia* quæ sint. numero 454. parte 4.
- Verba in statutis* sunt intelligenda, secundum communem vsus loci statuti. numero 445. parte 4.
- Verba vniuersalia* quibus masculinum concipit fœminum. nu. 449. par. 4.
- Verbum exorbito* quid. nu. 485. p. 4.
- Verbum corrigere* sonat in bonam partem, & verbum derogare non. nu. 509. p. 4.
- Verbum*, asseritur, quid importet. numero 159. par. 5.
- Verbum non potest*, denegat potentiam. sub numero 302. lit. B. p. 4.
- Verbum*, non constat, quid importet. numero 182. par. 5.
- Verbum residuum*, quid importet. sup. in ver. Residuum.
- Veritas* ab ore infantis habetur sub numero 48. par. 3.
- Veritatem inuestigare* qualiter, & quando. nu. 152. par. 3.
- Veritas* ex quibus opprimatur. numero 301. parte 3.
- Veritas non mutatur* per negare, vel affirmare, per nostrum velle, aut nolle. numero par. 4.
- Vestimenta institutorum* cuius esse debeant. nume. 376. p. 4.
- Veruita* quid sit, sub numero 80. p. 5. in verb. Caliditas. ibi versatus.
- Via publica* in qua delictum factum est ad quem spectat cognitio. numero 86. p. 1.
- Vice princeps* quam auctoritatem habet. sup. clausula vices nostras.
- Victus victori* in expensis condemnandus. supra in ver. expensa, & in ver. condemnatio, & in ver. Statutum dicit, & in ver. Calumniator. & numero 296. 297. & nume. 299. 02. par. 4.
- Vilis persona* quæ. numero 265. 266. parte 3. & in pract. de test. numero 101. 102. & sequen. par. 5.
- Villa tenetur emendare* damna data in suo territorio secundum iura municipalia. numero 253. par. 3.
- Violentia attentatis pudicitiam* fit muneribus detentione in loco stricto, aut minus, licet non manumittatur. corpus. vid. Petr. Caball. cas. crimin. 95.
- Vis præcisa* quando non excusat. in 6. p.
- Violentia simplex*, vel mixta quomodo intelligatur, & puniatur. nume. 83. p. 2.
- Vitium nephandissimum*. nu. 79. p. 4.
- Vsus fructus* an veniat in confiscatione bonorum. p. 1. car. 159. ver. Modo.
- Visitatio delictorum* qualiter fieri debent, & practica visitandi cadauera. nume. 190. par. 1. num. 10. p. 3. sup. Cadauera.
- Vim vi repellere licet*. numero 57. parte 2. supra in ver. prouocatus. & vim publicam commissam non dici quando quis solus cum armis aliquem vulneribus affecte. numero 186. par. 4.
- Vir & vxor* appellantur consortes. in 2. p. nu. 261. lit. B. in materia pacis ruptæ.
- Vir bonus*, & vir malus. nu. 79. par. 3.
- Viro bono credendum*, Tiraq. de pæn. temp. caus. 51. num. 38.
- Vindicta* indicatur ab animo, & animus à circumstantijs, & à qualitate iniuriæ. numero 182. par. 4.
- Vindictæ animus* non indicatur à facto, sed à causa. nu. 182. p. 4.
- Vitium litigiosi* non incurritur in causa criminali, ante num. 50. p. 1.
- Vnus pro filio teneri* statuto cauetur, intellige pecuniariter, secundum Clar. quæst. 86. versic. & hæc quidem omnia, & vide supra in verb. ius iniquum.
- Vniuersitas delinquere*, & punire potest conuocato consilio, Oldrad. consilio 315. & 65. idem etiam si absque sono campanæ à maiore parte populi delinqueretur circa factum, quod habet tractum successuum. Anchar. consilio 156. Aretin. consilio 161. Gand. in rubr. de homicid. numero 14.
- Vna lex declarat aliam*, sicut vnum statutum aliud declarat. par. 4. nu. 396.
- Vocati currentes* in defensionem iustitiæ, an teneantur si percusserint, vel vulnerauerint captum. nu. 68. p. 2.
- vota iudicum, Auditorum, & aliorum*, sunt prius maturè consideranda antequam deliberatè proferrantur. nume. 238. p. 3.
- vota iudicis, vel Curie ante tempus propolari* non licet sub graui pæna. nume. 175. p. 5.
- vox hominis diuersimodè sonans in auribus*, diuersos habet significatus, supra in verb. Caput, & in ver. Manus.
- vna & eadem res* non debet diuerso iure censerì. numero 255. p. 1.
- vniuersitas* quando puniri potest. numero 253. parte 3.
- vnguium proprietatis*, sup. Vox hominis.
- utile per inutile* non vitiatur. numero 304. parte 3.
- vulnus supra vulnus*. nu. 150. & quid si locus sit percussus, & ibi tumor factus quem oportuit ferro vel colirio adaperiri. nu. 52. p. 4.
- vulnerans in faciem*, aut illam deturpans qua pæna puniatur nu. 152. lit. H. p. 4. & n. 657. p. 6.
- utilitas est cognoscere* quæ sint atrocissima, & quæ non nu. 54. p. 1.
- vulnera, percussiones, & verbera* non dantur ad iuramentum. nu. 179. p. 3.
- vulnera plura vniuo icu illata* an pro earum numero, vel pro vno tantum vulnere puniantur, quid si plura vulnera in eodem loco inferantur. nu. 150. parte 4.
- vulneris appellatione*, venit scissura, & qualiter hoc sit. verum nu. 151. p. 4. sup. scissura.
- vulnerans seipsum data opera causa decipiendi*, quomodo puniendus sit. nu. 86. & 87. p. 5.
- vulnerans aliquem solus armis* non pensatè, nec animo deliberato non dicitur vim publicam facere. sub nu. 186. p. 4.
- Vultus proprietatis*, sup. vox hominis.
- vxori, & filijs* competit actio iniuriarum. sub num. 261. p. 2.
- vxor, & filij* ac eximantur à pæna eximentis carceratos,

I N D E X.

vatos, vel captos e manibus executorum. nu. 112. parte 2.
Vxori iniuria facta, censetur facta eius viro, & an pax sit rupta, vel cautioni de non offendendo sit contrarium. sup. Pax, & in verb. cautio. & numero 261. par. 5.
Vxor an possit impedire ne domus deuasctetur ob deli

Etum mariti. vid. sup. Demolitio.
Vxor & filij contra patrem decoctorem an torquendi. num. 163. p. 3.
Vxores plures viuentes eodem tempore scienter habens, qua pena punitur. vide supra pena plures vxores ducentis.

F I N I S.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

SCII
I.
NICOLAV
ANTON
I C
CAROL
I. C.
Ioannes
Baptista
Benadu
d. Ardic
I I
Monar
I. C.
Ioanne
MARI
Landri
I C
Andree
Abbas &
Necalis
S Aug
CVRII
I. C.
Buri
Licent
AN
MA

DOCTOR FIVIZAN ESES D. CAVALCANI AVTHORIS DIEBUS VIVI.

- I CAROLVS IVR. COS. P^r
- DIONISI VS I. C.
- PHILIPP. I. C.
- NICOLA VS I. C.
- HORTENSIVS I. C.
- BORGNI NVS. PROF. I. C.
- IOANNES TINVS I. C.
- SCIPIO I. C.
- IOA. ANTONIVS I. C.
- II. CAROLVS DOCT. THEOL.
- III. CAROLVS I. C.
- MATHEVS DOCT. Medicus.
- MATHEVS DOCT. Medicus.
- ALESSIVS DOCT. Theolog.
- ANTONIVS I. C. EPISCOPVS CASTRI.
- IOAN. MARCVS Mezan Medic.
- IVSTINI ANVS D. MED.
- Iacobus Virgilianus I. C.
- ALESSIVS Episcopus nep. & Surr. ac Num.
- PERSEO Manfredi doct. theol.
- CAROLVS I. C.
- GABRIEL I. C.
- CAESAR I. C. MEDIC.
- LVCAS Luchinus I. C.
- Benedictus Aeylanus I. C.
- MVTIVS Asculanus I. C.
- IOANNES BAPTISTA I. C.
- PELLEGRINVS DOCT. MED.
- PHILIPPIVS I. C.
- IOANNES BAPTISTA Benaudu Medic.
- I. Monardus I. C.
- Thomas ZENONVS I. C.
- ALESSIVS DOCT. theolog.
- MALA SPINAR.
- BART. I. C.
- Largius Gallernus I. C.
- IOANNES BAPTISTA Benaudu Medic.
- II. Monardus I. C.
- ANDRE ANOR I. C.
- Camillus I. C.
- IOANNES DOC. MEDIC.
- SANCTVS I. C.
- LAELIVS I. C.
- Franciscus Colombinus Med.
- Mag. ALESSIVS Pelliciarus D. Teol.
- Ioannes Bapista Patacus D. Teol.
- Ioannes Petrus I. C.
- Barrolomeus Doc. Med.
- Ioannes Maria Landin I. C.
- Andreas Pelliciarus Doc. Theolog.
- Ioannes Bapista Patacus D. Teol.
- Octavianus Picinius Doc. Medic.
- Iamettinus I. C.
- Ioannes Bapista Bontianus D. Med.
- Andreas Pelliciarus Doc. Theolog.
- Horatius Abh. Inar. de Eques S. Steph.
- Leonardus Theologis.
- VIAZZI NORVM.
- Aurelius Doct. Theolog.
- Augustinus Doc. Medicus.
- Augustin. Sacrista & Com. S. Spus Rom.
- IOANNES FRANCISCVS ABBAS I. C.
- CVRTIVS I. C.
- BLANCORVM.
- Nicolaus Doc. Canon.
- Burinus Licentiar.
- BVTIGNA NORVM.
- Pellegrinus I. C.
- Schastriam et Spina doctor. Medicus.
- Stephanus Doctor. Medic.
- IVLIVS doct. Medicus.
- Ambrosius I. C.
- MAGNANORVM.
- IOANNES Doc. Medicus.
- NICOLAVS doctor Medic.
- RVBEO-RVM.
- Fivizanus Doctor. Medicus.
- MARCVS ANTONIVS MARCHETVS DOCT. MEDIC.
- SANCTES Belandinus I. C.
- Raphael Topinus doct. theolo.
- ANDREAS Pallavonus Doct. Theologic.
- IOANES BAPTISTA MAZZONIVS D. THEOL.
- GABRIEL MAZZONIVS D. THEOL.

CAVALCANORVM.

MENTONORVM.

VIAZZI NORVM.

NOBILIVM.

VIRTUTI PATRIAE DECORI.

P^s 74.
Exaltabunt
CORNVA
Iusti.

vers. 10
Peccatorum
CORNVA
confringentur.

MAGNUM; ET
PARVUM

RELATIVA.

SANGVIS, ET
MOROS

INDIFFERENTIA.

VIRTUS, ET
VITIVM

CONTRARIA.

COR, ET FACIES,
LINGVA, ET OPVS.

CVR

DIVERSA?

INVIDIA: ET AMOR
DEFICIT, PER QVEM

VNITAS.

TRACTATUS
DE AEQVITATE
ET RIGORE

Nunc Primum in lucem æditus,

SEXTAM PARTEM
CONTINENS

In quo De partibus tùm Iustitiæ tùm Gratia, Spectantibus ad Principes & ad
eorum Auditores, Iudices, & Magistratus: Nec non de Obedientia &
Fidelitate Subditorum, & Vasallorum, luculenter tractatur.

*Opus omnibus cuiuscunque Disciplina & Dignitatis professoribus,
non inutile, & curiosum.*

D. HORTENSIO CAVALCANO I. V. D.
A V T H O R E.
C V M P R I V I L E G I I S.

VENETIIS, M. DCVIII.

Apud Bernardum Iuntam, Io. Baptistam Ciottum,
& Socios.

H-F
4
30 B)

TRACTATUS
DE AEQVIVITATE

ET RIGOREM
Nunc Primum in lucem editus.

SEXTAM PARTEM
CONTINENS

In quo De partibus rursus iustitiae rursus clarior, Spectantibus ad Principes & ad
eorum Auditores, Iudices & Magistratus: Nec non de Cognitione &
fidelitate Subditorum & Vallatione, luculentius tractatur.

Opus omnibus cuiuscuq; Discipulis & Dignitatibus professoribus
non tantum, sed curiosis.

CONTRARIA
D. HORTENSIO CAVALCANONI V. D.
AVTHORE
CVM PRIVILEGIO

INVIDIA ET AMOR
DEIFICIUM

VENETIIS. M. DC. VIII.

Apud Bernardum Iurium Io. Baptistam Ciorium
& socios.

T R A C T A T V S DE BRACHIO REGIO D. HORTENSII CAVALCANTI

In quo agitur de Rigore, & Aequitate.

P A R S S E X T A.

- D**eus providentia sua cuncta gubernat.
- Deus iussit omnia disponenda esse pondere, numero, & mensura. vi. nu. 339.
- Statera iusta, & aequa qualis esse debet, & quae dicatur iniqua. nu. me. 127.
- Iudicis statera qualis.
- Utilitas in rebus novis edendis potissimum inspicienda.
- Statera Rigoris, & aequitatis, quae continet.
- Opera omnia Dei cum iustitia, & misericordia.
- Quae ponderanda veniunt in statera rigoris, & aequitatis.
- Iustus nemo coram Deo, & Iesu Christo eius filio quantum Beata semper virgo Maria.
- Aequitas diuina iustos fulgere facit.
- Iusti nimium non placent, secus de iustis aequiponderis, nu. 104.
- Summum ius, summa malitia, summa iniuria, summa crux.
- Summa aequitas laudabilis est, nimia vero non datur. 105.
- Aequum, vel iniquum, si aliquid dubitetur esse, fieri non debet.
- Summum ius pro stricto ordine iuris.
- Rigoris asperitate contra quos uti debemus.
- Seueritas quando locum habet.
- Interpretatio seuera quando est licita, & nu. 16.
- Conseruatores legum, an semper expedit seueros esse.
- Rigor contra quos locum habere debet, & supra nu. 15.
- Rigoris, & aequitatis materia partitur, & diuiditur.
- Verborum disputatio pertinacibus relinquenda.
- Fides non habet meritum, vbi humana ratio praebet experimentum.
- Rigor, & aequitas an differant inter se. nu. 31.
- Regula quid sit.
- Exceptiones quid sint.
- Ius & iustitia, an idem sint, & quid sit ius. 28. & 73.
- Ius & ratio an sit idem.
- Lex sine ratione mortua dicitur.
- Ius, est ars boni, & aequi. 77.
- Aequum an differt ab aequitate.
- Aequitas, & ratio non sunt idem.
- Aequitas & rigor an discrepant, & nu. 22.
- Aequitatem, & rigorem esse duo talenta, & filios iustitiae nuncupari.
- Figura aequitatis, & rigoris, nu. 32.
- Mares rigidi, feminae blandae sunt.
- Aequum & bonum an sint idem.
- Boni & aequi differentia. nu. 39.
- Aequo potest esse aequius, sicut bono melius.
- Aequi & iuris differentia.
- Aequitas, & rigor scripti esse debent.
- Aequitas quandoque a bono separatur.
- Aequitas tanquam genus quas species complectitur, & nu. 107. & 108.
- Lex quid sit, quotuplex, & de legis substantia, nu. me. 42.
- Ratio legis quid sit.
- Lex Moisaica.
- Leges duodecim tabularum.
- Leges diuinae.
- Lex gratiae.
- Leges humanae.
- Lex naturalis.
- Leges ad quid introductae. 430.
- Quae de nouo emergunt, a nouo indigent auxilio.
- Legis virtus.
- Exemplis non est iudicandum.
- Tollerantia quid sit.
- Rigor legis punit.
- Aequitas indulget.
- Paena ordinaria non habet locum vbi dolus deficit.
- Culpa quando dicitur cessare.
- Culpa quando praecedat casum.
- Culpa mediata, vel immediata.
- Culpa lata quando aequiparatur dolo.
- Culpa latissima.
- Culpa quando maior iudicanda sit.
- Legis dispositio quantum durat.
- Iura iuribus sunt concordanda.
- Leges duae, qualiter concordandae.
- Lex illa praevalet quae loquitur de aequitate.
- Iuri canonico quando in dubio sit inhaerendum.
- Opinio iuris siue civilis, siue canonici, quae est aequa illa est attendenda. 153.
- De iure canonico, & nu. 153.
- Iuris Canonici, & civilis differentia.
- Statutum laicorum, an aliquando comprehendat ecclesiasticos.
- Iustitia quid sit, & de eius partibus, & effectibus.
- Iustitiae tria angularia.
- Iudex in claris non debet cogere partes ad transigendum, & nu. 108.
- Clara non veniunt in compromisso.
- Verbum constans quid significat. quid de verb. perpetuas, & quid de verbo vnicuique ius tribuens, & infra & c.
- Iustitiae definitio secundum Cic.
- Honor sine utilitate, & utilitas sine honore, male se habent.
- Verbum (recte.)
- Iustitiae Encomia.
- Iustitia Regum, & Principum, quid praestit.
- Medium tenere Beati.
- Iustitiae amatores bene omnia agunt.
- Iustitia Pharisaeica quae.
- Ius quid sit, & supra, num. 25. & 28. & quot modis accipitur.

- 78 Iuris vinculum quale sit.
- 79 Turpe est Doctore ignorare terminos legis rigoris, & aequitatis.
- 80 Memoria exuberantes (vt plurimum) carent prudentia intellectu.
- 81 Lex naturalis iustum, equum & honestum praescribit.
- 82 Omnia temperate, & cum laude fieri debent.
- 83 Laudabilia sunt facta quae bonis moribus comprobantur.
- 84 Prudentia docet nos seruare seruanda, & respicere vetanda.
- 85 Bonitas ubi non est, prudentia deficit.
- 86 Animalis homo non percipit, ea quae Dei sunt.
- 87 Carnales sunt equo & mulo comparati.
- 88 Serpenti ascribitur prudentia, ac certis alijs animantibus.
- 89 Iuris studiosus, qua religione & quibus artibus tinctus esse debet.
- 90 Omnis homo natura scire desiderat.
- 91 Iuris effectus, & quatuorplex ius accipitur inf. per discursum.
- 92 Ex facto ius oritur.
- 93 Ius gladij potestatis à Deo Moyse datum.
- 94 Ius seruitutis, & facultatis, personale & reale.
- 95 Ius à re, rei, & plura exempla.
- 96 Ius habet 36. significatus.
- 97 Ius publicum pactis priuatorum non tollitur.
- 98 Iura naturalia sunt immutabilia.
- 99 Aequitas mente, sententia, & uoluntate nititur.
- 100 Iustum quid, & qualiter cum iustitia & iure adaptetur.
- 101 Natura simplex iustum semper appetit.
- 102 Nullus de proximo male iudicat, si malus non est.
- 103 Iustus diuertens à iustitia, perdit premium.
- 104 Iustus conuertens ad iustitiam lucratur animam.
- 105 Iustitia nimium rigorosa quid operatur. supr. nu. 10.
- 106 Aequitas nimia quid operatur. supra nu. 12.
- 107 Iniusta quae sunt, hic enumerantur. nu. 105.
- 108 Aequitas quid sit, & qualiter differat à rigore, à iustitia, à iure, à iusto, & à lege. & supra 29. 30. 31. & infra 108. 111. 112.
- 109 Ratio naturalis est pedagoga legis scriptae. Vbi ius deficit aequitas supplet.
- * Iustus stat in medio rigoris, & aequitatis. Aequitas ubi non habet locum.
- 110 Iudex ad aequitatem oculos semper habere debet.
- 111 Rationem reddere de nimia misericordia melius est quam de nimio rigore.
- 112 Asperitas nimia vitanda.
- 113 Aequitate erga alios uti debemus, quam pro nobis volumus.
- * Aequitatis descriptio.
- 114 Ius ex aequitate oritur.
- 115 Qualitates statuti sunt probandae ab eo qui se fundat in eis.
- 116 Aequitatem, & exceptionem regulae, an idem esse, 165.
- 117 Aequitatis institutio tripartita.
- 118 Aequitas scripta, & non scripta. 130.
- 119 Ratio naturalis, an pro aequitate sumitur.
- 120 Aequitas civilis à quo descendit.
- 121 Aequitas nunquid locum habet in consuetudine.
- 122 Dispensatio quid sit.
- 123 Dispensare quid & pro quo.
- 124 Gratificationi quando locus sit.
- 125 Iudices quando gratificari non gratificandum tenentur ad damnum, & interesse.
- 126 Ille contra quem infamia vocalis currit; saepe est vitiosus qui talia de se dici audiat.
- 127 Statuta iustitiae in manu firma, et constanti manere debent.
- 128 Statuta iniqua abominabilia. nu. 2.
- 129 Homo dicitur perfectum omnium animalium.
- 130 Iudex cuiuscumque dignitatis, & auctoritatis aliquid agere non potest, contra naturalem aequitatem.
- * Iudex tenetur seruare regulas iurisdictionis secundario.
- 130 Princeps adiri debet circa aequitatem non scriptam.
- 131 Iniquitas aequitati contraria, & quanta mala pariat. Ius iniquum differt ab iniquitate.
- 132 Absurdum quid sit.
- 133 Numerum receptio abusu sua apud officiales.
- 134 Rigor quid sit, & quatuorplex.
- 135 Forma & omissio vitiat actum. 143. *
- 136 Excessus vitiat formam.
- 137 Solemnitas formalis quae sit.
- 138 Indivisibile quid sit.
- 139 Vitale per inutile, an & quando vitietur.
- 140 Forma a quo dari, & tolli possit.
- 141 Legem tollere, qui eam facere, potest.
- * Solemnitas leuis non dicitur data pro forma.
- 142 Statutum quando, & ex quibus verbis potentiam de negare dicitur.
- 143 Actus ipse cum ex facto redditur irritus sine potentia.
- * Rigor iuris quando locum habet, & quando quis non valet euitare illum, plura exempla. Restitutio in integrum locum habet ubi aequitas concurret. Princeps potest facere aequitatem non scriptam; sed iudex nunquam nu. 130. 152.
- 144 Rigor pro stricti iuris obseruantia. Arbitrator an tenetur seruare iuris stricti rigorem.
- 145 Rigor proprie qualiter accipitur.
- 146 Pena talionis quae, & an in totum abijt in desuetudinem. * Pena talionis adhuc viget contra testem.
- 147 Formula qua quis cadens à syllaba olim cadebat à tota causa.
- 148 Litigantes qualiter alter alterum olim decipere satagebant. 224.
- 149 Tyrannicus modus contra Martyres.
- * Coram iudice inimico: innocens timere non debet.
- 150 Rigor scriptus esse debet & ubi locum habere licet. Causae pectorales sunt valde periculose.
- 151 Aequitas quando praesertur rigori, et inf. per discursum.
- 152 Aequitatem non scriptam imperator facit. 130. 143. 208. 215.
- 153 Ius canonicum si est rigorosum, & ius civile aequum, etiam in foro canonico seruatur ius civile. 62.
- 154 Obiectum fauorabilius appellatur substantia.
- 155 Causa finalis vltima in operatione, sed prima in intentione.
- 156 Causa fauorabilis principaliter attenditur.
- 157 Vnicapio, vel praescriptio an sit fauorabilis.
- 158 Fugere è carcere iusto an sit peccatum. 222.
- 159 Praescriptio est contra naturalem aequitatem.
- 160 Iudex an cogatur seruare rigorem in specie quando aequitas est in genere.
- 161 Aequitas in arbitrarijs an praesertur rigori.
- 162 Causa alicui commissa simpliciter intelligitur secundum aequitatem. 311.
- 163 Accidentia multum conferunt ad cognoscendum an cum aequitate, aut rigore eundem sit.
- 164 Arbitraria sunt redacta ad instar iudiciorum.
- 165 Regula à summo iure, & exceptiones ab aequitate procedunt. 115.
- 166 Aequitate ad utendum, quibus ex causis promouemur. Tria faciunt locum esse equitati. Agēs, causa, & effectus.
- 167 Rigor temperatur ab aequitate, sicut vinum ab aqua. Rigoris causa & effectus qui sunt.
- 168 Statera rigoris & aequitatis in decem Praedicamentis contineri. Decem praedicamenta quae.
- 169 Substantia, quid & quatuorplex consideratur.
- 170 Patrimonij appellatione veniunt omnia bona. (nē.)
- 171 Accidentia possunt adesse, & abesse propter rei corruptio-
- 172 Aequitas quando et contra quos silet, et rigor insurgit.
- 173 Aequitas qualiter locum habet in omni re. 172. Aequitas qualiter locum habet etiam in Grammatica, Dialectica, et alijs scientijs, & artibus. liberalibus. 174. 175. Substan-

- Substantia an inuenitur in proprio substantiæ prædicamento.
- 174 Motinandi modus & usus unde deductus sit secundum authoris opinionem.
- 175 Iuris notitia an sit ars.
- Tract. Georg. Vall. de Reb. expeten. & fugien. ualde laudabilis.
- 176 Quæ sint expetenda, & quæ fugienda breuiter.
- 177 Anima tria genera, ueritas, uirtus, & affectus. Veritas quid sit.
- 178 Virtus quid sit. Anima.
- 179 Affectus quid sit.
- 180 Affectus solus an sit punibilis.
- 181 Condemnare non licet ubi corrigere uerbis sufficit.
- 182 Artium & consulum ipsarum ac Statutorum multa traduntur, & de eorum iurisdictione.
- 183 Consules quæ iurisdictionem habent circa artes. 182.
- 184 Consules artium pro tempore electi non desinunt esse artifices.
- 185 Consules artium, si delinquant in arte, & non circa officium, an sint suspendendi ab officio, uel in totum remouendi.
- 186 Qui se ipsum male regit, non est aptus regendi alios.
- 187 Artifex desinens artem pro parte, & non in totum, an remanet subiectus Statuto artis.
- 188 Statum prohibens aliquem exercetem artem mechanicam admitti ad aliquod officium, an habeat locum contra exercentem artem per alium. uel etiam in præc. de test. p. 1. a nu. 47. usque ad nu. 48.
- 189 Artem mechanicam per seruos exercens, an perdat nobilitatem.
- 190 Ars mechanica, & uilis quæ. Statuta de arte mechanica intelliguntur secundum communem interpretationem, & usum patriæ. Ars in vna Prouincia dicitur nobilis, quæ in alia reputatur mechanica. Ars lanæ, & ferici, est neruus ciuitatis.
- 191 Artifex matriculatus in pluribus artibus coram quo agit, uel conuenitur.
- 192 Consules artium an Statuta condere possunt, & quæ ualent ordinare.
- 193 Statutum generale loquens de artificibus, an comprehendat procuratores.
- 194 Coquus quando tenetur soluere taxam pro arte.
- 195 Vendere arma, & uenenum an licet.
- 196 Sumptus immensi circa colaria camisiarum damnantur. Abusus colariorum interularum.
- 197 Inuentores luxus excessiui circa uestitum rigoroſe puniendi.
- 198 Necessitas an excuset diebus festiuis operari.
- 199 Res malas cum bonis, an aliquando immiscere licet ut uendantur.
- 200 Defectus tres circa res uenales considerandi.
- 201 Rerum duarum specierum immixtione facta quid agendum.
- 202 Ficus non uenditur diuisus, sed totus. & ibi exemplum de Iac. de Butr. qui uolebat emere dimidium fici & fuit à muliere reprehensus.
- 203 Quædam benigna interpretatione recipiuntur, quæ de stricto iure non admittuntur.
- 204 Dicitio maxime.
- 205 De qua æquitate author tractare intendit.
- 206 Æquitas locum habet in aula, & consistorio Principis. 213.
- 207 Principis proprium est esse æquum, & benignum. Princeps perperam facta cassat, & annullat.
- 208 Princeps potest facere quod æquitas non scripta præferatur rigori scripto. 130. 147. 152. Consiliarij ea quæ sapiunt æquitate consulere debent.
- 209 Æquitas locum habet in omnibus magistratibus.
- Clausula de bono, & æquo sola facti ueritate inspecta, quid operatur.
- 210 Conservatores legum Floren. qualiter in causis pauperum procedere debent.
- 211 Clausula prædicta operatur etiam quod super petitione oretenus facta iudicetur.
- 212 Deducens unum & probans aliud an succumbit.
- 213 Æquitas in consistorio Principis permittit appellari posse, ubi statutum denegaret, & quando hoc sit uerum. Subditi sunt tanquam filij tractandi.
- 214 Æquitas locum habet in iudicijs. Rigori non est standum in prætorijs stipulationibus. Exceptiones quæcumque admittuntur, dummodo non sint friuolæ. Impium esse uidetur, quod pater incarcerari faciat filium. Pater & filius simul litigantes abhorrentur.
- 215 Princeps utitur æquitate non scripta in dirimendis litibus inter ualde coniunctos. & est optimum, & sanum remedium. Ætus in dubio intelligitur de prima uice, & latius examinabitur infra 302.
- 216 Rigor contra Hebræos omnino addendus.
- 217 Cautelis deceptorijs, an in iudicio uti liceat.
- 218 Fraus, pro damno aliquando accipitur.
- 219 Debitor in 50. si pro centum conuenitur, an totum negare possit.
- 220 Dispositio odiosa.
- 221 Vectigal an defraudare licet.
- 222 Carceratus iniuste, an impune possit fugere. 158.
- 223 Rem suam per vim recuperare, an licet.
- 224 Decipere aduersarium, an licet aduocato. 144. 147. 148.
- 225 Dolus bonus, & dolus malus. Prudentia pro astutia.
- 226 Contrahentibus an licet inter se decipere.
- 227 Verba testium quam ob causam impropriari licet.
- 228 Clausula peto ius, & iustitiam ministrari.
- 229 Officium iudicis quando, & quibus casibus impartitur etiam non petenti. Clausula suppletes. Iudex quibus casibus suppleve tenetur, late per discursum.
- 230 Iudices qui super stylo tantum se fundant sunt oues errantes.
- 231 Iudex ex officio potest interrogare rem an possideat.
- 232 Causæ continentia non sunt diuidenda. Iudex debet iudicare super meritis, licet datus sit ad unum articulum emergentem, quando de meritis liquet. Circuitus sunt uitandi.
- 233 Consultor, uel sapiens cui est causa unius articuli commissa, an ualeat super annexis utique consulere. 232. & inf.
- 234 Causa commissa consilio sapientis, qui super uno articulo tantum iudicat, an sententia ualeat. 232. 233.
- 235 Iudex ex officio potest facere, extimare ualorem rei petita.
- 236 Iudex ex officio potest dicere accessum fore necessarium ad locum differentie.
- 237 Expensæ pro uisitando loco differentie a quo subministrandæ.
- 238 Iudices anellantes accessus ad loca differentie solatij causa absque necessitate, damnandi.
- 239 Iudex ex officio quando ualeat reuocare sententiam
- 240 Æquitas locum habet in contractibus. 246.
- 241 Fidem seruare Reip. interest.
- 242 Fides etiam hosti seruanda.
- 243 Actio quando oritur ex pacto nudo.
- 244 Frangenti fidem, fides frangatur eidem, & quando hoc sit licitum, & quando non. 245.
- 245 V usufructuarius omnium bonorum an possit discedere

- re à laudato inter ipsum & heredem, quod non debeat habere totum usufructum, sed aliquid.
- 246 Aequitas in contractibus bonae fidei quid requirit. Socius quando inuito socio possit à societate recedere. 245.
- 247 Conductor non valens vti re conducta ad certum usum destinatum, an possit recedere a contractu. 254.
- 248 Pacta illicita reijciuntur. Contractus bonae fidei quae requirunt, & quae in eis tacite veniunt. 246. 247. 248. & quid in contractibus stricti iuris. 248. Bona fides quae in contractibus exigitur summam aequitatem desiderat.
- 249 Bonae fidei appellantur ea quae ad humanam necessitatem necessaria sunt.
- 250 Mandatum est stricti iuris. Contractus innominatus qui. Aequitas occurrit ad evitandum dolum, & danum iniustum.
- 251 Aequitas locum habet in remissione mercedis.
- 252 Damnum intollerabile quale dicitur. Remissio mercedis quibus casibus fiat. nu. 251.
- 253 Aequitas locum habet etiam in casibus similibus non expressis.
- 254 Casus fortuiti qui sunt. Conductor impeditus vti re conducta, an ad mercedem teneatur. 247. an inuito locatore valeat facere expensas, & pro expensis retinere rem conductam. 474.
- 255 Aequitas locum habet in causa dotis. Pactum in praedictum dotis non tenet. 255. Mulierum multa privilegia, & an renunciari possit. Monasterium an possit pretendere tantum, quantum pater legavit filiae pro dote: an tantum quantum legavit pro monachatu casu quo non nubat. 258. Mulier an & quando agere possit contra tertios possessores.
- 256 Filiam dotatam, & dote consumpta, an amplius pater teneatur eam dotare.
- 257 Filia quae in scio patre nupsit, an habere debeat dotem inuito patre.
- 258 Vxor marito vergente ad inopiam, quando contra tertios possessores agit. Pater legavit filiae mille pro nubendo, & centum pro monachando, an monasterium vtrumque habere debet, si filia ingreditur monasterium. & nu. 256.
- 259 Aequitas locum habet inter socios. Clausula pro bono pacis.
- 260 Socius an tenetur pro delicto socii.
- 261 Pœnitentia, an locus sit in contractibus innominatis.
- 262 Aequitas locum habet inter vicinos. & nu. 328. Vicinus vicino an teneatur prestare additum. Vicinus ius retractus competit stricto iure. Melius est habere vicinum propè, quam fratrem procul.
- 263 Retractus ius introductum pro pacata vivendi ratione, aequum est vt magis requiratur cõsors, quam extraneus.
- 264 Aequitas locum habet in causa matrimoniali.
- 265 Legatus qui non est, si tanquam legatus facit, & co. op. pro tali habitus, quae fecit tenere. Communis opinio praefertur veritati. Error communis facit ius. Ignoranter aliquid committens, an sit excommunicatus, vel pœnam mereatur. Crimen legis. Maiesta. quando non committitur a subdito.
- 266 Adulterij querela quando cessat.
- 267 Causa matrimonialis dicitur pia, & favorabilis. Innuptam violas sub promissione illam desponsandi, si fateatur vim, an evitet pœnam, si eam ducat.
- 268 Aequitas locum habet in feudis. Fœmina an in feudis succedant.
- 269 Fœmina in feudis tribus casibus succedunt.
- 270 Filia de aequitate in feudo succedit. Fœmina potest seruire per substitutum. Feudum semel femineum effectum, semper eandem conditionem recipit.
- 271 Aequitas locum habet in mutuo.
- 272 Obligatio naturalis oritur ab aequitate.
- 273 Aequum est obligationem dissolui, sed æquius est solvere.
- 274 Debitor an etiam post biennium probare possit non recepisse pecuniam. Exceptionem non numerata pecuniae cui incumbit probare post biennium.
- 275 Statutum reijciens omnes exceptiones, non intelligitur rescire eam, ne quis locupletetur cum aliena iactura. 362.
- 276 Aequitas in contractibus suadet id quod minus damnosum est.
- 277 Venditio ad corpus, vel ad mensuram qualiter fit, nu. 367.
- 278 Aequitas locum habet in curia mercatorum.
- 279 Iudex in curia mercatorum potest procedere de similibus ad similia.
- 280 Aequitas locum habet in ultimis voluntatibus.
- 281 Clausula salva gradus praerogativa. Aequalitas est seruanda. 422.
- 282 Bonorum mobilium appellatio, quae veniunt. Grascia: hoc verbum quid comprehendit.
- 283 Causa testati facit cessare causam intestati.
- 284 Aequitas in statutis locum habet. Ratio naturalis est potens in interpretatione statutorum. 285.
- 285 Consuetudo & aequitas pari passu ambulant circa interpretationem.
- 286 Verba statutorum quando impropriari licet.
- 287 Regulam non fallere, iniquum esse.
- 288 Interpretatio magis aequa, dicitur iustior.
- 289 Statutum contra rigorem iuris introductum trahi potest in consequentiam.
- 290 Aequitas locum habet in opinione doctorum.
- 291 Opinio quae magis attendenda sit infra per discursum.
- 292 Actum, quando iudicandum magis valere quam perire.
- 293 Opinio quae habet regulam, pro se magis attendenda, item quae habet textum, fallit quando exceptio, vel glo. est æquior. 294.
- 294 Opinio favorabilior, & utilior Reip. est amplectenda. & plures in hac re declarationes.
- 295 Aequitas non suffert vt quis iniuriam patiatur.
- 296 Aequitas locum habet in pœnalibus.
- 297 Pœnae appellatione in dubio de qua intelligitur.
- 298 Aequitas non patitur vt quis damnum patiatur.
- 299 Plures percussiones, quot sunt.
- 300 Pluries ac pluries percussus, in quot percussibus verifictur.
- 301 Multae percussiones, in quot verificentur. Multa dicuntur tria.
- 302 Sermo simpliciter prolatus quomodo intelligitur, tex. l. Boes. §. hoc sermone. de ver. sig. declaratur.
- 303 Sclopi exoneratio sine lesione, an & quando sit punibilis pœna ordinaria.
- 304 Pronocatus si exonerat sclopi ad defensam an excusetur. Defensio quando, & pro quibus necessaria dicatur, 305. & 306. 449.
- 305 Inimicum contra si uenire videns, an tenetur expectare, ut prius admenare incipiat, antequam contra eum se defendat.

- Vir honoratus, non debet, nec tenetur fugere ab insultante.*
- 306 *Defensio ut dicatur necessaria debet statim fieri.*
- 307 *Defensio in dubio quando necessaria dici debet.*
- 308 *Vulnerans fugientem praesumitur ad vindictam.*
- 309 *Incontinenti fieri quando dicitur Defensio.*
- 310 *Sclopi ictus non tangens personam an rumpit pacem.*
- 311 *Aequitas in rescriptis locum habet.*
- 312 *Rescriptum in dubio praesumitur iustum.*
- 313 *Rescriptum contra ius tertij praesumitur obreptitium.*
- 314 *Rescriptum contra aequitatem, vel contra ius naturale non valet.*
- 315 *Rescripta derogatoria, vel gratiosa, quibus clausulis componenda.*
- 316 *Clausula motu proprio, quid operatur.*
- 317 *Citatio partis an & quando requiritur in concessione rescriptorum.*
- 318 *Supplicans, & ignoranter mendacium narrans, an excusetur.*
Rescriptum quando ob mendacium non vitietur.
- 319 *Rescriptum qualiter obreptitium.*
- 320 *Taciturnitas per simplicitatem non vitiat rescriptum, secus si per ignorantiam, quae tamen excusatur.*
- 321 *Preces continentes verum, & falsum, & in totum vitiant rescriptum.*
Dispensatio super precibus partim veris, & partim non, an in totum vitietur.
Reg. si De quo magis inesse videtur, ergo de quo minus 321. & econtra si de quo minus, ergo de quo magis.
Supplicatio continens minus, aut magis narratum, quam factum, an reddat rescriptum nullum.
- 322 *Plus & minus non differunt specie.*
- 323 *Stuprum quando vere dicatur commissum.*
- 324 *Dispensatio super casu ficto quando tenet.*
- 325 *Dispensationis tempus datae, & non praesentationis attenditur.*
Factum quod sine dispensatione est prohibitum, an pendente dispensatione concessa, sed nondum recepta, an sit validum.
- 326 *Reg. Cui licet quod plus est, an utique licet quod minus est.*
- 327 *Aequitas in spiritualibus locum habet.*
- 328 *Professores iuris Canonici non debent multum laborari a plicibus iuris.*
- 329 *Aequitas locum habet in vim postliminij, in retrodatione, & in restitutione, & huiusmodi, in quibus fictio cadit.*
- 330 *Aequitas naturalis fictionem non patitur.*
- 331 *Fictio quandoque sine aequitate stare potest, et in materia fictionis, quo ad aequitatem, vi. num. 324. 329. & 330.*
- 332 *Concessio, indulgentia, restitutio, in vno an extendatur ad aliud. vbi plures casus, 333. & seq. 334. & 335.*
- 333 *Deportati seu Galeoti, si capti ab hostibus, & a Christianis recipiantur, an recuperant praesentem libertatem.*
Iudaeus an post Baptismum possit puniri de delictis ante Baptismum commissis. vi. plura in hoc proposito sum. Ang. in verb. Iudaeus.
- 335 *Interpretatione benigna, quae digna sunt.*
- 336 *Aequum & iniquum simul stare non possunt.*
- 337 *Rigor quibus casibus locum habet.*
- 338 *Predicamentum quantitatis, quid.*
Aequitas locum habet in predicamento quantitatis.
- 339 *Omnia cum pondere, numero, & mensura.*
- 340 *Qui omne dicit, nil excludit.*
- 341 *In verbis, & operibus iustum, & aequum pondus esse debet.*
- 342 *Melius est pauca benefacere, quam multis interesse periculis.*
In multiloquio non deest peccatum.
- 343 *Statera aequitatis in verbis, & operibus. 341.*
Nimis festinatum non potest dici ponderatum.
- 344 *Precipitatio est nouerca omnium malorum.*
Princeps omnia cum maturo consilio deliberare det.
Mendax coram Principe eius indignatione incurrit.
- 345 *Consilia qualia esse debent, & quae amplectenda.*
- 346 *Prudenter quae fiunt.*
- 347 *Prudentiae proprium.*
- 348 *Religio quid sit.*
- 349 *Astutia quid.*
Verfugia a quo.
- 350 *Iudices verba oris sui summopere ponderare debent.*
Melius est peccare in tempore, quam in sententia.
- 351 *Dicta testium qualiter ponderanda.*
- 352 *Ponderibus & mensuris iniustis vti omni iure prohibetur, nec teneri possunt.*
Pondus iniquitatis.
- 353 *Fraudatores equiparantur Chanaan.*
- 354 *Penam venientium falsis ponderibus, & mensuris. 361. 365.*
- 355 *Monetae & assis inuectores Qui.*
- 356 *Quadrantes Rami ne falsificentur remedium Roma inuentum.*
Monetam falsam, vel tonsam expedientes.
- 357 *Annonae fraudatores.*
Vendere quando, & quomodo quis cogitur.
- 358 *Vicinus cogitur inuitum prestare viciniam, socius an cogatur vendere partem suae domus.*
Dominus ob nimiam seuitiam seruo priuandus.
- 359 *Maritus quando cogitur restituere uxori dotem.*
- 360 *Dominus ob nimiam seuitiam priuatur feudo.*
- 361 *Pondera & mensurae iustae, & iuste esse debent.*
- 362 *Lesio qualis requiritur ad rescindendum contractum.*
Aequitas non patitur quod quis locupletetur aliena iactura. 275.
Aequitas non patitur quod res vni vendita alteri vendatur.
- 363 *Aequitas non patitur rem vendi duobus.*
- 364 *Vendens vnam rem per alia qua poena tenetur, quid si vendat rem duobus, quid de ementibus. 362. & 363.*
- 365 *Mensor falsus. & de eius poena.*
- 366 *Pondera, & mensurae iustae in publico, & pro publico, & priuato vsu vbi manere debent. infra num. 369.*
- 367 *Mensurari & ponderari qui debent, & qualiter.*
Vendere rem ad mensuram, vel ad corpus differt. 377.
- 368 *Venditor ad mensuram tenetur mensuram praestare.*
- 369 *Terra qualiter sit mensuranda.*
- 370 *Venditio ad numerum.*
- 371 *In maiori summa inest minor.*
- 372 *Vtile per inutile, an & quando vitietur. 565.*
Numum tantum non soluens an luat in corpus.
- 373 *In modico, an & quando non habetur ratio.*
Modici multa miscellanea.
Modica carceratio, modica tortura, modica scriptura, modica mora, modica poena.
- 374 *Modica contumacia, modicum delictum, modicum furtum, modica lesio. 385. ibi modicum praedictum, modica res, modica percussio, modica fraus, modica iniuria.*
- 375 *Furtum modicum qualiter puniatur. & an sit permissum. 373. 377.*

- 376 Res aliena an ioco capi impune liceat.
- 377 Animus lucrandi an presumitur.
- 378 Rem suam propria auctoritate quando licet auferre.
- 379 Represaliarum materia.
- 380 Represalia qua sint, & quando sunt permist, & supra.
- 381 Represalia an pro causa priuata sint concedenda.
- 382 Arrestatio est permisa.
- 383 Represalia tam contra personam quam contra res quando concedantur.
- 384 Represalia quibus ex causis non sint concedenda.
- 385 Latio modica non habetur in consideratione.
Cauere pro modico quis non debet cogi.
Iniuria modica quis infamia non notatur.
- 386 Iudex vel arbiter an in modico ledere possunt.
- 387 Modicum hereditarium habens an dicatur se immisere hereditati.
- 388 Officialis pro modico non est syndicanus.
- 389 Modicus error in tutore, an nocet.
- 390 Modica castigatio magistratibus an licet: modica contrarietas in teste an nocet.
Princeps mandans aliquid fieri in praedictum tertij intelligitur de modico.
- 391 Modicum munus an sit prohibitum.
- 392 Modicum quando nocet, & quando non, & vt supra a nu. 373. cum mult. seq.
- 393 Statuta quando stricte interpretanda.
- 394 Modicum carens dolo non nocet.
- 395 Melius est flere semel, quam semper.
- 396 Melius est negari vnum remedium, quam introduce re malum vsu.
- 397 Lex Platonis non attendenda in penis.
- 398 Stateram iudex qualiter tenere debet.
- 399 Immunitas duodecim liberorum.
- 400 Immunitas duodecim liberorum est de reseruatis Principi.
- 401 Immunitatis controuersia pendente, an conuentus solueri interim debeat.
- 402 Immunitas per pactum concessa non potest tolli. 406.
- 403 Contractus ab initio sunt voluntarij, ex post facto necessarij.
- 404 Generalis dispositio non derogat speciali concessioni.
- 405 Prilegium ex mera gratia concessum, si cursu temporis redderetur iniuquum, tolli potest.
- 406 Principis mens talis praesumitur qualis de iure esse debet.
Concessio facta communitati in vim contractus tolli non potest, sup. 402. & seq.
Molestinum an priuato facere licet in praedictum communitatis. & an sit de regalibus.
- 407 Statutum per quod minor numerus testium sit sufficiens tenet.
- 408 Opinio iusta & aequa subtilioribus rationibus vinci non potest.
- 409 Brutorum exemplis confunduntur homines.
Multitudo an sit causa sufficiens indulgendi.
Civitas, collegium, aut vniuersitas qualiter puniantur.
- 410 Praedictum qualitatis.
- 411 Quod non est, non habet qualitates.
- 412 Statera rigoris & aequitatis in praedictum qualitatis.
Talis quisquis se prestare debet qualis sermone se offert.
- 413 Facta sunt potiora verbis.
- 414 Iura in qualibet dispositione locum habere debent.
- 415 Bastardi non succedunt in feudo.
- Spurij an sint successibiles.
- 416 Iudicium efficax executionem efficacem parit.
- 417 Pater qualis, talis filius.
- 418 Filij qualiter sint obligati erga patriam, & parentes.
Patria, & patriotis bene meritis quantum debemus.
- 419 Pater ad qua tenetur erga filium.
- 420 Dotandi filias onus ab aequitate prouenit.
Qualis quisque fuit talis esse praesumitur.
Qualitas rubricae facit interpretari nigrum.
- 421 Qualitas Praefaty mentem legislatoris declarat.
- 422 Qualitas materiae de quo tractatur, cognoscitur a primordio tituli.
Aequalitas in quo consistit.
- 423 Homines a natura liberi omnes nascebantur.
- 424 Lex talionis de qua olim, abiit in desuetudinem.
- 425 Omnia iam erant communia sicut lux solis.
- 426 Meum & tuum, fuit causa tot malorum.
- 427 Commune quod iam erat, effectum est nullius.
- 428 Inter duos litigantes tertius gaudet.
- 429 Omnia proprio Marte olim gubernabantur sine legibus.
- 430 Leges adiuuentae iuris cuiuscunque sui conseruandi gratia 40. & nu. 48.
- 431 Aequalitas est via seruandi Remp. 422.
- 432 Condemnari qui non possit.
- 433 Doctores hinc inde pares, quorum opinio sequenda sit.
- 434 Par in parem non habet imperium.
- 435 Senectus semper veneranda.
- 436 Homo docilis & rationalis minime indignatur.
- 437 Saluum conductum quando concedere non licet. 438.
- 438 Saluum conductum inferior, vel aequalis quando non concedit.
- 439 Iudex inferior vel aequalis quando non possit, vel possit concedere saluum conductum. 437. 438.
- 440 Concessio vni facta, quando etiam alteri parti intelligitur comunis. quid de restitutione, & huiusmodi.
- 441 In pari turpitudine melior est causa possidentis.
- 442 Statutum quod committens, vel producens falsum perdat causam, quid si vterque scilicet actor & Reus incidant in commissum.
- 443 Iudex aequalitatem seruare debet.
- 444 Quod vni permissum est, alteri vtiue permissum censetur. 440
In penis aequalitas seruanda. 451.
- 445 Statera aequa esse debet, sed magis versus aequitate, quam versus rigorem iudex pendere debet.
- 446 Paritas remouet eandem suspicionem.
Paria sunt dicere haec lex procedit de aequitate, & illa de rigore.
Parium eadem natura.
- 447 Iudex sequendo rigorem vbi aequitatem sequi debet & e contra, iniustitiam facit.
- 448 Omnis disciplina progressus a praecipis generalibus dependet.
- 449 Natura docet aequalitatem seruare.
- 450 Defensio cum moderamine inculpata tutela est omni iure permissa.
- 451 Aequalitas in legibus, & statutis seruanda.
Subditi aequaliter diligendi, & omnes legibus obnoxij.
Qui nescit distinguere, nescit soluere.
- 452 Doctore distinguenti magis credendum.
- 453 Distinctio sapit naturam aequitatis.
- 454 Rigore in cortice aequitas in medulla.
- 455 Legis ad legem sit relatio, vt aequalitas seruetur.
Iudicio non parcenti parcenti, non parcentur illi.
Opiniones sunt recociliadae, sicuti discordiae cocordade.
Lex

- 456 Lex corrigens intelligitur secundum legem correctam propter equalitatem.
Lex interpretans intelligitur secundum naturam legis interpretata.
- 457 Aequalium est idem iudicium.
Nube pari.
- 458 Dei summa bonitas uult omnes, saluos fieri, & sufficientia remedia elargita est.
- 459 Prædicamentum Relationis.
- 460 Craturæ omnes habent relationem ad suum creatorem.
- 461 Dispositum in vno correlatiuorum trahitur ad alterum.
- 462 Condemnare qui non potest, nec absoluerè potest.
- 463 Officium iudicis magis exuberare debet in absoluen- do quam in condemnando.
- 464 Correlatiuorum regula non habet locum ubi æqui- tas deficit.
- 465 Filius quando succedere potest Patri, & pater non potest succedere illi.
Resoluto iure datoris, utique resolutum esse dicitur ius acceptatoris.
- 466 Relatiuum dicitur in referente cum omnibus suis qualitatibus.
Membra omnia relationem habere ad caput.
- 467 Sententia an & quando debet esse conformis libello & quando non.
- 468 Libellus præter stylum Curie formatus an sub- sistat.
- 469 Liquidum per illiquidum an aliquando retardari possit, & de practica liquidationis fiendæ.
- 470 Liquida & illiquida an simul consilio sapientis mit- tendæ.
Clara non veniunt in compromisso.
- 471 Argumentum à compromisso ad consilium sapien- tis an procedat.
- 472 Ignorantia non præsumitur in re clara.
- 473 Statutum arctans ad consilium sapientis quando ob- seruandum.
- 474 Conductor an & quando habet ius retinendi rem conductam vt supra 254.
- 475 Locator quo remedio utitur, vt res sibi resti- tuatur.
- 476 Sententia lata super minus veris an ab eodem retra- ctari possit.
- 477 Procuratores debent apponere clausulam dicto no- mine, ne teneantur, vel infamiam principalis in- currant.
Procurator vel aduocatus aut fideiusor an sint ini- mici, vel solum aduersarij & 224.
- 478 Æquitas in delictis puniendis locum habet.
- 479 Mandans an teneatur eadem pœna vt mandata- rius.
- 480 Mandatarius excedens fines mandati ipse tenetur.
- 481 Assassinus dicitur qui per pecuniam occidit.
- 482 Contractus habet relationem ad præcedentem tra- ctatum.
- 483 Instrumenta duo eodem die confecta cum clausu- la actum vt supra, intelliguntur etiam in eodem loco.
Clausula actum vt supra.
- 484 Clausula vt supra vel clausula finalis refertur ad immediate proxime præcedentia.
Consuetudo in dubio intelligitur de consuetudine longa.
Verba semper ad mediocritatem reducenda.
- 485 Æquitas suadet vt contractus intelligantur corre- spectiui.
Actus immediate facti censentur inuicem corre- spectiui.
- 486 Actus indifferentes iudicantur, boni vel mali secu- dum subiectam materiam.
Osculum illatum mulieri quando suspectum sit.
- 487 Qualitas adiecta verbo debet intelligi secundum tē- pus verbi.
- 488 Lex vna declarat alian, sic vnum statutum decla- rat aliud.
Legis principium generale, tota lex generalis est.
- 489 Verbum vnumquodque in statutis censetur apposi- tum cum ministerio, & non superflue.
- 490 Statutum expresse prohibens extrinsecos intelle- ctus, & quod eius verba debeant intelligi ad litte- ram, quam interpretationem recipit.
- 491 Statutorum virtus non stat in cortice verborum, sed in medulla, & sano intellectu.
- 492 Prædicamentum vbi.
- 493 Angelorum Hierarchiæ & gradus.
Res quæque perit extra proprium locum & situm naturalem.
- 494 Domus sua unicuique tutum refugium esse debet.
Pupillus apud matrem educandus.
- 495 Amor nullus vincit paternum.
Æquum est vbi commoda, ibi incommoda.
Pater & mater debent contribuere in necessitatibus filiorum, & quibus casibus non tenentur.
- 496 In contractibus attenditur locus vbi celebrantur.
Locus contractus an traditionis attendendus.
- 497 Verba statutorum sunt ponderanda.
Alienans in forensē pœnam quando incurrit.
- 498 Abrasio quando vitiat.
- 499 Rasura quando falsa censetur.
- 500 Citatio est fienda ad domum propriæ habitationis.
- 501 Citatio quibus casibus necessaria non sit.
- 502 Vbi ceptum iudicium ibi finem habere debet.
- 503 Iudicium an dicatur ceptum per solam citationem.
Æquum est ne quis extra suum forum trahatur.
- 504 Causas aduocare, non licere semper.
- 505 Salarium an iudici subrogato debeatur, si iudici or- dinario non detur.
- 506 Salarium de betur iudici, etiam si partes inter se trā- segerint.
- 507 Condemnationis tertia vel quarta pars quæ dar- debet iudici ordinario, an debetur quoque iudici sub- rogato, vel in eius locum delegato. & 508.
- 508 Nemo cogitur suis stipendijs militare.
- 509 Locus quinam attendendus circa delictorum puni- tionem, quid in procedendo.
- 510 Æquitate suadente semper in dubio benignior sumi- tur interpretatio.
Præscriptio delictorum à statuto strictè interpre- tanda.
- 511 Deus scit omnia, & non est acceptator personarum.
Et de eius essentia potètia, scientia, & bonitate, quid Paul. A post. scripsit.
- 512 Prædicamentum quando.
- 513 Tempus qualiter definitur.
Omnia bona in tempore suo.
- 514 Tempus obligationem non tollit nec inducit.
- 515 Qui citò dat bis dat.
- 516 Mora sua unicuique præiudicium allatura.
- 517 Damnum emergens & lucrum cessans.
Aliud est damnum pati, aliud lucrum non facere.
In curia mercatorum de bono & æquo agitur.
- 518 Vsuræ sunt omni iure prohibita. 522. 523. & 524.
Mutuum dantes, nihil inde sperantes.
- 519 Dispensare contra ius diuinum ex causa Papa potest.
Excusationes vsurariorum, & mensurariorum quæ sint, & qualiter reijciantur.
Cambia sicca detestantur. 522. vbi exemplificat.
- 520 Lucri causa debet esse iustus sudor & bonus labor.
- 521 Tempus vendi non potest, quia sine pretio nobis datum est.

- 522 Pactum inter creditorem & debitorem de accipiendo pecunias ad cambium & recambium, si intra statutum tempus debitor non soluat, an sit licitum.
- 523 Vsuraria acquisitio est præter naturam.
- 524 Cambium de loco ad locum quando sit licitum, secus de tempore ad tempus.
- 524 Practica articulandi interesse cambiorum. Cambia an sint semper prohibita.
- 525 Montis pietatis interesse pro pecunijs ibi positis, an sit licitum.
- 526 Tempus pro tempore poni non potest, & ibi exemplum.
- 527 Tempus ablatum restitui potest. Tempus semel suppletum, iterum non suppleri.
- 528 Inducit quando duplicantur. Aequitas in dubio amplectenda. Tempus quando dilatari, vel coartari licet.
- 529 Aequitas in penalibus locum habet. Tempus venditionis an verò traditionis attendatur quo ad evitandam pœnam, quid quo ad gabellam.
- 530 Tempus in materia minorum, testium, fideiussorū, debitorum & huiusmodi remissive. Tempus currit etiam rusticis, mulieribus, & minoribus in ijs, quæ sunt inducta ad rigorem iuris. Ignorantia quando non excusat.
- 531 Tempus an & quando currit ignorantem. 530. Scientia quando non sufficit circa actum præiudicalem.
- 532 Actus formalis an per equipollens fieri possit. Mora quando purgari potest.
- 533 Clausula ipso iure sapit rigorem. Mora modica ab æquitate excusatur.
- 534 A die tali, an eadem die tempus currere incipit.
- 535 Tempus quod attendi debet in delictis puniendis. Tempus quando impedito non currit. Carceratio diuturna est pars pœnæ. Pœna pro delicto antiquo minuenda.
- 536 Solutio diutina an obligationem inducit.
- 537 Consuetudo diutina contra ius diuinum non tenet, idem si contra naturalem æquitatem.
- 538 Tempus quanta mala parit.
- 539 Prædicamentum actionis.
- 539 Omnis actus humani dependet à voluntate & potestate.
- 540 Perfectio in facto, & imperfectio in non factum.
- 541 Actum magis valere, quam perire. 541. Actus quantumcumque favorabilis in alterius præiudicium principaliter non subsistit.
- 542 Actio secundum Phil. quid sit.
- 543 Primum in intentione, ultimum in operatione omne a gens agit propter finem.
- 544 Principium an finis in delictis attendendum. Delinquens præter intentionem delinquendi mitius punitur.
- 545 Aequitas naturali ratione admonet ad bene vivendum bene faciendum.
- 546 Christi omnis actio, christianorum est instructio.
- 547 Christus in primo adventu æquitate & misericordia plenus, in 2. Adventu venit in æquitate, & iustitia.
- 548 Actio ex obligatione in rem vel in personam ex facto duorum, vel unius tantum largitate. Argumentum rem, de qua tractatur ostendit.
- 549 Rigor quando & quibus causis æquitatem associat, atque adiuvat ei.
- 550 Quod prodest attenditur. Favere quibus debemus, & quando.
- 551 Procurator in iudicio quasi publico an pro reo absente intervenire possit. Causa vna intentata, & probata alia, de æquitate
- iudicari potest super probata. num. 575.
- 552 Agens ad duo & probans de vno: de æquitate obtinebit, ubi potest sola facti veritate attentata procedere. Iudicium claudicare non debet.
- 553 Privilegiatus non gaudet privilegio contra æque privilegiatum. ubi de ecclesia, pupillo, paupere, fisco, minore. 558. limita. nu. 561.
- 554 Ecclesia contra Ecclesiam non præscribit. Præscriptio odiosa, & suscipio favorabilis.
- 555 Pauper alere pauperem non tenetur.
- 556 Donatio facta a minore, uxori minori an valet.
- 557 Laicus eodem privilegio utitur contra clericum, quo clericus contra eundem laicum, & multa in hoc proposito. Fiscus succedens privato utitur privilegio privati. Minor succedens in loco maioris utitur eodem privilegio maioris.
- 558 Qui in alterius locum succedit eiusdem iuris esse censetur 556. & 557. Creditor privilegiatus non utitur privilegio contra debitorem æque privilegiatum, vel contra alium creditorem. Bulletinus moratorius quando debitori prodest.
- 559 Pia causa instituta non detrahit Falcidiam neque Trebellianicam de legatis ad pias causas.
- 560 Privilegiatus renuntiare non potest privilegij misericordie causa concessis, nec respectu honoris respectantis corpus vnius collegij, vel militiae.
- 561 Privilegiatus quando utitur privilegio contra æque privilegiatum.
- 562 Aequitas non procedit ex abrupto sed rationabiliter.
- 563 Concessum uni quando patrocinat alteri. Appellatio fit vnum corpus cum appellato quando appellatus illi adheret.
- 564 Appellationi adherere quid sit. Utile per inutile non vitatur. 372.
- 565 Nocere, & prodesse id quod habetur vel amittitur.
- 566 Adhæsiō appellationi sufficit appellatione pendente fieri, ante vel post, ubi proceditur de bono & æquo.
- 567 Clausula de bono & æquo dispensat 574.
- 568 Clausula sola facti veritate attentata non potest tantum quantum clausula de bono & æquo.
- 568 Mora iudicialis de æquitate purgari permittitur. Confessio aut responsio qualificata de æquitate admittenda.
- 569 Sententia quando æquitate suadente retractari possit. Genuæ vsus meliorandi sententias, an alibi idem sit declarare eas per motiva.
- 570 Motiva an sint pars sententiæ.
- 571 Prolixitas in Iudice, Advocato, Procuratore, & Auditore non est laudabilis.
- 572 Veritas quattuor modis principaliter opprimitur. Melius est peccare in tempore quam in sententia.
- 573 Obligatio est mater actionis, & obligatio est stricti iuris. Exceptiones ab æquitate proveniunt. Circuitus evitandi. 612. Occasio laborum, litium & expensarum auferrèda.
- 574 Clausula de bono & æquo solo facti veritate attentata quid operetur. Causæ pauperum qualiter tractandæ. Bona vxoris a viro alienata quomodo vxor repetere potest & vindicare à tertio possessore. Pretium rei vxoris alienatæ cum consensu vxoris, si vir confitetur recepisse, non nocet vxori. Confessio viri quando præiudicat vxori. 577.
- 575 Tex. l. habebat. ff. de insti. act. declaratur.
- 576 Absolutio à iuramento non petita per Procuratorem mulieris, an sua principali efficiat. Periurium non est sine dolo.

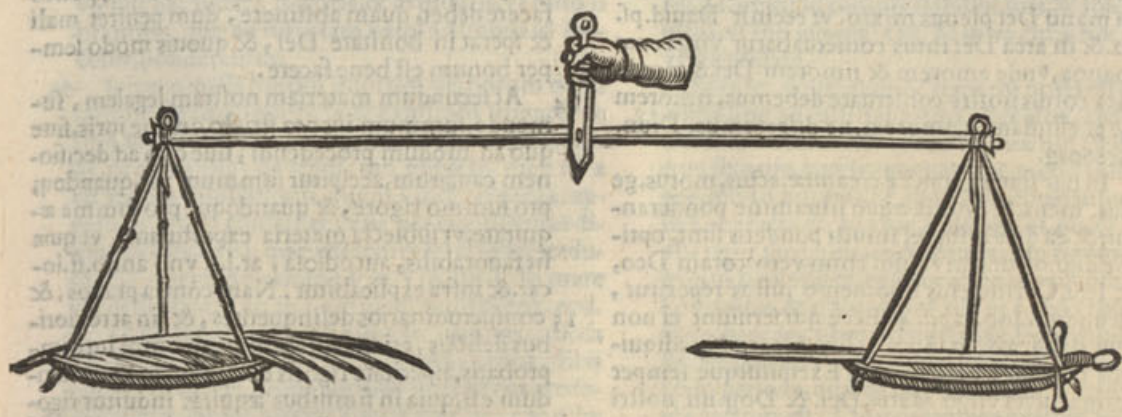
- 577 Periuus non est qui venit contra instrumentum in
ratum ex capite non impleti pro parte aduersa.
- 578 Mandatum strictè interpretandum.
Mandatum habens ad vendendum, non potest fide
habere de pretio, neque extèditur ad consistendum.
- 579 Mandati forma non seruata, actus quando est ipso
iure nullus.
- 580 Accusatore deficiente æquitatis ex officio procedere,
ne delicta remaneant impunita.
- 581 Dolus nemini patrocinatur.
Agentes & consentientes pari pœna puniri, & qua
liter hoc verum sit.
- 582 Agens non concurrente voluntate excusatur.
- 583 Voluntas quando attendatur, & quando effectus.
583. & quid de voluntate coacta.
Excusatione digni qui sunt 582.
Exitus an voluntas attenditur.
- 584 Factum an voluntas attendendum. nu. 583.
- 585 Dolus in quibus presumitur.
- 586 Pœna in facto proprio grauior quam in facto alieno.
Voluntas difficilis probationis.
- 587 Animus & voluntas distinguunt maleficia.
Excessus carès animo vlciscendi non rumpit pacem.
Adulterium nec raptus puellæ. nu. 591.
- 588 Dans operam rei licitæ, si oriatur illicitum attenditur
quod prodest.
Testis sine dolo mendax excusatur à pœna falsi. 596.
- 589 Voluntas delinquendi, quando abesse dicitur in deli
cto. 591.
- 590 Canem verberare alienum non licere: eijci posse sic.
- 591 Canes sunt inter nostra Domestica.
- 592 Vellens vulnerare Titium, & vulnerans me diato
rem qua pœna puniendus.
- 593 Operam rei illicitæ dare quot modis dicitur.
Delictis occasionem dans, vt de irritantibus cabro
nes, canes, equos, & huiusmodi qua pœna teneatur.
De pauperie plura exempla.
Qui causam damni dat damnium de disse videtur.
594-595.
Animalia damnium dantia suapte natura vel facto
hominis, quid iudicandum.
- 594 Mulio tenetur si mulus det damnium.
Culpa quando præcedere dicitur casum.
- 595 Bannitos capere vellens, an puniatur si incendium
vel aliud damnium in rem aut in personam non ban
nitam interuenerit.
Crudelitas nimia culpæ ascribenda.
- 596 Credens fide digno an sit excusandus.
Custos carcerum si nobilis fugiat an excusandus.
- 597 Custos arcis an teneatur si arcis custodiam viro fide
digno commisit.
- 598 Æquitas est aduocata hominum bonæ intentionis.
- 599 Iudex esse non debet, qui non valet irrumperè ini
quitatem.
Qui in se iustus sic in alios esse presumitur, & econ
tra. Dei filius adeo misericors ut pro nobis patere
tur, miracula fecit, & ne Martyres martyrium
paterentur, vtique miracula fecit.
- 600 Aduocati quales esse debent.
- 601 D. Ioannis Ventura Iuriscons. & Aduocati Flo
rent. & eius familia laudes.
- 602 Prædicamentum Passionis.
- 603 Dispositum in vno quando locum habet in pœnali
bus in alio.
Prohibitum vni ex correlatiuis censetur prohibitum
alteri.
- 604 Omne agens rectè agit in patiente bene disposito.
- 605 Agere & pati naturaliter posse.
Passio animi & corporis quando & per quæ.
- 606 Conscientia proprii sceleris mille testes. bona alacri
ter defendit Innocentes.
- 607 Potestati alienæ subiecti obedientiam seruare debent.
- 608 Superiores non carent labore & sudore in bene ad
ministranda iustitia.
Agere, & pati omnibus datur.
- 609 Æquitas circa politica, & moralia, agit & patitur.
Homo ex quibus agit & patitur.
- 610 Passio in rem, et circa res & seruitutes.
- 611 Actiones cur hodie sicut olim non proponantur.
Clausula omni meliori modo.
Clausula super quibus omnibus.
- 612 Actio ex æquitate datur etiam illi cum quo nullum
est negotium ex alijs de causis.
Circuits quando evitandi sunt. 573.
- 613 Afflictio non est danda afflictio.
- 614 Factum vnius ex socijs quando nocet alteri, et quid
si vnus committat maleficium.
Socius cõdenatus ob maleficiũ, an nocet alteri socio.
- 615 Filius condemnatus ob maleficium si pater pœnam
soluit, an compensetur in suam partem.
- 616 Pater an & quando teneatur pro delicto filij.
- 617 Æquitas locum habet in causis mixtis.
- 618 Passiones suscipiunt magis atque minus.
Mandans qualiter intelligitur teneri pro excessu
mandatarij.
- 619 Homo pro Deo pati debet maximè cum Christus
pro homine passus est.
- 620 Prædicamentum situs.
Cor est Dux ceterorum membrorum.
Caput hominis, an cor procedat. 621. 622.
Natura prudentissima nil frustra agit.
- 621 Deũ quibus actibus exterioribus colere debemus.
Dei potentiam, sapientiam, & bonitatem quibus acti
bus exterioribus præcipuè confitemur.
Dei donum est intelligere scripturas.
Deum negamus peccando.
Appellatione hominis etiam potentie anime immor
talis continentur.
Caput hominis vbi sepultum, facit locũ religiosum.
- 622 Arbor cuius radices, vel rami extenduntur in fun
dum vicini eius, fructus cuius sunt.
Ramos arboris in meo fundo protendentes & vin
bram facientes an cedere possum, quid de radice.
- 623 Homo & eius dignitas ad quem finem creatus.
Homo peccator inuentis comparatur.
Foveas facere in suo vel alieno pro capiendis ani
malibus an licet.
- 624 Angelica natura Hierarchie & ordines, & situs.
- 625 Lucifer excelsior erat inter Angelos. Situm cæli
emyrei (in quo creatus fuit) superbia amisit.
Superbia Luciferis.
- 626 Michael Archangelus domator Luciferi.
Prælium in cælo.
- 627 Æquum & iustum esse vt quisquis maneat in
sua vocatione.
- 628 Deus, & si vbique sit, tamen sedere in cælo empy
reo habet.
Mansiones Beatorum in cælo.
- 629 Anima à Deo à situ cæli in homine creata.
Ad Deum & ad eundem situm redire debet.
- 630 Situs sub cælo quæ continet.
Eclipsis & Cometæ.
- 631 Res mala se habere extra proprium situm.
- 632 Cælorum & aeris infortunia & tempestates qua
de causa generantur, et quib. remedijs occurritur.
Nemo habitare tenetur sub malo aere.
- 633 Auis super arboribus dicitur in aere stare.
Situs super terrã & in inferiorib. partibus qualis.
Purgatorium vbi situm, & ibi æquitas quoque lo
cum habet.
- 634 Rigor an sine æquitate in Inferno.
- 635 Situs Sedis Apostolicæ Romæ.
Petrus & Paulus Apost. sunt duo lumina & dua
columnæ Ecclesiæ.

- 636 Romæ patria cōmunis. Vbi quilibet conueniri pōt.
- 637 Romæ. Forenses an conueniri possint.
- 638 Asylum apud Romanos quid.
- 639 Immunitas Ecclesiastica ut conseruetur: Rigor et æquitas simul laborant.
- 640 Infideles non gaudent immunitate Ecclesiastica. Ritus Iudeorum num magis tollerandi quam aliorum infidelium.
- 641 Iudæi nullo æquitatis priuilegio gaudere debent. Situs Ecclesiæ, & cœmeterij & domus Episcoporum qua immunitate gaudent. Confugiens ad corpus Christi gaudet immunitatem Ecclesiasticam.
- 642 Signa ponere super scammis Ecclesiæ ad præueniendum locum in Ecclesiis an iure tenet. Loca in Ecclesia sedendi causa an possideri signo aliquo apposito ualeant.
- 643 Deo dicatum in nullius bonis est.
- 644 Possessio in Ecclesia non acquiritur. nu. 642. 643. & seq. & 647.
- 645 Possedi modus fictus est cōtra naturalē æquitatē. Sedilia in Ecclesia an aliquo signo apposito præoccupari possint. 642. & seq.
- 646 Possessio semel extincta amplius reintegrari nō pōt.
- 647 Possessio dicitur quasi pedum positio. Possessio rerum mobilium acquiritur manibus, quid per retentionem clauium beneficij ecclesiastici.
- 647 Signatura sola an possessionem importet.
- 648 Ecclesia mater indistinctē omnium Christi fidelium.
- 649 Ordo sedendi in Ecclesiis. Cathedra Regis in Ecclesia qualis & quomodo esse & stare debet pulchrè describitur.
- 650 Rex iustus sedes super sedem suam. quidquam malignum non aduersabitur.
- 651 Lex agraria ad quid inuenta. Aedificare in suo non licere ad æmulationem animo officinandi uicino. Muri sine calce an propè uicinum edificare licet.
- 652 Aedificare ad æmulationem quando quis dicitur.
- 653 Caminum nouum propter fumum an licet facere.
- 654 Aedificare turrim, murum ualde altum, uel fortilitium, an Domino liceat.
- 655 Debitor conueniri potest ubi habet rem sitam.
- 656 Situs in delictis spectandus est.
- 657 Corpus offensus situs considerandus, & ad quid. Faciem hominis studiosè deturpantes sfrisantes & stercorizantes. Studiosè, idem est quod data opera. Statuta Flor. Rubr. 118. & 119. libr. 3. circa aduerbium studiosè declarantur.
- 658 Condemnatus pro vulnere, & non pro cicatrice an postea sententia retractari possit.
- 659 Delicta statutaria qua & contra transgressores æquitas seruanda. Quæ propter necessitatem fieri contingunt pœnam non merentur. Projiciens in via aliquid prohibitum an sit punibile semper.
- 660 Domus demolitio ex quibus causis fiat.
- 661 Ciuitas post desolationem reedificata & restituta an reacquirat antiqua priuilegia. Ecclesia destructa an efficiatur situs prophanus.
- 662 Aedificans iuxta litus maris quid iuris, quid destructo edificio.
- 663 Qualibet res de facili reuertitur ad propriam naturam.
- 663 Vfus maris publicus dicitur. Gemæ, coralia & huiusmodi piscari in mari an licet & cuius sunt. Naufragio res in mari eiectæ an sint piscatoris.
- 664 Prædicamentum habitus. Habitus quot modis sumitur.
- 665 Animi pulchritudo an quadoq; ab habitu arguitur.
- 666 Habitus in brutis qualis sit. Fere bestia quando capientium non sunt.
- 667 Æquitas, & quædam naturalis iustitia dicitur esse in animantibus.
- 668 Animantia creata ut homini seruirent, cur rebellia effecta sint, quasi inimica.
- 669 Habitus hominis duplex. Viro bono æquitas patrociniatur.
- 670 Vir malus dignus rigore. Vir malus cur viuere permittitur.
- 671 Animus quibus habitibus vestitur. Humanitas est habitus quo omnes præsertim iudices indui debent.
- 672 Resurrectio mortuorum alijs vitam, alijs mortem.
- 673 Habitus quibus corpus humanum induitur. Vestibus auratis qui uti possunt.
- 674 Vestibus publicæ personæ priuatus induens se qua pœna puniendus. Facta a seruo vestibus Domini induto an tenent.
- 675 Laicus quando excusatur contra clericum non indetentem in habitu.
- 676 Hebrei qui signum croceum non seruit puniendi.
- 677 Ornamenta corporis, & animæ quæ sint.
- 678 Sanctitas est omnium virtutum excelsior.
- 679 Virtutes quæ sint enumerantur hic. 40. cum eorum definitionibus.
- 680 Politica de quo tractat. quid economica, & quid Ethica, & quid Paul. Apost. de hoc sentiat.
- 681 Habitus monachum non facit. & multa in hoc proposito habitus.
- 682 Habitus clericalis quod priuilegium habet.
- 683 Habitus clericalem, uel religiosum dimittens quid perdit.
- 684 Habitus religionis an ex causa dimittere licet. Vestes sacre ad usum prophanum, nec vestes prophane ad usum sacrum conuertenda sunt.
- 685 Habitus modestus uenustatē animi indicat. & 687. Magistratus virum ostendit. Toga indicat magistratum.
- 686 Vfus fructus uxori legatus donec habitum vidualem induerit, quid importat. Vidua qualis esse debet.
- 687 Vidualem vitam seruare quando dicitur. Vidua an lugere tenetur virum. Vidua si intra annum luctus nupsit vestes reddere debet.
- 688 Habitationis uxori legatæ appellatione quæ continentur.
- 689 Habere alienum iniuste non licet. Ius in spe habere qualiter intelligitur.
- 690 Interpretatio obligationum & excommunicationum qualis sumi debet.
- 691 In interpretanda obligatione quæ requirantur. Verisimile est quem minus voluisse obligari, quam fieri possit. Testis verisimilia deponēs parte nō citata an tenet. Clausula sola facti veritate attentata quantum ualet in iudicijs.
- 692 Reg. à priuatione ad habitum, qualiter procedit.
- 693 Facere de facto aliquid non sufficit.
- 694 Facta an & quando tenent.
- 695 Bannitus vel excommunicatus si simpliciter bannum vel excommunicationem non negat, tenetur probare fuisse rebannitum vel absolutum. Statutum puniens in amputatione manus qualiter intelligendum. num. 698.
- 697 Execrans alium an eadem pœna sit puniendus.
- 698 Sententia declaratoria quando requiritur, & quando condemnatoria. Pœna, quando ipso iure incurritur & quando non.
- 699 Mox, statim, Dictio quid importat.
- 700 Fructus post delictum pendentes an sint fisci.

11

DE BRACHIO REGIO

PARS SEXTA.

DE AEQVITATE, ET RIGORE.

Um Deus Optimus Maximus, prouidentia sua corruptibilibus omnibus prouideat, & finem (in se ipsum scilicet, qui finis est) ordinet & dirigat, omnia, atque cuncta gubernet, hinc Boet. ijs versibus scriptum relinquit.

1 O, qui perpetua mundum ratione gubernas,
 2 Terram, caelique sator, qui tempus ab aeo
 3 Ire iubes, stabilique manens, dat cuncta moueri.

2 Ipse namque Deus, ubique regnat, ubique imperat, ubique Maiestas eius omnia replet, & complectitur vniuersa. Psal. 23. & 144. caelum, & terram ego impleo, & ut ait Philos. Deus est omnia, sciens, mouens, & sentiens. Itaque Deus, per Moysen, cuncto populo mandauit, vt omnia, pondere, numero, & mensura, disponerentur. Leuitic. c. 19. in si. ibi, nolite facere iniquum aliquid in iudicio: in regula; in pondere, in mensura: statera iusta, & aequa sint pondera, iustus modius, equus sextarius, & quae sequuntur, ad quam manus, & oculos iudices semper habebunt, si memores fuerint. c. cum aeterni. de rei iud. in 6. & illa statera est omnino euitanda, qua grauius pro se, leuius pro alio ponderamus. 24. q. 1. c. no afferamus, sed omnis iudex diligenter cauere debet, vt in vtroque penset veritatem & misericordiam, vt 45. Distinct. c. omnis, & quilibet, quasi in statera sermones, & gressus suos ponderet, 50. Distinct. cap. ponderet. & S. Aug. in libr. 5. confess. cap. 4. Sic ait, sic fidelis homo cuius totus mundus diuitiarum est, & quasi nihil habens, omnia possidet, in haerendo tibi, cui seruiunt omnia, quamuis, nec saltem septentrionis gyros nouerit, dubitare stultum est, quin vtiq; melior sit, quam mensor caeli, & numerator syderum, & pensor elementorum; & negligens tu? Qui omnia in mensura, & numero, & pondere dispouisti, & qui alijs praestit inuigilare oportet, vt (si fieri possit) irreprensibilis sit, iux. c. oportet. 8. q. 1. Nam (vt ait Hippocr. Aphorif. 37.) Qui bene se habent corpore difficulter ferunt medicatioes, vt de illis iudicibus integerrimis, euenire solet, agre ferentibus moneri ab illis, qui magis mentione egent.

4 Et cum in rebus nouis constituendis, atque edendis vtilitas potissimum cum aequitate inspicienda sit & in rebus fugiendis rigor. ar. leg. in rebus. ff. de constitut. Princ. & not. Imperat. in Proem. Institut. §. cumque Deo propitio. vbi gloss. in verbo vtile, vtrumque difficile, ac periculosum est. Non enim melatet quod vita breuis est, ars longa, occasio volucris experientia periculosa, iudicium difficile, vt inquit Hippocr. Aphorif. primo. Vnde Virgil. libr. 3. Georg. bene ijs versibus concludit.

5 Optima quaeque dies miseris mortalibus aui,
 6 Prima fugit, subeunt morbi, tristisque senectus.
 7 Et labor, & duræ rapit inclementia mortis.

Et quod difficilius, arbitrij nostri non est, quod quisq; bene loquatur, & sentiat, uerum tamen qui per syluam variarum lectionum vagatur, per spinas, & tribulos vagari oportet, ibi herbas olentes, & odoriferas recolligit, alias respuit. Qua de re spatia quae haecenus in hoc tractatu iam scripsi in hac sexta parte recolligere curauit, confusus, & sperans in Deo, qui sicut filio suo promisit & praestitit auxilium suum circa humanitatem, vt sentit Dauid. Psal. 88. Manus enim mea auxiliabitur ei & Brachium meum confortabit eum, ad quod v. exposit. Iacob. de Valent. ita in hac sexta parte de Brachio Regio, penes alios de manu Regia, auxilium diuinum petam in quo sperabo, vt manu firma, & Brachio forti stateram nostram rigoris, & aequitatis gestare possim, & valeam percurrere quoq; hoc mare magnum & spatiosum, non verbis, quibus vtuntur omnes tantum, assequi laudis, & gloriae videar, vt ait Quint. libro secundo institut. sed quae in praxi agenda atque obseruari oportet, ipse alios docendo & ad discam.

5 Continet enim materia nostra (quam Rigoris, & aequitatis stateram appellamus) quicquid super terram est, ab ortu, ad occasum, ab Austro, ad Aquilonem, Quid plura? quae in caelo, terra, & in inferno comprehenduntur, omnia cum pondere, numero, & mensura, quamuis diuersimodè. Nam Deus Optimus Maximus, summa eius largitate, in caelo praemiatur ultra condignum

- in inferno autem punit æquitate sua citra condignum.
- 6 Et in omni opere Dei fit iustitia simul cum misericordia. S. Thom. 1. par. sum. m. q. 21. art. 4. Et in terris hunc humiliat, hunc exaltat, quia calix in manu Dei plenus mixto, ut cecinit David. ps. 32. & in arca Dei intus conseruabatur virga cum manna, unde amorem & timorem Dei & nos in arca cordis nostri conseruare debemus, timorem ne præsumamus, amorem, ne disperemus. Dion. Areopag.
- 7 In hac statera cuncta creaturæ, actus, motus, gestus, mens, & omnia æquo libramine ponderantur; & ea quæ iusti, vel iniusti ponderis sunt, optimè dignoscuntur: verum enim vero coram Deo, & Iesu Christo eius filio, nemo iustus reperitur, secundum Iob. capit. 4. Ecce qui seruiunt ei non sunt stabiles, & in Angelis suis, reperit (in aliquibus tantum) prauitatem. Excipiturque semper immaculata virgo Maria, Dei, & Domini nostri Iesu Christi Mater, sine peccato concepta, ab initio & ante secula semper ab omni labe penitus penitus præseruata, de qua dicitur, quod nemo tam iustus, quam ipsa virgo Mater plena gratiæ. Sed quò ad alios, quamuis iusti, tamen non sic scriptum est enim, septies in die cadit iustus.
- 9 At æquitas atque misericordia diuina iustos fulgere facit, & iniustos iustificat Ezech. c. 18. Matt. c. 12. & Apostol. ad Rom. c. 8. & alibi, impios autem a iustis segregatos iudicabit. Prouer. capit. 14. En quam dispar exitus, quibus rigor, quibus æquitas, sed in operibus huius mundi, equidem homines sepe fallunt: nam quandoque rigor seruat, ubi æquitas suadet & e contra, ideoque ubi opus est rigore non est utendum æquitate, & ubi æquitas suadet, rigor cessare debet, alioquin errabitur, ut infra. nu. 161. Hinc dixi quòd liberi arbitrij vires non sunt concedendæ in eruditis, sed probis & expertis part. 1. num. 46. & 47. Nam officium, & discretio pari passu ambulant. part. 2. num. 127. part. 5. nu. 37.
- 10 Itaque aduertendum est ne decipiamur, ne nimium iusti, sed æqui ponderis simus, Eccles. c. 7. Nam nimium iustus peribit in iustitia sua ut in c. plerunque 2. q. 7. & in c. non potest. 23. q. 4. & in c. serpens. de pæn. distinct. 1. Tiraq. de retract. con. sangui. §. 35. glo. 1. sub nu. 12. & 13. dixi sup. par. 3. sub nu. 120.
- 11 Summum enim ius summa malitia, summa iniuria, & summa crux. Tiraq. ubi supra num. 6. cum seq. & plerunque sub authoritate iuris, & in ampla Balia erramus. l. si seruum. §. sequitur. de verb. oblig. & Cicer. libr. 1. offic. Existunt (inquit) etiam sepe iniuriæ calumnia quadam, & nimis callida iuris interpretatione: ex quo illud summum ius, summa iniuria, factum est iam tritum sermone prouerbum, de quo in hoc propos. meminit Didac. Couarr. vi. eruditissimus, præterquam ubi tam strictè loquitur de immunitate ecclesiastica cui parum fauet, in ceteris verò est magnus Doctor tract. var. resol. par. 2. §. 6. sub num. 3. ver. ex quibus. cau. 592. in fi. sed ipse teneo quòd summum ius, sit summa crux quando corde & animo diro, & crudeli, absque scintilla æquitatis iudex iudicat, vel procedit, nil in se humanitatis habens, ut not. 12 in leg. de ætate. ff. de probat. Non autem sic de summa æquitate censendum est, cui aliquod vitium ascribi minime potest. nam summa æquitas, summa ratio dicitur, l. verum in princip. ff. pro soc. Quinimmo nihil agendum est, ubi agens dubitare possit, nunquid æquum sit, aut iniquum id quòd agere intendit. Cicer. in primo libr. offic. quem Tiraq. adducit in dicto §. 35. glo. 1. num. 6. cum sequentibus. Verum in rebus spiritualibus dum opera rei Sanctæ, vel licitæ datur, & agens dubitat nunquid meritorie faciat, potius facere debet, quam abstinere, dum penitet mali & sperat in bonitate Dei, & quouis modo semper bonum est bene facere.
- 14 At secundum materiam nostram legalem, summo ius pro stricto ordine iuris, siue quo ad modum procedendi, siue quo ad decisionem causarum, accipitur summum ius, quandoque pro summo rigore, & quandoque pro summa æquitate, ut subiecta materia exposcunt, ut quia fit fauorabilis, aut odiosa, ar. l. si vno anno. ff. locat. & infra explicabitur. Nam contra prauos, & consuetudinarios delinquentes, & in atrocioribus delictis, etiam alijs casibus ab omni iure improbat, asperitate rigoris eundem, & procedendum est, quia in similibus æquitas induitur rigore. ut in 3. par. nu. 33. ijs tribus videlicet concurrentibus, mala qualitate personæ, causæ, & effectus, tunc æquitas flet, & non est locus veniæ, Tiraq. de retract. con. sangui. §. 35. gloss. 1. num. 17. & his cõcurrentibus seueritas circa statutorum interpretationem locum habere potest, ut l. 2. in princ. ff. de custo. reor. Et hoc modo reconciliantur ij duo milites legalis philosophiæ, videlicet, Tiraq. & Couarr. var. resol. in 2. par. c. 6. sub nu. 3. ver. ex quibus deducitur, car. 592. ubi seueram interpretationem damnare videtur, habet etiam locum in sententia, ut l. 1. §. casum. ff. de postul. & in iudice authoritatem Brachij Regij exerceente, ut late in prima & quarta parte dictum est, præsertim legum conseruatores seueri esse debent non tamen indistincte, ut aduertit Cic. ad verum 1. libr. offic. Sed contra dolosos legum contemptores & temerarios, ut illi qui nulla necessitate coacti, sed sola animi peruersitate, propria malitia, & calliditate, ducti, obstinate leges transgredi malunt quam legibus virtuosè viuere. Sunt enim incapaces, & non scripti uti odiosi in libro elementarum legum humanarum, non in legibus æquitatis, sed rigoris, ar. l. Lucius Titius. §. Dama. ff. de legat. 2. profecto mercedem talem habere debet, qualem ex eorum industria meruerunt, iux. l. 1. ad leg. Cor. de fican. effecti sunt indigni auxilio legum. l. auxilium. ff. de minor. ut infra. ad aliud propositum dicam, quia de re rigor contra huiusmodi proteruos experiri debet.
- 18 Ceterum quando agens quadam lasciuia, & ab impetu iræ motus, vel prouocatus, in aliquod prohibitum incidisset, attentis bonis moribus, & eius bona qualitate, benemeritus est æquitatis ob quam rigor cessare debet. Grat. in §. charitas. & §. exordia. de pæn. distinct. ubi glo. de Peni. cuius dictum secundum Tiraq. de pæn. temp. caus. si sub. nu. 156. in fin. fuit prius Cicer. in orat. pro Pub. Sylla. ibi non ex crimine, sed ex moribus eius qui arguitur est ponderandum. vi. in propos. in pract. de test. par. 4. sub nu. 80. & infra latius suis loco, & tempore dicitur, & in 5. par. sub nu. 59.
- 19 Sed ne confusè, vel (ut fertur) illotis, & arctis manibus rem tam vtilem & amplam, atque practicabilem perstringamus, & ut ordinate procedamus, opere pretium duxi, eam diuidere, Nam primo scire oportet, quid sit lex, iustitia, ius, iustum, æquitas, & rigor, quæ ignorare turpe est iuris perito. ut ait Bologn. deleg. iur. & aquita. c. 1. nu. 17. 18. Secundo Regulas quasdam Rigoris, & æquitatis tradere.

Tertio totam materiam Rigoris, & æquitatis sub decem Prædicamentis reducere.

Ex quibus omnibus Theoricam, & Practicam, simul percipiemus bene gestandi, & ritè, ac rectè vtendi hæc statera Rigoris, & æquitatis, vt iusto libramine, quæ ad iustitiam administrandam spectant, ponderemus.

- 20 Igitur omiſſa horum duorum verborum diſpuratione, quam ſophiſticiſ, & cauilloſis libenter reſponſo, de quibus loquitur l. 2. C. de conſtitu. & l. 65. ea eſt natura. de regul. iur. vbi Vlp. dicit: Ea eſt natura cauillationis, quam Græci *ὀδύσση*, appellant, vt ab euidenter veris per breuiſſimas diſputationes ad ea, quæ euidenter falſa ſunt, perducantur, quemadmodum idem Vlp. Iuriſc. in materia definitionis ait in l. omnis definitio. 202. cod. tit. Omnis namque definitio in iure periculofa eſt. Parum eſt enim vt ſubverti non poſſit. Et ij qui digito magis, quam auribus circa fidem credent re volant, carent merito fidei. Quia fides non habet meritum, vbi humana ratio præbet experimentum, Apoſtol. ad Hebræ. capitu. 11. Marc. capitu. 11. eſt glo. in Rubr. C. de ſumma trinit. & fide Catholic.
- 21 Et quamuis rigor, & æquitas, inter ſe differre videantur, ſicut ius, & iuſtitia, & lex, ſecundum Doctorum ſubtilitates, tamen attento fine non ſunt contraria. Nam color rubeus non eſt contrarius nigro, ſed albus ſic. Aliud enim ſecundum Philoſ. eſt differre, aliud contrarium eſſe, vt de igne & aqua, calida, & frigido. At Rigor, & æquitas habent inter ſe relationem, ac quandam ſympatiam, aut concordantiam, vel deriuationem, vt multoties idem ſonare videantur, ſicut dicit Bologn. in tractatu, de leg. iur. & æquitate capitu. 14. nume. primo, inter tracta. diuerſo. tom. 1.
- 22 Hinc dicitur de regula & iure; Nam regula eſt, quæ rem, quæ eſt, breuiter enarrat, non vt ex regula ius ſumatur, ſed ex iure quod eſt, regula fiat, quæ ſimul cum aliquo vitata eſt, perdit officium ſuum, vt ait Paulus Iuriſcon. in d. l. 1. de regul. iur. Verum, licet exceptiones videntur à regula differre, tamen & ipſæ ſunt de regula, & in ea in eſſe comprehenduntur, vt ibi in glo. magna. circa fin.
- 23 Similiter ius, & iuſtitia confunduntur quandoque, ſed iuſtitia dicitur Mater, ius autem iuſtitie filius, l. 1. ff. de iuſt. & iur. ibi ius ſuum tribuit, & in §. 1. inſtitu. eo. tit. Pariter ius, & ratio confunduntur. Nam cum dicimus rationem id expoſcere, intelligimus eſſe iuris, & tamen ratio non eſt ius, ſed ratio dicitur eſſe anima legis, l. cum ratio, ff. de bo. damnat. adeo quod lex ſine ratione mortua eſſe dicitur, l. quod dicitur, ff. de pact. c. conſuetudo, Diſtinct. prima, ſicut religio eſt anima Reipub. Ergo Reſpub. ſine religione dicitur mortua. Hinc apud Genuenſes sæpè dici ſolet, quãdo quis ſine ratione loquitur, vade alloqui mortuos, quod eſt not. quia nonnulli Iuriſconſulti dicere nescierunt, vnde hoc dictum originem trahit.
- 24 Ius autem dicitur ars boni, & æqui, vt d. l. 1. C. de leg. & æquitas pro iure ſumitur, videlicet pro iure naturali ratione dictante, vt per Doct. in d. l. 1. ff. de iuſt. & iur. & ius quandoque rigorem ſignificat, d. l. 1. C. de leg. Sed inter æquum, & æquitatè aliqua differentia aſſignatur, ſicut inter ius, & iuſtitiam, Bolog. d. tract. de leg. iur. & æquitate. capitu. 18. num. 1. qui teſte Ariſtotel. ait, æquitatis obiectum eſſe æquum, & bonum. Rurſus diuerſam eſſe dicunt, rationem ab æquitate, per l. diuus. ff. de in integr. reſtitu. Tiraquel. de retract. conſangu. §. 34. glo. 1. nume. 25. & 26. verum æquitas, & ratio

non ſunt diuerſa, ſed vna procedit ab altera, tanquam caliditas à motu, qui eſt cauſa caloris ſecundum Phil. Iuſque idem boni, & æqui requiritur in parte, quod in toto, Gab. Bud. de Pign. & hypoth. nu. 41. prout in omnibus indiuiduis, & inſeparabilibus, vt inf. ſub nu. 138. & infra circa hoc aliqua vtilia tradam.

- Et inter æquitatem, & rigorem nulla eſt diſcrepantia quo ad iuſtitiam, quia alter alteri cedit, ſunt eiufdem volùtatis, & ambo iuſtitie filij; ſed ex circumſtantijs, quæ in iure variant, modo inſurgit rigor, modo æquitas, & quandoque cõuertuntur, text. in l. aut facta & ibi Doc. ff. de pen. vi. nu. 33. par. 3. vbi rigor pro æquitate, & æquitas pro rigore, nihilo minus ſicut frater, et ſoror aliquãdo ſunt diſcordes, ſic æquitas, & rigor, vt inf. nu. 151. ſed vt plurimùm ſunt cõcordes. Quæ circumſtantiæ ſeptè modis cõſiderari poſſunt. Primo cauſa cur aliquid factum ſit. Secundo perſona, quæ & qua cõfecerit. Tertio locus vbi factum eſt. Quarto tempus quando factum eſt. Quinto quantitas facti, an magnum, vel exile ſit. Sexto qualitas quomodo factum ſit. Septimo euentus, an ſcilicet metu, vi, errore, dolo, culpa, caſu fortuito, bene, vel male factum ſit, vt de ijs omnibus apud Bald. in leg. 1. ſub num. 1. ff. de iuſt. & iur. quem vi, & meminit Stracc. trac. De mercatur. par. vlt. tit. 1. quomo. in cau. mercat. proced. ſit ſub num. 3. vbi de æquitate & rigore loquitur, ſumendo ſubtilitates, vel apices iuris pro rigore. Ad quod facit Abb. in c. ſi clericus, ſub num. 4. de for. compet. & ſtatim dicam, interim vi. Tiraquell. de retract. conſangu. §. 35. gloſſ. 1. num. 19. Couarru. var. reſol. par. 2. §. 6. ſub num. 3. & ſeq. car. 590.
- 25 Sed nos dicimus æquitatem, & rigorem eſſe, vnum talentum ſeu numiſma, in quo ab vna parte ſculptus eſt rigor, ab altera Aequitas, vel dicamus eſſe duo talenta appenſa filo rationis, vt in l. placuit, de iudic. & per ea quæ trad. Tiraqu. d. §. 6. gloſſ. 35. num. 25. verſi. quamuis vel dicere poſſumus rigorem, & æquitatem eſſe duo ſtatera tritumaria iuſtitie, prout in principio figurauimus, & eſſe fratrem & ſororem ambo iuſtitie filios, ſub nu. 3. natos ſimul in vnico & gemello partu. Sed quis eorum prior editus fuerit, non vidi, licet dici poſſet, niſi fuiſſet peccatum, lex in mundum introducta non fuiſſet. Apoſt. ad Galat. c. 3. Quid igitur lex, propter tranſgreſſionem poſita eſt. iuſto non eſt lex poſita, ſed iniuſtus. 1. Tim. c. 1. & quemadmodum mares à communiter accidentibus ſunt duri, rigidi, & aſperi, ſeueri, & punctuales, feminae vice verſa ſunt molles, flexibiles, blanda pax & miſericordes, ita de æquitate, & de rigore; quiniſmo vbi rigor deficit æquitas ſupplet, l. in ſumma, §. itè veritas, ff. de aqua plu. arc. hic taceat, quæſo illi dicentes, mulierũ genus eſſe auariſſimũ, cuius æquitatis exẽplo iudex multoties ſupplet vbi ius, vel pars deficit, vt inf. dicã ſub prædicamẽto ſubſtãtię nu. . . .
- 26 Aliqui fatagunt aliquã diuerſitatè ponere inter æquum, & bonum, moti ex l. 1. ff. de vſucap. & per l. hæc lege C. de pac. con. ſuper dot. vbi gl. bono publico dicit, inuẽtam eſſe vſucapionem ad communem, & publicam vtilitatem, cõtra æquitatem naturalem, quæ vult, quod nullus alienum poſſidere valeat bona fide, per l. quod noſtrum. de regul. iur. ſed glo. illa fortè intellexit de illa naturali æquitate non ſcripta, per quã omnia erant communia, & Luc. in cap. 6. de hac naturali æquitate, ait, quæ auferit, quæ tua ſunt ne repetas, & ita ſecundum ius naturale ſecundarium, vel ſecundum ius gentium primarium, vt per interpret. in Rubr. de iuſtit. & iur. Sed Stracc. dicto tractatu. de Mercatur. tit. quomo.

- 35 quomo. proced. &c. num. 2. reprobatur hanc diuersitatem inter bonum, & æquum, sed admittit tantum illam differentiam inter æquum, & bonum, quæ est inter bonum, & melius, sicuti æquo potest esse æquius, si seruus communis. §. quod vetero. ff. de fur. Blanc. de compromiss. q. 1. nu. 43. & per supradictos Doct. in loc. cit. & allegat.
- 37 Tandem inter ius, & æquitatem hoc interest, quoniam ius, seu iuris rigor, omnia recta, & inflexibilia ad amissum exigit; Æquitas verò de iure seu de rigore, multum remittit, ut ait Trent. in Adolph. & Strac. de mercatur. d. par. vlt. titu. quomo. procedi. ec. sub nu. 6. cir. fin. Tiraq. de retract. consangu. §. 35. glo. 1. nu. 5.
- 38 Ceterum rigor, & æquitas vtrique scripti (non ex propria nostra ceruice) esse debent, ut admoneat Bald. in rubr. C. de constitu. princ. col. 2. versicu. Quarto. Item licet æquitas de se bona sit; tamen quandoque est a bono separata, ut æquum simpliciter, & bonum simpliciter. Aliquid enim esse potest suapte natura bonum, ut bene facere, sed æquitas reuocat illud bonum ab indigno, ut toto titu. de ijs quib. ut indign. ut in malefactore consueto dinario, de quo supra nu. 17. & inf. & in Iudæo, sub nu. 641. vel bonum est vinum, & lætificat cor hominis, sed hæc bonitas nil habet commune cum æquitate. Verum si æquitas reuocat ab indigno ut in ingrato donatario, per l. si quando C. de reuoca. donat. nihilominus eadem æquitas restituit donationem, cui donauit, pœnitentiam agentis, & filij ingrati, si doleant, & reconcilientur, vel fiant Religiosi, nequeunt à Patre exhæredari, remittiturque eis, si Deo, & patri satisfecerint, pulchrè Benedic. in c. Raynurius. in versu. in eodem testamento. sub num. 39. 40. & 41. de testam. exemplo filij Prodigij, qui nedom habuit suam substantiã, quam dissipauit, sed ob pœnitentiam a Patre iterum receptus in gratiam fuit, amplexus tenere, stolaque candida indutus, anulum in digito fidei recepit, & pro eo vitulus saginatus occisus fuit, Lucæ Euang. c. 15.
- * Hinc est quod offensus, qui pacem offendenti donauit, per quam beneficio statuti ille gaudere potuit, iuxta terminos de quibus sup. in 4. par. sub nu. 79. & 304. & per Farinac. q. cri. 14. quia pœnituit, & veniam petijt, si antequam sequatur absolutio, iterum offendere tentauit offensum, ille beneficium pacis amittit tanquam ingratus, & immemor beneficij recepti, l. nec adiecit, ff. pro soc. plura accumulauit Benedic. d. ver. in eodem testamento, il. 2. à nu. 30. vsque ad nu. 38. & ob reiterationem delicti redditur incapax, l. auxilium, ff. de minor. & inf. dicam.
- * Et contra ingratos Diuus Bernardus sermo. 2. de septem panibus hæc dicit, peremptoria res est ingratitude, hostis gratiæ, inimica salutis, qua de re cessante pace cessat beneficium pacis, Tiraq. in tract. caus. cessan. sub nu. 116. & 198. Nec pax habita post sententiam prodesset, quando non daretur appellatio, sed pendente appellatione sic, nisi rumpatur, ut supra Gomez. varia. resolut. de delict. cap. 3. nume. 69. Plac. epit. delict. c. 39. nume. 27. Franc. Decis. 370. num. 19. vol. 2. & latè dixi in 2. par.
- * Cui addo, quod si quis nolit palam inimico pacem petenti dare, quamuis contra eum via iuris non agat, tamen non potest in foro poli absolui, S. Thom. 2. 2. q. 25. ar. 7. 8. & 9. & q. 83. art. 8. hinc in Euangel. legitur, cum offers munus tuum ad altare, & recordatus fueris, quia frater tuus habet aliquid aduersum te, relinque ibi munus tuum ante altare, & vade prius reconciliari fratri tuo, & tunc veniens offeres munus tuum: Matth. capit. 5. Straph. in Cas. conscien. 97. vbi responderet ad omnia contraria, quamuis parum allegat. Hæcque ipse dixi, postquam de pœnitentia ingrati, & de pace tetigimus. Nam æquitas in nullo melius adaptatur, quam circa spiritualia, ut suo loco dicam.
- * Redeundo igitur dixi, æquitatem quandoque separari a bono simpliciter, ut per Tiraq. de retract. consangu. d. §. 35. glo. 1. nume. 26. & 27. vbi appellat æquitatem tanquam genus, in qua comprehenduntur species, ut puta remissio, facilitas, fauor, mansuetudo, misericordia, mollicies, & dispensatio, nume. 28. item remissio pro indulgentia, ut in titu. de pœn. & remiss. & de ijs, & de alijs inf. passim dicitur. Postremò Tiraq. d. num. 29. concludendo dicit, æquitatem potissimum, mente, sententia, & voluntate niti; ius autem strictum (hoc est rigor iuris) verbis, & scripto. Et quæ hæcenus dicta sunt circa quidditatem, & qualitatem, ac differentias vtriusque, postea latius, & vtilius explicabuntur in singulis Rebus per. discursum.

DE LEGE.

40 Sicut via vitæ ita lex lux est, & interpretatio disciplina, Proue. c. 6. Primo igitur de lege breuiter, & resolutione dico, quod ad legem condendam duo potissimum requiruntur æquitas materia, & authoritas legislatoris. lex ergo multipliciter sumitur, pro lege naturæ, quæ appellatur ratio naturalis, qua Deus O. M. donauit hominem, & quam digito suo inscripsit in corde hominis, & quæ consistit in rationali parte animæ ijs tribus præceptis, honestè viuere, alterum non lædere, ius suum vnicique tribuere, ut in l. 1. & ibi omnes repeten. ff. de iust. & iur. vnde Dauid Psalm. 4. dixit, signatum est super nos lumen vultus tui Domine; & alibi lex tua in corde meo semper.

* Item lex, ut inquit Cicer. de leg. est ratio summa insita naturæ, quæ iubet ea, quæ faciendæ sunt, prohibetque contraria; eadem ratio in hominis mente confirmata & confecta lex est.

41 Ratio verò est mentis aspectus, qui bonum, malumque discernit, itaq; arbitrantur prudentiæ esse legem, cuius ea vis, ut rectè facere iubeat, vetet de linquere, eamq; rem Græci putant, Nomon, suum cuique tribuendo, appellatam. Nostri autem dixerunt legem à legendo, ut illi æquitatis, sic nos intellectus vim in lege ponimus, & proprium tamen vtrumque legis est, quod si ita rectè dicitur, a lege ducendum est iuris exordium. Ea est enim natura vis, ea mens, ratioque prudentis, ea iuris atque iniuriæ regula, ut apud Georg. Vall. Placent. in tracta. suo de reb. expeten. & fug. lib. 41. c. 2. de leg. legitur. & vi. sup. nu. 26.

42 Sed lex (de qua primo loco diximus, coarua fuit cum ipso homine) ut inter nostrates dixit Decia. De delict. tom. 1. lib. 2. tit. de leg. & potent. eius crescentem verò malitia passim aliæ leges inuētæ sunt, ius gentium, Mosaicæ, Propheticæ, ciuiles. Euangelicæ, Canonicæ, & Apostolicæ, successiuè traditæ fuerunt, de quibus, & earum temporibus distinctè tradit Robert. Marant. (ultra alios) Specu. Aureus, in sua prac. de ordi. iudic. part. 3. per tot. & per Decia. loc. mox allegat. ad quos me remitto: satis est quod tota lex Euangelica, Apostolica, & Canonica fundata est in æquitate, & charitate. Et nota, quod aliud est, esse in lege, & aliud sub lege, qui est in lege, secundum legem, agit,

agit, Qui est sub lege, secundum legem agit. Ille ergo liber est, iste seruus. Aug. super. Psal. 1. At instituti nostri est, in his omnibus scire, quādo in iudicijs seruandus est rigor, aut æquitas legis.

- * Et ideo alia methodo, & vtiliori in foro fori dicitur, quod lex est norma scripta, seu constitutio
 43 sancta, iubens honesta, prohibens contraria, sicut colligitur ex not. in rubr. & l. 1. ff. de leg. & senatus cons. vbi quid iustum, honestumve sit optima ratione, dicitur & præcipit, scilicet, vt à malo caueamus, & bonum amplectamur. Lex namque vetat, permittit, præmiat, & punit, & pœnam transgressoribus indicit, mandatque eius præcepta seruari, & quod ab eis exequatur, qui habent ius.
 * Vel lex dicitur donum Dei, æquitatis forma, norma iustitiæ; imago diuinæ voluntatis, custodia salutis, vnio populorum, regula officiorum, exterminatio vitiorum, & totius iniuriæ pœna, Alber. in suo Dict. eo. verb. lex. quæ pœna exequitur ius ab eis qui habent dicendi, & quibus data est potestas à lege, vel ab homine, vt l. 2. ff. de orig. iur. vi. Bologn. d. tract. de leg. iur. & æquità. cap. 14. nu. 8. & 9. vbi etiam tractat de lege Mosaica in illis duabus tabulis, de quibus in Exod. cap. 19. Deuter. c. 5. quibus tabulis, cui legi Populus Hebræus idola trando contradixit. Nō sic fideles Christi qui eius legem scriptā in cordibus semper tenere debent, vt ait Apostol. ad Hebr. cap. 8. scimus enim quia bona est lex, si quis ea legitime vtatur. 1. Timor. c. 1. & qui ab obseruantia legis Christi discedit, apostata dicitur, sicut apostol. ad Galat. 3. vbi sic stulti estis, vt cum spiritu ceperitis, nunc carne consumamini. Apostatazatur enim triplici modo. Primo cōtemnendo sacros canones, 3. q. 4. & cap. si quis, de maior. & obed. Secundo quando receditur à fide, 2. q. 7. si potest. 3. quando sponte transgrediuntur præcepta, Genes. 3. sed quicunque totam legem seruauerit, offendit autem in vno, factus est omnium reus: sic intelligitur, quia omnia præcepta sunt vnum in charitate, offendendo in uno, offendit charitatem, & sic reus est omnium cum sit reus charitatis; stat tamen, quod minus offendat charitatem, in illa virtute, quam complectitur, licet minorauerit illam uirtutem, non tamen in totum illam perdidit, maxime si tantum uenialiter in uno offenderit. S. Aug. ex libr. Episto. 1. Io. c. 1. & infra sub nu. 56.

44 Romanis uerò traditæ fuerunt leges duodecim tabular. ab Athæniensibus, de quibus latè scripserunt Franc. Baldus. Iacob. Reuar. Zasius. Ludouic. Charcond. & alij, vt in tract. diuerso. tom. 1.

- * Leges diuinæ quæ ante incarnationem, & aduentum filij Dei, loquebantur in figura, per aduentum ipsius iam sunt anni. 1606. finem, & implementum receperunt. Et successiue lex gratiæ euāgelij, quæ durabit usque ad consummationē mundi. Matth. cap. 5. Donec transeat cælum, & terra, iota vnum, aut unum apex non præteribit à lege donec omnia fiant. Sed plenitudo legis est dilectio. Matth. cap. 22. Paul. ad Hebr. c. 7. & 8. quid hodie dicemus? nomine tantum christiani sumus. hoc præterire nolo quod etsi solus conatus, quo ad leges humanas non sit punibilis, ut dixi in 4. part. sub num. 196. tamen lex diuina illum punit, nisi peniteat. le. cogitationis. ff. de pœn. ut in decalogo, rem, uel uxorem alterius non concupisces, ut non mœchaberis.

46 Ad leges humanas dirigendo propositum nostrum quæ à Diuina lege deriuantur, ut ait S. August. de liber. arbit. lib. 1. illæ normam dant omninationi, cuius effectus est rectè uiuendi, & iudiciæ-

- di, neminē lædendi, & transgressores puniendi, & hæc prima lex in naturali ratione semper dicitur loqui. l. Arrian. ff. de leg. l. 1. ff. de cond. ex. leg. Bar. in l. illicitas. de off. poss. nec mutatur, §. fed & natu
 47 ralia. instit. de iur. nat. gent. & ciuil. cetera uerò leges humanæ, (præter hanc primam naturalem) per non usum, aut per contrariam legem tolli, & mutari possunt, Cy. & doct. in l. fi. C. de iur. dom. impetr. glo. & Doc. in instit. proœm. in fi. Bart. & Alex. & alij omnes in l. de quibus. ff. de leg. Nam & si ab initio & ex causa, & rationi suadentibus, aliqua lex facta fuit, tamen si per accidens, cursu
 * temporis frustratoria, vel effectum contrarium parere compertum sit, unde ad id quod magis equū, honestum & opportunum, reduci potest, & debet vt ait quoque Constant. Roger. tract. de leg. potēt. capit. 1. nume. 4. & 7. qui dicit leges promulgatas
 48 esse ad finem vt mūdus eis gubernari, regi que possit, regula legis scriptæ, & ministerio hominis, sic Imperator in pro. Instit. in primo unde si aliqua lex hunc finem non sortiatur, vel in totum tolli, mutati, vel corrigi, aut emendari debet. Nā quæ de nouo emergunt, nouo indigent auxilio. l. de ætate. §. ex causa. de interrog. act. l. si iure. ff. de re iud. Et bene dicitur quod si lex sit iusta, & æqua, cum rationabili dictamine scripta stat semper in suo robore, & in uiridi obseruantia, vt d. l. Arriani. cum concor. ff. de leg. secus si capriciosè facta sit, vel si ratione morum introducta sit: nā quemadmodum mutantur mores; ita mutatur lex. cap. cum cessante de appellat. hinc dicitur nunc aliud tempus alios mores exoptulat, nimirum, si qui diu uiuit, videat quod videre piget: & quoniam illa ceteris præstantior legum & statutorum interpretatio, quæ à consuetudine obseruata fuit. l. minime. l. de quibus. l. si de interpretatione. ff. de leg. sed si consuetudo sit iniua, & iniusta, capritiosa, & exorbitans, non tenet vt. l. 1. C. de leg. similiter quando est contra ius diuinum vt infra sub. nume. 536.

Et quandoque absintus, aut venenum pro medicina sumitur, quandoque de duobus malis minus eligitur, Hinc fiunt leges pro tolerandis meretricibus, vel pro vsura de iure ciuili, quia quo ad meretrices permittitur pro minori peccato satis est, & in aliquibus partibus ad fugiendum vitium nephandum, introductum est, ad quod uidendus est Seraph. in centum casib. cons. Caf. 63. vt in certis regionibus in quibus mulieres, licet honeste tamen ferè toto nudo pectore ad umbilicam foris eunt, vel quod meretrices per totam urbem sparsim habitent, melius esset in ergastulo morari, vel in Gheto, vt morantur Hebræi, sed etiam quo ad Hebræos in quibusdam ciuitatibus, lex ista parum seruatur. Vnde quo ad vsuras permittuntur, ne furta fiant: verum enim uerò non excusantur legi iatores, neque qui talia passi sunt à peccato, quoniam non sunt facienda mala ut eueniant bona. Paul. Apost. ad Rom. capitul. primo, & in ter. c. super eo. de vsur. cum alijs text. concor. & ibi gl. tex. in c. magnopere, tit. ne cleric. uel Monac vbi Host. Ioan. Andr. & alij distinguentes. & tex. in cap. ne quis, & in c. faciat. 22. quæst. 2. cap. relegantes, hæc per Tiraqu. de pœn. temper. caus. 52. nume. octauo. Nihilominus Loth obtulit filias, ne Sodomia committeretur. vi. Seraph. Caf. cons. 63.

50 Et licet supra dixerim, quod leges uentant, & puniunt, tamen aliquando euenit quod lex prohibet equitas tollerari, sed non approbat, l. si ita vulnerat. ff. ad leg. A qui. facit c. detenor. et seq. & c. merito.

6. q. 1. tollerantur transgressores, quorum non est desperanda salus. c. recedite, & 50. distin. confiderandum. Abb. in c. dilecti. de excep. c. vestra. de eo hab. monac. vbi Dominus tolleravit patrū excusationes circa leges, & præcepta humana qui ob periculum vitæ legem aut præceptū transgressi sunt. secus in diuinis, quoniam diximus, nec vis præcisa excusat. Nam qui amat plus se quam Deū, non est dignus Deo, sed quandoque tolleramus illos quos corrigere non valemus. 23. quæst. 7. c. primo in fin. vnde & Iudas tolleratus est, adeo quod non est fidendum, si quandoque quis tolleratus sit. quoniam exemplis non est iudicandum, sed legibus. l. nemo. & l. non exemplis. Cod. de sentent. & interloc. omn. iud. bene verum est quod doctrinæ gratia vnum exemplum allegare sufficit vt in d. l. ita vulneratus. ad l. Aquil. item quando sumus in dubio, quia exempla iuuant ad decisionem causarum intellige de exemplis maiorum, & non priuatorum, vt per Damas. Reg. 92. & quod exempli causa ponitur ad omnia similia extenditur, l. damni, la 2. in fi. ff. dam. n. infect. dummodo exempla non sint perniciofa, l. si quis aliquid. §. quia abortionis. de pen. l. exemplo. C. de probat. l. fin. C. de ijs qui latro. occid. At Venetijs exemplis, & casibus sequentis iudicatur.
- 51 At tollerantia differt à permissione, nam prohibitum facit cessare permiffum, non autem tollerantiam, Deci. in leg. 1. §. idem quæritur. ff. de aq. quot. & æsti. facit Roger. de leg. poten. versi. congruum.
- 52 Rursus quod rigor legis punit æquitas quandoque benignè indulget, vel temperat. l. statu liber. circa princip. ff. de statu. liber. Bar. in l. 1. circa fin. C. de leg. & hoc quando sumus in casibus non dolis de quibus latè scripsi in 4. part. sub nume. 74. cum sequ. vbi de causis pœnam minuentibus, & latissimè per Tiraqu. de pen. temp. per tot. Nam
- 53 vbi dolus cessat, vtique cessat rigor pœnæ ordinaria, vt in d. 4. par. sub num. 167. & 171. item intellige quando culpa non præcessit casum. c. sine culpa de reg. iur. in 6. Bar. & alij in l. quod Nerua. ff. depositi, & culpa cessante cessat etiam pœna extraordinaria. Boss. in titul. de homicid. sub 67. 83. vbi tradit quando culpa cessat. Verum vbi aliqua culpa reperitur, etiam sine dolo punitur. l. respiciendum. ff. de pen. dixi in 4. par. sub nu. 171. cum sequ. est tex. in l. congruit. ff. de offic. præf. l. ita vulneratus, ad leg. Aquil.
- 54 Culpa autem casum præcedere dicitur, quando quis dat operam rei illicitæ dicto, vel facto, scienter, nam in ignorante non cadit culpa, nisi ignorantia esset crassa, & supina. cano. omnes. in cap. cognoscentes. vbi Dec. num. 3. & 4. cum sequ. de præbend. Menoch. de arb. cas. 185. nume 4. idem quando daretur opera rei licitæ, sed putator, non acclamaret guarda guarda, l. putator. ad leg. Aquil. qua de re Florentiæ fuit condemnatus quidam paterfamil. ad pallium rasciæ nouum emendum. D. Bonifegniæ, cui aqua suum è finestra proiecta deturpauit, sine clamore guarda, guarda; hodie aliquod signaculum ligneum protendens in via ponitur, vel culpa casum præcedit, quando quis rei ad se non pertinenti se immiscet, d. l. culpa de regul. iur. vel quando vir sanæ mentis nõ facit quod prudens fecisset. Bart. in l. Vranus. ff. de fideiuss. & Caroc. ritu. de loc. & conduc. p. 2. tit. de cas. & perie. ait culpam præcedere casum tribus modis. Primo de quo supra, secundo, si facit contra pactum, & conuentionem. limita nisi pro parte altera causa data fuerit, nam frangenti fidem, tu frangas eadem, Fely. in cap. dilecti, nume. 9. vbi add. de except. dixi in 2. par. nume. 316. Tertio si culpa contingat facto Domesticorum, verum maior culpa est in committendo, quam in omittendo, l. si cuius. §. de præteritis, & l. mora. vbi glo. ff. soluto matrim. l. excipiuntur, & l. lege Cornelia. ff. ad Senatusconsult. Syllan. l. si vsusfructus. §. denique. ff. de vsufr. vbi Bar. Bald. & Ang. sed minor culpa est quando causatur ab alijs. Doctor. in d. l. quod Nerua. ff. de po. nisi tu cum prohibere potueris non prohibuisti. arg. l. culpa caret. de regul. iur. quando autem culpa sit mediata, vel immediata. trad. Felyn. in capit. cum inter. colum. decima, post med. versi. ca. non obstat. de except. & dicam inf. sub nume. 663. cit. fi.
- 56 Culpa lata regulariter non æquiparatur dolo. gloss. in l. lege Cornelia. C. ad leg. Cor. de Sicar. trad. Plot. in l. si quando. §. sexto, nume. 32. de in lit. iurand. quod intellige in dispositione, quæ dolum expressè requirit, vt est in occidendo hominem liberum, l. prima, ad leg. Corn. de Sicar. vbi Marf. item quando delictum sui natura habet annexum dolum, vt quando scienter, quod ius saltem naturaliter verat. vt furtum facere, & occidere. Secus si quis volens occidere bannitum, (qui impunè, per statutum occidi potest) occidat alterum per errorem, nam tunc opera rei licite dabatur. & in ijs terminis contra Barto. in l. si cum seruo, ff. de iniur. tenet Ange. & bene & pro hac par. Rui. n. consil. 2. primo quæritur, nume. 6. volum. 5. Bald. consil. 277. in causa Gughelmi, volum. secundo, Abb. consil. 4. libro primo, Cephal. consil. 577. nume. 24. volum. 4. Decian. consil. 85. num. 28. volum. 2. facit Bertazol. consil. 166. num. 24. libro primo, & consil. 10. eo. Boer. Decif. 217. Alciat. in l. magna negligentia. nu. 4. de verb. sig. Marf. singul. 276. Tiraq. de pen. temp. causa. 14. Secus si daretur opera rei illicitæ nullo modo permiffæ, quia esset puniendus tãquam dolosus, etiam quod alium per errorem occidisset, quando alterum occidere volebat. vt dixi, par. 4. sub nu. 55. & in ijs terminis opi. Bar. est vera.
- * Præterea vbi pœna tantum pecuniaria venit, culpa lata sine dolo sufficit. secundum Bal. in l. data opera. col. 3. versi. sed respondeo. C. qui accu. nõ poss. limitarem nisi pœna esset tam magna, quæ æquiparetur pœnæ corporali, ad trad. per Bald. in l. parentes. C. de test. & quamuis culpa sola (vbi pœna pecuniaria descendit à crimine, etiam de rigore iuris, pœnam non pateretur, vt tenet Cyn. in l. si quis non dicam. C. de epis. & cler. Bolog. consil. 28. nu. 20. tamen de consuetudine aliter seruatur. vt in 4. par. sub. nu. 253. cum sequ.
- Quinimo de rigore iuris, nedum in foro poli, sed etiam in foro fori quandoque qui peccat in vno, factus est omnium reus. l. quo naufragio. ff. de naufragio, supra ante nu. 44. nam per illam legem cauetur, quod ille qui temere eripuit vnum clauum tantum de Naui, ob quem nauis sumersa est, tenetur de Naui, & de omnibus in ea immiffis, & onustis. §. in hac quoque, institu. ad l. Aquil. Man tua. sing. 152. idem dicitur de eo qui eripuit clauum è ferro equi. nam per vnum clauum amittitur ferrum, & per vnum ferrum equus redditur mancus, & ideo miniscalus tenetur ad emendam equi. Bonacoss. tract. de equis. q. 459. & alibi. & hinc alias dixi, quod Reatus omne priuilegium tollit in 2. par. sub nu. 126. quando rea mente fit illicitum, & reamens facit linguam ream, tex. in ca. 3. nu. 22. q. 2. ideo caue, nec qui profiteris proximum diligere, ne cogitate dicas, aut scribas aliquid mali, vel iuris

ris citra animum illud obseruandi. & vide Decia. de delict. tom. 2. c. 10. nu. 14.

An autem delinquens in dubio, dolo, vel lata culpa, aut leui, casu, vel aliter deliquisse trad. Put. de syndic. in verb. pena. capit. 8. & dico quod consideratur præcedens causa, & qualitas delinquentis. Si causa fuit vrgens, & delinquens manu promptus, crede quod data opera deliquit, vt pluribus in locis aduertitur. in 4. par. & facit ad declarationem statuti Mantuæ in Rubr. de homicid. §. de quo in 4. par. à nu. 164. vsque ad num. 190. vbi in proposito rigoris, & æquitatis. & de omnibus speciebus culpæ. vi. Capr. Reg. 78. Diaz Reg. 540. & latissime Mascari. de probat. conclus. 465. & 848.

Uterius, ad legis materiam redeundo, lex, aut est prohibitiua, aut annullatiua, vel pœnalis, & sæpe duo concurrunt prohibitio, & pœna, quandoque hæc tria, prohibitio, annullatio, & pœna. Primo casu quando lex simpliciter prohibet, actus est nullus, sed ope exceptionis coadiuuari potest, le. non dubium. vbi Docto. ff. de leg. secundo. Casu actus est nullus, nec aliquo prætextu sustineri potest, c. quæ contra ius, & ibi Dyn. nume. 9. de reg. iur. in 6. Tertio autem casu, nullo modo valet, immo qui actum facit, punitur. Bart. in l. 1. ff. de ijs quæ pro non script. Docto. in l. prætor. ff. de nou. oper. nunciat. & facit in propos. Caualea. Decis. 17. nume. 31. 32. & 33. part. 1. vbi quando lex assistit actui, & quando resistit ante vel post actum. At si statutum imponat pœnam alicui facienti id quod est inter actus indifferentes, tunc pœna soluta, factum subsistit, l. 1. §. Diduum. ff. quan. appell. sit. Iacob. de Beluif. in sua præct. titu. Quotuplices sint causæ. num. 188. sed Bal. in l. certa. col. 1. nu. 3. C. quan. prouoc. non est necess. dicit, quod si lex annullat actum simpliciter, actus statim est nullus, sed si lex annullandi modum tradat, tunc actus non fit statim nullus, sed peti debet quod annulletur, siue cassetur, & sic in primo casu sat est declarare, in secundo debet sententia diffinitiuæ sequi.

57 Rursus dispositio legis in tantum durare debet in suo robore, quod omnino legis ad legem cõcordia fieri debet toto posse, ne leges inter se contrariari videantur, l. præcipimus. in fi. C. de appellat.

58 iura enim iuribus sunt concordanda, §. quibus. in prima constituit. Cod. sicuti laudabilis semper fuit reconciliatio diuersarum opinionum inter Doctores, Afri. in sua præct. §. 3. ca. 34. nu. 2. Quæ de re si duæ leges prima facie videntur habere aliquam con-

59 trarietatem, & repugnantiam (quamuis vna sit posterior altera) cum clausula non obstante quacumque; alia lege, non per hoc tollitur, quominus non sit facienda benigna interpretatio, ad effectum, vt si fieri potest, repugnantia, seu contrarietas euitetur, gl. ord. in auth. de hæred. quæ ab intesta. circ. prin. in versi. euacuatus. Bar. in l. sciendum. & ibi gl. ff. qui satisda. cog. Doct. in l. nam & posteriores. ff. de le. Ro. consi. 40. nu. 5.

60 Et vbi æquitas suadet illa iura, siue ciuilia, siue canonica, sunt præferenda, hinc ius ciuile præferunt iuri canonico, si pro ciuili adest æquitas, & eod. tra. vt concludunt Cano. omnes in c. at si clerici. de iudic. vide 10. dist. tex. in c. leg. ex. de constitut. c. 1. & di. 20. c. 2. Damas. Reg. can. 87. in causa spiritali, & peccati. vt in ijs præcipue quæ versantur circa fidem, authoritatẽ Pontificis, & Sedis Apostolicæ, ac libertatem, & immunitatẽ ecclesiasticam, et circa præcepta diuina, & canonica, atq; Pontificia. vt in Concil. Trid. De reformat. sess. 25. c. 20. quicquid dicant contrarium sentientes, quoniam non sunt miscenda sacra prophanis vnde Ouid. episto.

Did. à Cne. Pone Deos & quæ tangendo sacra prophanas, non quia etiam leges ciuiles non sint appellatæ largo modo sacre, & sacratissime, vt l. leges sacratissime: C. de leg. & constitu. Princ. & appellatur quoque lex ciuilis sanctio sancta. l. 2. §. erat enim. C. de veter. iur. enuclean. id Imperator nomen probet aut titulum legibus, quando conueniunt cum sacris canonibus, vt in euitando mala, & faciendo bona vt ibi: & quando leges sunt approbatae à canonibus, tunc & leges recte canones appellantur, & tunc ducunt nos ad beate beneque viuendum. Abb. in c. & si necesse in fi. de donat. inter vir. & vxor. Rip. in rubr. de constitu. num. 29. vbi habes quot modis canon accipiatur. num. 28. nu. 30. ait quod decretum sit constitutio Papæ, cū consilio Illustrissim. Cardinalium, & nu. 31. quod sanctio legum ideo dicitur quasi nocentium sanguine cõsecrata: & ante nu. 36. dicit quod dogma est lex docens fieri scientiam, quæ est vera doctrina & ceterarum scientiarum viaticum, c. qui sine. 26. q. 2. glo. in c. satis. 96. distinct. qui vero contraria dogma docent, deuiant à fide vera: sed quia sacri canones respiciunt pertinentia ad animam, & sacrae leges ad corpus, & vsque apud Ethicos quoque illud ministerium obseruatum ianitorum, cum prophanis non liceret sacris quibusdam interesse & de hoc sunt plura iura. 1. Paralipo. c. 9. & 26. 2. cod. c. 34. in iure cano. c. pro lectis. 25. distinct. c. ostiarius. 23. distinct. c. in ea. 50. distinct. & dicitur prophanum quasi procul a fano & a rebus tēporum. Varro. lib. 5. De long. lat. Vnde Virg. Procul, ò procul este profani. conclamant Vates. in 6. Aenei. & sacrum esse quicquid est quod Deorum: vt Macrobius dicebat, libr. 3. Satur. capit. 3. Nam indistinctè in spiritualibus ius canonicum omnino præualeat, & illud vbique attendi debet: c. fi. de præser. c. 1. vbi glo. de dol. & contuma. Ioã. Andr. in reg. possessor. lib. 6. Bal. in l. priuilegia. C. de sacr. sanc. eccles. Abb. in ca. quod clericis. de for. competen. Et semper in dubio in hærendum est iuri canonico, vbi vertitur periculum animæ, sicut in materia vsuratum, Simoniæ, periurij, matrimonij, & huiusmodi. Quoniam dispositio iuris canonici inheret iuri diuino, ergo præferri debet. Bal. in l. 2. C. quem ad. test. ap. sacrisque canonibus Imperatores humiliter parent. c. 1. de oper. nou. nuntiat. & tot. tit. C. de episc. & cler. Iustinianus. §. dum erat catholicus, sacros canones diuinos appellauit, & S. Aug. in tract. 6. cap. 1. ait ad Io. Diuinum ius in scripturis habemus, humanum ius in legibus Regum, illæ vero profanæ leges appellantur, canones vero sacrae leges. Concil. Triden. sess. 25. De reformat. sac. & leges non dedignantur sacros canones imitari. auth. vt clerici apud propri. episcop. cir. fi. cuius priuilegio, nec tacite nec expresse renuntiare possunt, quia priuilegia clericorum sunt de iure diuino. Caualea. decis. 27. nu. 31. & 32. par. 1. Fel. in c. 1. de maior. & obedi. Pileus. §. 140. vol. 1. Ferret. conf. 141. vol. 1. Host. in c. si diligenti. ext. de for. cõpet. Soc. Vig. 419. vers. Quinto, & quod ponitur in authentica diuina scripturam, non licet disputari an rectum, vel falsum sit, absit, Quis autem nesciat, Sanctam scripturam canonicam tam veteris, quàm noui testamenti certis suis terminis contineri, ea que omnibus posterioribus episcoporum literis ita præponi vt de illa omnino dubitari, & disceptari non possit, vtrum verum vel vtrum rectum sit quicquid in ea est constitutum. S. August. ex libr. de Baptist. libr. 2. capit. 1. At alia ratione canones legibus præferuntur: nam quando concurrunt duo iura, potentius præualeat. leg. minor autem. ff. de